

VSA PRIČAKOVANJA SO SE IZPOLNILA

PAVEL LEDINEK, PODJETNIK, ŠPORTNIK,
INOVATOR, MENTOR IN MECEN
PRAZNOVAL 80 LET

4-5

VSAKA KMETIJA IMA SKRITO ZGODBO

VNOVIČEN POTEK PO BOLJ ALI MANJ
(NE)OBISKANIH POHORSKIH KMETIJAH

8-9

GLEJ, METULJ JE VZLETEL

PESNICA MAJDA STRNAD, LANSKOLETNA
DOBITNICA OBČINSKEGA PRIZNANJA

54-55

UTRINKI
glasilo Občine Hoče-Slivnica,
letnik 19, številka 2, javno glasilo

IZDAJATELJ
Občina Hoče-Slivnica,
Pohorska cesta 15, 2311 Hoče
t. (02) 6165 320
f. (02) 6165 330
davčna št.: 24685844
www.hoce-slivnica.si

ČLANI UREDNIŠKEGA ODBORA
Majda Strašek Januš
Zdenka Trinko
Žan Krivec
Zdenka Gajzer
Aleš Andlovič
Ester Mlaj
utrinki@hoce-slivnica.si

ODGOVORNI UREDNIK
Aleš Andlovič

LEKTORIRANJE
Majda Strašek Januš

OBLIKOVANJE
Biro Biro, d. o. o.
info@birobiro.si

FOTOGRAFIJA na naslovnici
Nova hala Lestro Ledinek,
foto: arhiv podjetja

TISK
Studio 55 s.p., info@studio55.si

Naklada 4200 izvodov.
Javno glasilo Občine Hoče-Slivnica je vpisano
v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za
kulturo pod zaporedno številko 72. Za glasilo
se plača 8 % DDV.

Vse prispevke za objavo pošljite na naslov
uredništva utrinki@hoce-slivnica.si. Nadalje
vas naprošamo, da fotografij ne vstavljajte
v Word zraven besedila, temveč jih posebej
prilpnite v elektronsko pošto v .jpg ali drugem
formatu. Navedite avtorja fotografije in
opis vsebine fotografije. Prispevki naj bodo
podpisani, razvidna naj bosta datum in kraj
pisanja, opremljeni naj bodo z naslovom
in avtorjem besedila. Članki za glasilo naj
bodo iz obdobja med dvema številčkama
glasila in naj ne bodo daljši od 1800 znakov
s presledki (polstranske objave) in 4000
znakov (celostranske objave). Uredništvo
si pridržuje pravico do krajšanja člankov in
spremembe naslovov. Članki niso honorirani.
Ponatis v celoti ali posameznih delov glasila
je mogoč le s predhodnim pisnim dovoljen-
jem. Zadnji rok za oddajo prispevkov za
naslednjo številko je do 10. junija 2019.

Naslednja številka izide konec
junija 2019.

Vrtec

➔ Dr. Marko Soršak, župan

Mesec maj je že od nekdaj namenjen mladim in mladim po srcu. V naši občini še toliko bolj, ker je letošnje proračunsko leto posvečeno izgradnji nizkoenergetskega vrtca Hoče. Projekt izgradnje novega vrtca je v pripravljalni fazi in teče v skladu s terminskim načrtom. Za mlade pa bo poskrbljeno tudi v času letošnjih počitnic, saj bo Poletni tabor znova odprl svoja vrata. Vabim, da vpišete svoje otroke in jim omogočite nepozabne počitnice. Izvajalci so nam obljubili, da bo letošnji Poletni tabor še boljši kot pretekla dva, ki sta bila odlično izpeljana. Verjamem, da otroci že odštevajo dneve do poletnih počitnic.

Odštevamo pa tudi dneve do izteka 100-dnevnega roka, ko letališka infrastruktura preide nazaj v upravljanje Republike Slovenije, točneje na Ministrstvo za infrastrukturo, in ne vemo, kakšna bo usoda Letališča Edvarda Rusjana Maribor. Po zapletih, povezanih s širitvijo letališča, je dosedanji najemnik v januarju 2019 odpovedal najemno pogodbo. Trdno verjamem, da bo pobuda, kjer se ne opredeljujemo do vprašanja širitve letališča, ampak odločno nasprotujemo zaprtju letališča, dosegla svoj namen in letališče ne bo zaprlo svojih vrat. S skupnimi močmi se bo gotovo našla pot iz zapletene situacije.

Pot pa bodo vsekakor našli tekači in tekačice 2. junija 2019 na 3. teku pod Pohorjem, ko bodo pomerili moči in preverili, kdo je letos najboljše psihično in fizično pripravljen. Ob progi pa bodo lahko opazovali lepote naše občine in se okrepčali z lokalnimi dobrotami. Vabim vas, da se pridružite na teku kot aktivni udeleženci ali kot navijači. Z gotovostjo trdim, da bo nepozabno.

Ob vseh projektih pa nismo pozabili tudi na osnovno dobrino, in sicer pitno vodo za vse občane. V skladu z načrti potekajo dela za izvedbo povezovalnega cevovoda med vodohranoma Lilek in Mikuž. Kljub temu da je v zadnjih tednih vode dovolj, pa razmišljamo na morebitne sušne poletne dni, ko bo vode manj v naših vodohranih. Gasilci bodo tudi letos, že drugič, pomagali pri dovažanju vode za polnjenje bazenov, po ceni kot iz pipe. Tako bomo zagotavljali konstantno pitno vodo za vse občane, skozi vse leto. Obrazec je priložen v tej številki Utrinkov in vabim vas, da sodelujete v akciji Pitna voda za vse občane. Če stopimo skupaj, nam bo uspelo, da bomo imeli pitno vodo skozi vse leto.

Skozi vse leto pa nas vabi naše Pohorje in ravno v tem času ponuja najboljšo priložnost za druženje v naravi. Izkoristimo naravne danosti in se srečajmo na dogodkih in poteh, ki vodijo na Pohorje.

Vse dobro.

ŽIVLJENJE V OBČINI

- 6 POLETNI TABOR V OBČINI
Katja Arnšek
- 7 NAPOLNILI 400 VREČ SMETI
Vanja Jus
- 11 ŽIVALI NE POTREBUJEJO POHIŠTVA
Zdenka Trinko

10 | JURJEVA NEDELJA

NOVICE Z OBROKOV POHORJA

- 16 JEZERO V ROGOZI BO PONOVO ZAŽIVELO
Vanja Jus
- 23 GASILSKI POLIGON NA BOHOVI
Boštjan Frangež
- 24 POMLADNO NA POHORSKI TRŽNICI
Vanja Jus

17 | IZ ŠOTORA V DVORANO

KULTURA, ŠPORT IN DRUŽBENA DEJAVNOST

- 30 MLADE FORMISKE V BOJ ZA MEDALJE
Boštjan Glodež
- 34 JADRAN JE ZAKON
Majda Strašek Januš
- 40 SPOMIN NA GASILCE
Boštjan Frangež

39 | NOVI PREDSEDNIK

VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE

- 46 VEZI RADOSTI V VRTCU IN ŠOLI
Jasna Bohnc
- 47 VELIKO PRAVLJIC
Petra Trstenjak
- 48 HOŠKI ODBOJKARJI TRETJI V DRŽAVI
Naja Divjak

45 | SVET SKOZI KAJINE OČI

ZANIMALO VAS BO

- 43 POSADI BUČO ZA ČEBELE
Tomaž Samec
- 50 REKLI SO JI PERLA PODPOHORSKA
Helena Glogovšek
- 59 POSLOVIL SE JE ANTON KOBALJEJ - KASTELČEV TONČEK
Vanja Jus

52 | »DALA SEM VSE OD SEBE ...«

Vsa pričakovanja so se izpolnila

Pavel Ledinek, pokončen človek in športnik, inovator, mentor in mecen, ustanovitelj, vodja in solastnik podjetja Lestro Ledinek, je praznoval 80 let z odprtjem nove proizvodne hale

Dogodek, ki je v Hočah zaznamoval konec aprila, je gotovo veliki praznik pri družini Ledinek: oče, ki praznuje 80 let, povabi v novo proizvodno halo na Bohovski cesti v Hočah nad 500 gostov, med njimi seveda vse svoje zaposlene, ki jih je danes okoli 370. Decembra 2017 sem ga predstavila v naših Utrinkih kot poslovneža, inovatorja in dolgoletnega uspešnega direktorja, kot »očeta« družinske tovarne Ledinek. Takrat je inž. Pavel Ledinek napovedal gradnjo obeh proizvodnih hal: prve na področju nekdanjega Atmos, ki so jo odprli lansko jesen in je bila potrebna za širitev proizvodnje podjetja Ledinek Engineering, ki ga vodi sin Gregor Ledinek. Drugo halo so zgradili ob prvi zgradbi tovarne na Bohovski ulici, njeno odprtje pa je načrtoval za svojo 80-letnico. In to je letos tudi uresničil.

Ponosen sem, da ideje udejanjava skupaj s sinom Gregorjem ter da imamo v družini že tudi vnuke, bodoče inženirje. Ti bodo nekoč prevzeli podjetja Ledinek, ki so v dobrih in slabih časih na trgu že več kot 50 let.

Čeprav ostaja v ospredju misel na firmo, sva v najinem pogovoru razmišljala predvsem ob tem lepem jubileju. Pomeni zanj to velika prelomnica? »80 let je gotovo neka signalna rampa, ki nakazuje, da greš proti cilju, ki je v dosegu tega desetletja. Ob spoznanju, kaj si dosegel, iščeš še vedno odgovore za ravnanje, kaj ti je še postoriti ...«

Žalosti ga medgeneracijsko razhajanje v pogledu na vrednote – in žal tudi na prihodnost. Sam je ustvarjal iz drugačne naravnosti: da bi ga vse to, kar je ustvarjal, v življenju izpolnjevalo. Tu se videnja razhajajo, mladi ne gradijo na istih merilih. Samo upa lahko, da bodo razumeli, kako poslovati, da bo firma uspešna.

Starejši smo stavili na trdo delo, težje smeri, mladi iščejo lažje poti. Do pravih vrhov so samo težje poti!

Med pogovorom so naju motili telefoni, saj je reševal vprašanja za sejem v Hanovru, kamor ponovno potujejo naslednji teden. Vsaki dve leti jih čaka tak finančni zalogaj, saj je to zanje nuja, če hočejo predstavljati vodilno firmo na svetu v izdelavi svojih lesnih strojev. Strošek, ki predstavlja vrednost manjše hiše – a strošek, ki se poplača .

»Firma je bojno polje, če si odgovoren za vse – če si lastnik in menedžer obenem. Nikoli nisem vnaprej pomislil na težave. Če imaš željo, da bi uspel, prinaša to izjemno odgovornost in skrb, ki je tudi po 80. letu ne moreš čisto prenesti na mlade. A podjetje ti ni dano za večno ...«

Ob tem se spomni tudi težkih časov, ko so bili na dnu. V hvaležnosti, da jim je uspelo vse to premagovati, da našemu spolu lepo priznanje: »Vedno so mi pomagale ženske – mati, žena in dve direktorici ... Vedno so bile na moji strani. To so ženske, ki se odločijo, da bodo pomagale, vendar ne gredo na slepo v tveganje.«

Zdaj je posla več ko dovolj; v treh letih je naraslo število delavcev z 250 na 370, dalje od 400 zaposlenih verjetno ne bodo šli. V času »debelih krav« je treba misliti na to, da lahko hitro pride čas »suhih krav«. Naslednji mesec bodo opremili novo halo, pravzaprav dvojno halo na Bohovski, kjer bo stekla proizvodnja. Nujno bi potrebovali več delavcev primernih profilov, toda tu se ponovno pojavi problem našega vajeniškega in šolskega sistema: veseli pa ga, da se je v njegovih podjetjih ohranilo kovinarsko znanje nekdanjega Tama in Metalne.

Brez mojih kovinarjev, nekateri so pri nas delali od vajeništva naprej vseh 42 let delovne dobe, ne bi mogli realizirati naših idej in inovacij.

Pogovor se je ponovno vrtel okoli obletnice in praznovanja. Nje-ga priprave niso preveč obremenjevale, žal mu je le, če je pri vabilih pozabil na kakšnega dobrega znanca. Ob vsem slavlju so ga najbolj presenetili tisti delavci, ki so mu prinesli darila »s srcem«, darila, ki so jih sami izdelali – in to mnogi, za katere ve, da se jim v firmi ni najbolj posvetil. A povezava med ljudmi in z njim je bila mogoče veliko bolj tesna, kot so mislili – in ob takšnih slovesnih priložnostih se to pokaže. Globoko ga je ganil domači kruh upokojenke na doma izdelani deski s posvetilom ... Prišli so delavci z ženami, ki so se že dolgo veselile tega slavlja, prišli so upokojeni delavci ki so delali v firmi nad 40 let ... Zaveda se, da sedaj pogosteje razmišlja o medčloveških odnosih, ki se mu zdijo vedno pomembnejši: koliko človeške bližine se lahko skriva v kratkih pogovorih med delom, v osebnem stiku ... »Vsa pričakovanja so se izpolnila,« priznava Pavel Ledinek in vem, da s tem ne misli samo na praznovanje ...

»Dana so mi leta, ko se lahko zahvaljuješ za vsak nov dan ...«

Slavje v veliki hali je bilo v stilu hvaležnosti, zahval, čestitk in dobrih želja. Hčerka Polonca Sernc, ki je povezovala program slavlja, je izhajala iz 100-letne tradicije njihove družine in ljubeče predstavila svojega očeta in njegov življenjski moto:

Delaj to, v kar verjameš, in verjemi v to, kar počneš – vse drugo je tratenje časa in energije.

Tudi sin Gregor je nagovor pričel z olimpijskim – in očetovim sloganom »Višje, hitreje, močneje!« Zahvalil se mu je, da je kot športnik (in podjetnik) preživel veliko vzponov in padcev in da je nanj prenesel svoje vizionarske ideje. Čestital mu je za opravljeno kariero v želji, da bi še naprej znal v svojih sodelavcih vzbujati strast do dela.

Dr. Ana Rihtar, pomočnica direktorjev, pa je dejala, da so zaposleni težko čakali dan, ko se bodo v novi proizvodni dvorani svojemu šefu lahko zahvalili. Še naprej bodo skrbeli, da vanjo ne bodo spustili krokerjev in da bo vsako seme padlo na plodna tla.

Direktor Gilbert Kolman, mu je izrazil močno spoštovanje, posebej še zaradi osebnega pristopa do vsakega sodelavca v firmi. V dar mu je poklonil zanimivo karikaturu, ki bo morda krasila novo halo v veselje sodelavcev.

Dr. Alojz Križman pa mu je priznal: »Bil je čas, ko se je gradilo in ustvarjalo in ne mešetarilo. Kot inženir in gospodarstvenik si ustvaril podjetje, na katerega je družba lahko ponosna. Vrhunske lesarske stroje in blagovno znamko Lestro pozna širom sveta vsak, ki se ubada z obdelavo in predelavo lesa. V svetu spoštovani izdelki se proizvajajo v družinskem podjetju Ledinek, tukaj v Hočah, na slovenskem Štajerskem.«

Pred 53 leti so me prepričevali, da imam nemogoče ideje. Vztrajal sem – in imel sem srečo ...

Vrhunec praznovanja je bil dolg slavljenečev nagovor, ki ga je govoril jasno, zelo ganjen – in povsem na pamet. Naj vam iz te enkratne izpovedi 80-letnika citiram nekaj drobcev: »Moj prvi mentor in mecen je bila mati, ki mi je po petih letih vse prepuštila in odšla k sestri v Avstralijo ...«

Vesel je bil mnogih povabljenih, posebej je izpostavil Primoža Kozmusa, olimpijskega in svetovnega prvaka v metu kladiva, saj je bil slavljeneč v mladih letih tudi sam v tem športu mladinski prvak Jugoslavije, šport mu je dal samozavest. Primoža zelo ceni: »V 120 letih edina zlata olimpijska kolajna v atletiki, v Sloveniji in na Balkanu! V tem je veličina tega šampiona: cenim ga kot človeka, ki je bil temu kos z intelektom in mišicami ... Želim si, da bi se me še dolgo spominjal kot svojega navijača.«

Prav posebej je izpostavil delo in se zahvalil svojemu sinu in poslovnemu partnerju Gregorju: »S sinom želiva vse usklajevati ... Velika naloga je najti nadomestno ekipo, ki jo iščem predvsem v svojem potomstvu – to so moji vnuki, tudi strojniki – in končna predaja firme bo šla njim. Ko preživiš 50 let v takšni firmi, ko bediš noč in dan nad tem, kaj narediti, da boš našel pravo rešitev, kako biti pravičen, strog in dosleden – in kako biti fer ... Največji užitek je iti v firmo v nedeljo na sprehod čez travnike in potoke – takrat se srečujemo in pogovorimo s kmeti, ki prav tako v nedeljo obhodijo svoja polja. Ta občutek se ne da kupiti, ta občutek nastane, kot nastane občutek matere do otroka, ki ga je rodila v mukah ... Zato ne morejo vsi razumeti, zakaj se ne umaknem, zakaj ne dam prostora mladim. Z veseljem – vendar me bodo morali prepričati, da so kos vsemu ... Naj ostane to naše ime, ki mi je v čast, meni in mojim rodovom kot vzor tistega, kar bi Slovenci morali udejanjiti, ko smo menjali sistem, pa nismo menjali obnašanja.«

Vse, ki sedaj soustvarjamo in smo pripravljeni soustvarjati, pozivam, naj vložijo vse, da bi iz te firme lahko odšel s pokončno glavo!

»Danes je naš dan!« je zaključil slavljeneč, ko se je vsem še enkrat zahvalil, Adi Smolar pa je zapel tisto svojo melodijo, ki jo Pavel Ledinek najbolje pozna: »Je treba delat ...«

Tudi družinsko praznovanje je bilo nekaj posebnega. Na podarjenem kolesu jim je izvedel vratolomno vzratno vožnjo na bilanci ... Zavrteli so mu glasbo njegovih mladih let in vnukinje so ga izzvale, da je plesal – in to skoraj do jutra. Prav tako vztrajen plesalec je bil njegov bratranec, ki šteje 83 let. Neverjetna kondicija in energija, občudovanja vredna!

In kakšno bo praznovanje 90-letnice, če Bog da? »Želim si dočakati ta leta in vse bom storil, da jih dočakam: razbremenil se bom psihičnih naporov (čeprav brez stresa v življenju ne gre), družil se bom z ljudmi, ki imajo pozitivno energijo, da bom z vsakega druženja odšel bogatejši.«

Vse najboljše, dragi slavljeneč, Bog vas živi!

◀ Majda Strašek Januš ▶ Iz družinskega arhiva

Poletni tabor občine Hoče-Slivnica 2019

V SODELOVANJU S SVIZCEM

Poletni tabor je v osnovi namenjen otrokom iz občine Hoče-Slivnica. V primeru prostih mest pa tudi otrokom iz drugih občin.

Dneve bomo zapolnili z različnimi športnimi, družabnimi in ustvarjalnimi aktivnostmi ter vsebinskimi animacijami.

Cena 1*:
20,00€

Cena 2**:
60,00€

TERMINI

- od ponedeljka do petka
- od 07:00 do 16:00
- od 1. julija do 23. avgusta

Rok za prijavo:

1 teden oz. 7 dni pred pričetkom posameznega termina

Pri prijavi imajo prednost otroci s stalnim prebivališčem v občini Hoče - Slivnica

- * **Cena 1** - sofinancirana cena - za otroke iz občine Hoče - Slivnica
- ** **Cena 2** - polna cena - otroci iz ostalih občin

Cena vključuje: 5-dnevno varstvo, animacijo, kosilo, popoldansko malico, spletno galerijo fotografij in udeležbo na zaključni prireditvi

Doplačila: stroški izletov (vstopnine, prevoz...)

Prijave in informacije na: www.svizec-sport.com

Svizec sport

V SODELOVANJU Z
 OBČINA
HOČE-SLIVNICA

Kontaktna oseba: VID
vid@svizec-sport.com
+386 40 357 119

Napolnili 400 vreč smeti

Več kot tisoč občank in občanov na čistilni akciji Občine Hoče-Slivnica

Občina Hoče-Slivnica je 6. aprila 2019 organizirala tradicionalno veliko čistilno akcijo »Ekodan ni zaman«. Akcije so se udeležili ekološko osveščeni občanke in občani. Skupaj so udeleženci napolnili preko 400 vreč smeti. Čistilna akcija je potekala v vseh petih krajevnih skupnostih, sodelovali so tudi otroci, društva ter podjetje Saubermacher. Mariborski vodovod je za udeležence zagotovil plastenke z vodo.

Koordinatorji občinske čistilne akcije »EKODAN NI ZAMAN« so bili predsedniki posameznih krajevnih skupnosti. Pri čistilni akciji so sodelovali mlajši, mladi in starejši in generacije so se povezale ter s skupnimi močmi dosegle več. Krajanje Občine Hoče-Slivnica so se čistilni akciji priključili preko vseh petih krajevnih skupnosti (KS Reka-Pohorje, KS Hoče, KS Rogoza, KS Slivnica in KS Orehova-Hotinja vas), preko svojih društev, organizacij ali kot posamezniki. Udeleženci čistilne akcije so skupaj zbrali skupaj preko 200 vreč embalaže in papirja ter za okoli 300 vreč mešanih odpadkov, ki jih je odpeljalo podjetje Saubermacher in Režijski obrat Občine Hoče-Slivnica. S čistilno akcijo so v občini obeležili mednarodni dan zdravja, saj je za zdravo življenje zelo pomembno čisto okolje.

»Naša čistilna akcija EKODAN NI ZAMAN je s tradicionalno veliko udeležbo in aktivnostjo občank in občanov že stalnica. Skupaj znamo in zmoremo očistiti okolico in poskrbeti, da živimo v čistem okolju. Vsako leto opažamo, da je manj odpadkov in da se občanke in občani vedno bolj zavedamo, da je čisto okolje vrednota in ogledalo nas vseh. Hvala vsem za pomoč in udeležbo,« je ob končani akciji povedal župan dr. Marko Soršak.

👉 Vanja Jus 📷 Domen Repa

Prijavi se na sms obveščanje in osvoji nagrado

Prijavi se na SMS obveščanje in osvoji nagrado.

Več informacij je objavljenih na spletni stran www.hoce-slivnica.si.

Nagradna igra traja od 10.04.2019 do 10.09.2019. Razglasitev rezultatov nagradne igre bo v času prireditve občinskega praznika.

Vsaka kmetija ima svojo skrito zgodbo

Vnovičen potep po bolj ali manj (ne)obiskanih pohorskih kmetijah

Pohorje je odeto v zeleno odejo, v višjih legah cvetijo češnje, tu pa tam nas tudi preseneti kak snežni metež, toda življenje na sončni strani Alp teče po svojih tirih. Lani sem pisala o kmetijah na Pohorju, in v uredništvu so me spodbudili naj pišem dalje, saj so izvedeli veliko novega, spoznali domove, za katere so morda prvič slišali. Tako da ja, to me je še bolj vzpodbudilo, da nadaljujem svoje delo, na mojem seznamu je še kar nekaj neobiskanih kmetij, katere vam bom v naslednjih občinskih Utrinkih na kratko predstavila v besedi in sliki.

Toda kje naj začnem, nekje je pač treba, tako bom tokrat obiskala del Hočkega Pohorja, kjer je nekaj zanimivih kmetij, vsaka s svojo »skrito« zgodbo o njenem življenju. Po cesti mimo sv. Lenarta se peljem v smeri lovskega doma ter sredi poti zavijem z asfaltne ceste po makadamu, kjer me pozdravi tabla **ekološka kmetija Kancler-Potnik**. Na koncu zelenega travnika, na katerem se pasejo krave, stoji lepo urejena kmečka hiša z gospodarskimi poslopji. Najprej me prijazno pozdravi pes čuvaj, nato se na pragu hiše oglasi gospodar Srečko: »O, pozdravljena, kar naprej, od lani se nismo videli, pridi, pridi,« in jaz tako kot vedno: »Dovoliš, naredila bi fotografijo vaše domačije, potem pa kako rečemo.« »Seveda dovolim, saj smo že čakali, kdaj bomo v Utrinkih, pa smo mislili, da smo 'premali' za vas,« mi reče smeje. »Ne govori tako, letos pišem nove zgodbe kmetij in tvoja je prva na vrsti.«

Leta 1975 jim je hiša pogorela do tal, bili so pravi reveži, še pravega orodja niso imeli, kaj šele kakega stroja. Oba z Milko sta sicer hodila v službo, tako sta s krediti počasi in lastnim delom začela postavljati nov dom. Srečko je ostal brez službe, Milka je morala skrbeti za nepokretne starše, prav tako je bilo potrebno v Maribor voziti hčerko v poseben program šole za gluhone, mali sin Damjan pa je kar hitro začel pomagati doma na kmetiji. Kasneje je tudi Milka ostala doma, tako da je lažje skrbela za dom, družino in pomagala pri vseh delih. Čas hitro mineva, zdaj sta otroka že velika in na svojem, sin Damjan živi doma s starši in pomaga na kmetiji, hčera pa se zelo rada vrača domov na obisk. Ob poslušanju njune življenjske zgodbe si na tiho rečem: »Kapo dol in vse čestitke, res je, kot rečejo – kamen na kamen palača, dinar na dinar pogača, pogač verjetno niso imeli v izobilju, zgradili pa so si lep domek, poln hlev živine pa je dokaz, da – kjer je dobra volja, je tudi pot. Pogovor smo zaključili z njunimi besedami: »Zdaj nam nič ne manjka, samo štalo še prekrijemo, da bodo kravice pod lepo streho, ker zdaj jim že ob dežju malo kaplja po hrbtu.«

Pot nadaljujem na drugi stran hriba ter se ustavim na **Pušnikovi kmetiji**. Kmečka hiša in obnovljeno gospodarsko poslopje stojijo na zelo hribovitem delu. Kamor koli pogledaš, je breg, ravnine je samo toliko, kolikor so jo naredili sami, torej cesta in dvorišče. Na kmetiji živita zdaj že pradedek Franček in prababica Jerica in poskrbita za nujna opravila po hiši in hlevu. Pred leti je kmetijo prevzela hčera Slavica, glavni del pa opravita vnukinja Natalija in Gregor, seveda s pomočjo vse ostalih družinskih članov (Gregorjevi starši namreč zelo dosti pomagajo pri večjih delih). Po travnikih se pasejo ovce, krave, v hlevu pa imajo tudi nekaj svinj in kokoši-nesnice.

Tudi Pušnikovo kmetijo sta Franček in Jerica obnovila, uredila hišo in delno tudi hlev, pred leti so dobili asfalt, tako da imajo dostop do hiše urejen, tudi vzdrževanje ceste. Ta mladi so obnovili in povečali hlev in dodatno gospodarsko poslopje. Kmetija ni velika, ampak ima vse, kar imajo veliki, tudi naslednike, ki bodo poskrbeli, da se bo življenje na kmetiji nadaljevalo še naslednje rodove.

Peljem se novim zgodbam naproti, nad Reko se ustavim pri Vešnikovih oz. na **Frankovi kmetiji**, katero pravzaprav vidim iz svojega dvorišča. Vida in Anton skupaj z mlado družino skrbita za kmetijo, zdaj ravno obnavljajo hišo, da se bodo »ta mladi« preselili »na svoje«, kot pravijo »stari spodaj, mladi zgoraj«. Dneve jim popestri mala vnukinja Maša. Dela na kmetiji opravljajo skupaj. Odločili so se, da mleka ne bodo več oddajali, ampak bodo imeli samo krave za vzrejo. Franki so v Reki kmetje, ki so včasih imeli znani Frankov mlin, zdaj stoji še samo hiša za gostilno Rečnik. Kar nekaj svoje zemlje so dali v »javno dobro«, za cesto in parkirišče proti šoli, za vodovod, elektriko, telefonijo. Gospodar Tone je sicer mnenja, da je vse to rad dal za dobrobit kraja, zato v zameno pričakuje tudi sam nekaj od občine, ne kaj dosti, ampak asfalta bi pa bili zelo veseli. Kmetija Frank ponosno gleda v dolino in prepričana sem, da se bodo na njihovih travnikih še dolgo pasle krave in konji, do hiše pa bo nekoč tudi asfalt.

In na koncu svoje poti v Polani se ustavim pri Korenovih, zdaj mladi gospodarji Oblaki. Že od daleč zagledam na travniku posebno lepe rjave krave, v ogradi pa prašičke. Mladi gospodar Sašo ravno žaga les, ko opazi, da sem se ustavila na njegovem dvorišču, prijazno pristopi in me pozdravi. Po mojem že »tradicionalnem uvodnem govoru«, zakaj sem prišla, sproščeno reče, »seveda, kar vprašajte, z veseljem vam vse povem«. Besede iz njega kar vrejo, tako da sem mu komaj sledila. Z velikimi žarečimi očmi mi je začel pripovedovati o delu in načrtih, ki jih imata skupaj z ženo Štefanijo na tej lepi kmetiji. Leta 2015 sta začela s kokošmi nesnicami, že leto kasneje sta nabavila prvo vzrejo krav pasme limuzin. To so te lepe krave, ki sem jih videla pasti, za njih je značilno, da so izrazito mesnega tipa z zdravimi maščobami in zelo malo odpadka, torej gre za krave dobre vzreje. Značilnost teh krav je velika rodnost, vsako pomlad imajo mladiče, tudi oni že imajo svoj prvi rod v hlevu. Prav zanimivi so njihovi »porodi«, saj krave opravijo vse same, izjemoma potrebujejo pomoč, kot na primer letos, ko se je en teliček zagozdil v hlevu, tako da ga je z masažo oživiljal, seveda teliček zdaj že veselo hodi z ostalimi »sorodniki«. Ne samo, da so krave nekaj posebnega pri Korenovih, posebne imajo tudi prašičke, in sicer kraško-poljske pasme, ki se pasejo na prostosti. Posebnosti pri živalih še ni konec, pazita jih namreč dva kužka brata, bordeska ovčarja (Border collie), to

so tako imenovani psi »pastirji«. Od lanskega decembra dalje sta se z ženo odločila za ekološko kmetijo, kajti imata polno idej in načrtov o svoji lastni blagovni znamki (o čemer kaj več kdaj drugič). Letos bodo začeli s preurejanjem prostorov za predelavo mesa v okviru kmetijske dopolnilne dejavnosti. Sašo je že ostal doma na kmetiji, saj le-tako bo lahko uresničil njune velike načrte. Volje in ljubezni do dela jima ne manjka, še posebej ne, ker imata dva fantka-šolarčka, katera vzgajata v duhu ljubezni do doma in domače zemlje.

Za konec pa le še-to: vesela sem, da nadaljujem z zgodbami na kmetijah, da živim v kraju, kot je naše Pohorje, da imamo »mlade«, polne dobre volje in načrtov, in jim ni vseeno, kako in kje živimo. Hvala vam za zaupane zanimive zgodbe in nasvidenje še kdaj.

➡ 📷 Zdenka Trinko

Jurjeva nedelja

Letos nam je bila 28. aprila podarjena lepa Jurjeva nedelja, ko se je zaključilo tudi praznovanje KS Hoče

Lep dan nas je vse presenetil, saj je bila napoved izredno slaba. Pri sv. maši smo se zbrali ob 9. uri v cerkvi sv. Jurija v Hočah, kjer nam je s svojo bogato in jasno besedo spregovoril in nam podelil Jurjev blagoslov g. Marjan Banič, duhovni pomočnik v Hočah. Po maši nas je pozdravila godba na pihala, ki nas je spremljala do Kulturnega doma. Tam so dobili svoj blagoslov tudi konji in spremljevalci: ker je bil blagoslov konj zaradi slabe vremenske napovedi odpovedan, so na poznejše vabilo lahko prišli le štirje. Pa je g. župnik poleg konj blagoslovil še druge konjičke ...

Kulturni program je pripravilo Katoliško društvo dr. Antona Murka po besedilu in režiji Majde Strašek Januš, glasbeno pa so ga popestrili otroški pevski zbor Jurčki z Barbaro in Vikico, z Juretom in Alešem, harmonikar Matej Lobnik, Ljudski godci Samotarji in mešani pevski zbor KUD Hoče pod vodstvom Saše Aberšek Košar. Jurčki so na zanimiv in prikupen način predstavili našega farnega zavetnika sv. Jurija, po katerem so dobili ime. Njemu ob stran so postavili Zelenega Jurija, ki predstavlja pogansko božanstvo Vesnika, ki prinaša pomlad. Slavili so ga po vsej Sloveniji, najbolj pa se je ohranil v Beli krajini. Otroci so zaplesali okoli Zelenega Jurija in nam predstavili zanimive kolednice o njem iz vseh delov naše dežele. V teh kolednicah je Zeleni Jurij že podoba sv. Jurija, saj pojejo njemu na čast in ga prosijo za blagoslov.

Slišali smo kolednice z Dolenjske, Štajerske in iz Prlekije:

*Dober večer vam Bog daj,
očetu, mater najpoprej,
če ste se že dost' naspal',
da b' nas popotne obdaroval'.
Svet' Jur je prišel zelen k vam,
prinesel je svet' žegen vam.
So že začele ptičke pet',
široko polje zelenet'.*

*Zelen'ga Jurja vodimo,
za jajca, špeha prosimo;
sveti Jurij orožnik,
bodi ti naš pomočnik;
o svetem Jurju maša,
je dobra kravja paša.*

*Hodi, hodi, sveti Juri,
no po sveti tak zakuri,
kaj mo skoro krave pasli –
nemamo kaj nesti k jasli.
Hodi, hodi, sveti Juri,
no po sveti tak zakuri,
naj te trate zelenijo,
kosci skoro naj kosijo.*

Na prireditvi sta nas pozdravila predsednica KS Hoče dr. Martina Rauter in župan dr. Marko Soršak, ki sta nam zaželela veselo praznovanje in druženje. Program, ki sta ga sproščeno povezovali Barbara in Vikica, se je zaključil z našo hoško himno Prav lepa je ta hoška fara.

Po kulturnem programu smo si lahko ogledali mikavno razstavo pestrih ročnih del ročnodelskega krožka DU Hoče, kupili kakšno srečko in se veselili drobnih dobitkov. Po tradiciji smo se okrepčali z odličnim pohorskim loncem in po želji s kozarčkom dobrega vina.

Pred Jurjevo nedeljo se je zvrstilo v KS Hoče več zanimivih dogodkov. V petek je potekalo v organizaciji DU Hoče v Športnem parku Hoče kegljaško tekmovanje, v soboto v organizaciji Balinarskega kluba balinarski turnir ter možnost brezplačnega igranja odbojke na mivki na Hočki plaži v organizaciji Odbojkerskega kluba Hoče. Na teniških igriščih je bil v soboto organiziran Teniški festival Hoče 2019, Teniški klub Hoče je pripravil turnirja v otroških kategorijah in članski turnir dvojic.

Najodmevnejši dogodek pa je bila 30-letnica dramske skupine Samotarji; na svoji prireditvi v petek, 26. 4., so nasmejali zadovoljne gledalce v dvorani Kulturnega doma Hoče. Čestitamo!

➡ 📷 Marija Strašek Vrecl

Živali ne potrebujejo pohištva

Čistilna akcija iz doline na Pohorje razkrila od zdravil pa vse do pohištva

V začetku aprila smo se tudi krajanje KS Reka-Pohorje udeležili »občinske« čistilne akcije. Počistili smo travnike ob cesti na Pohorje, Rečki potok, pešpoti, medoviti vrt v Reki, skalnjak v Zg. Hočah. Športno društvo Reka je tradicionalno počistilo pešpoti vse od gostilne Rečnik do Bellevuja in nazaj mimo lovskega doma, sv. Lenarta do Reke.

Članice turističnega društva, sekcija telovadk, so očistile in prekopale medoviti vrt v Reki ter skalnjak v Zg. Hočah. Člani AMD Pohorje so prevzeli bankine ob celotni pohorski cesti, ostali udeleženci akcije smo šli po potoku do konca naselja v Rečki grabi. Ne boste verjeli, ni bilo videti, ampak nabrali smo kar nekaj vreč plastike in odpadnega materiala. Ne vemo sicer, kdo bi lahko bil (predvidevamo pa ...), v Rečki potok je namreč odložil »skrbno zbrane smeti, zaprte v modrih vrečkah«, verjetno z namenom, da bi jih voda odnesla proti Reki oz. dalje, toda običajno se zagozdijo na visečih vejah. V modrih vrečkah so bila zdravila, embalaža, vodovodne pipe, skratka vse, kar se nabere v gospodinjstvu in ni več uporabno. Krajanka iz grabe nam je povedala, da podobne modre vrečke večkrat potegne z grabljami iz vode in nastavi ob cesti takrat, ko pobirajo smeti. Predvideva, da določeni »stanovalci« nimajo kant oz. vreč ter da sploh ne plačujejo odvoza smeti, ampak jih preprosto »odložijo« v potok – dokler gre, gre ... Tudi pohištveno opremo pri sv. Lenartu sta v nedeljo pred čistilno akcijo krajana Dani in Zvonko s traktorjem »potegnili« iz gozda in odložila na zbirno mesto. Tudi to pohištvo je nekdo »odložil« v gozd: malo za šalo (to nam ob takšnih primerih edino pomaga) – verjetno ne ve, da gozdne živali ne potrebujejo »modernega pohištva«! Verjetno pa tudi ne ve, da lahko le-to odpelje v zbirni center Slivnica. Če mogo-

če le prebira te vrstice, upam, da je to naredil zadnjič, kajti sosede vse vidijo in tudi vedo za »skrite odlagalice smeti«, tako da v izogib bližnjega srečanja s sosedi raje peljite smeti tja, kamor spadajo.

Tudi letos ugotavljamo, da je čistilna akcija dobro uspela, da smo ponovno zbrali veliko smeti, čeprav že občutno manj kot pretekla leta. Toda roko na srce: če bi vsi skrbeli za čisto okolje, spoštovali našo lepo naravo, čistilna akcija ne bi bila potrebna. Tudi pri čistilni akciji gre sicer za prijetno in koristno druženje, pa vendarle se znamo družiti in živeti v sožitju, ne da pobiramo smeti za tistimi, ki jim je vseeno, kje jih odložijo in kako le-to slabo vpliva na okolje in podobo našega kraja.

➡ 📷 Zdenka Trinko

Negotovost na 101. dan?

V letališče vloženo preveč truda, denarja in časa, da bi se zaprla njegova vrata

V torek, 9. aprila, se je opoldne v Večnamenskem objektu Bohova odvijal pozivni dogodek glede prihodnosti Letališča Edvarda Rusjana Maribor. Prisotni so se strinjali, da v Podravske regije z zaskrbljenostjo spremljamo dogajanje v zvezi z Letališčem Edvarda Rusjana Maribor. Po zapletih, povezanih s širitvijo letališča, je dosedanji najemnik v januarju 2019 odpovedal najemno pogodbo. Z letališčem je dolžan upravljati šest mesecev po odpovedi pogodbe, nato pa letališka infrastruktura preide nazaj v upravljanje Republike Slovenije, natančneje na Ministrstvo za infrastrukturo. Okvirno 15. julija 2019 poteče navedeni rok, nihče pa ne odgovori na vprašanje, kakšna bo usoda letališča na 101. dan letošnjega leta.

Na dogodku so bili prisotni krajanje, predstavniki Občine Hoče-Slivnica, zaposleni letališča, predstavniki Letalskega centra Maribor, Športnega društva Letalski center Maribor Skoke, predstavnik helikopterske nujne medicinske pomoči, predstavniki Štajerske gospodarske zbornice, Letalske šole ACC ter ostala zainteresirana javnost. Podpisali so pobudo, kjer se ne opredeljujejo do vprašanja širitve letališča, odločno pa nasprotujejo zaprtju letališča in opozarjajo na morebitne širše negativne posledice zaprtja letališča na regijo. V letali-

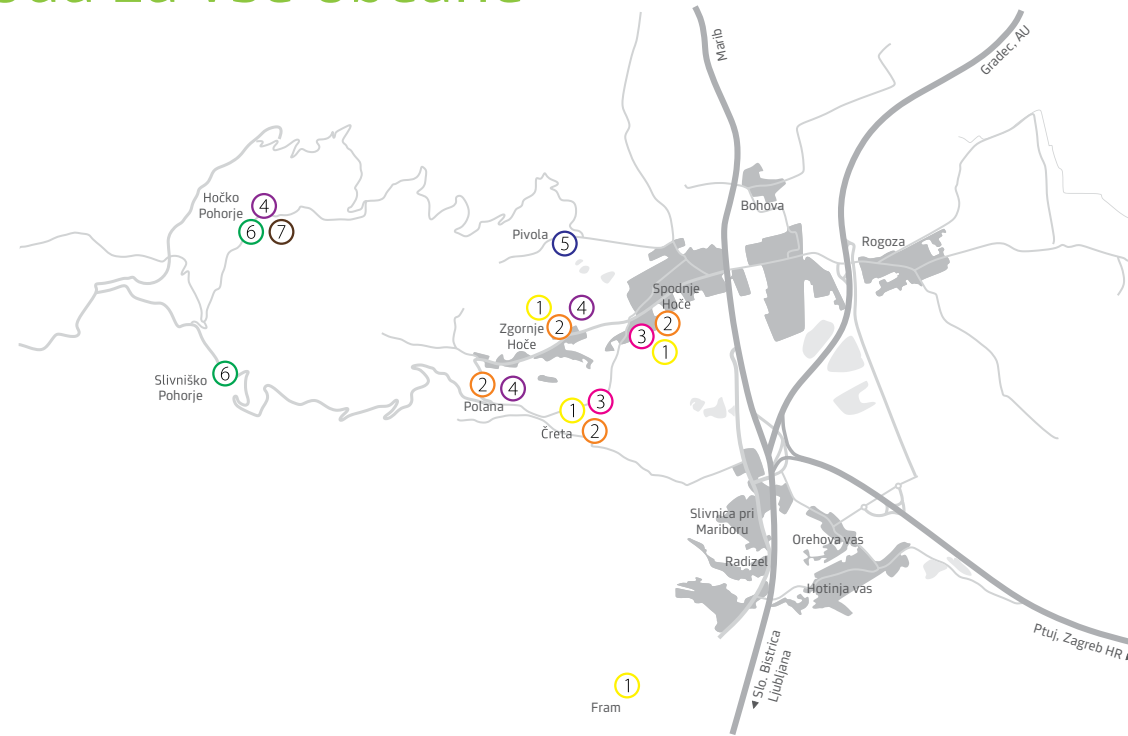
šče je bilo vloženo preveč truda, denarja in časa, da bi mirno dovolili, da se zaprejo njegova vrata.

➡ 📷 Vanja Jus

Pitna voda za vse občane

- 1 VS SLIVNICA
- 2 VS POLANA 1
- 3 VS KRIŽNA KAPELA
- 4 VS POLANA 3
- 5 VS PIVOLA
- 6 VS PLANINKA
- 7 VS LEDINA

GASILCI BREZPLAČNO DOSTAVLJAJO VODO ZA POLNLENJE BAZENOV, PLAČATE LE VODO PO PORABI KOT IZ PIPE

V preteklih letih smo imeli v poletnem času številne probleme pri zagotavljanju zadostnih količin pitne vode na območjih Občine Hoče-Slivnica, kjer zagotavlja vodo režijski obrat. Z nekontroliranim ali nedovoljenim polnjenjem bazenov iz vodovodnega sistema pride do tega, da naenkrat ni vode niti za osnovne potrebe. Ko v vodovodnem sistemu ni vode, prihaja posledično še do drugih težav. V vodovodni sistem se ujame zrak, prihaja do številnih lomov zaradi tlačnih udarov in posledično tudi do dodatne izgube vode ter onesnaženja vodovodnega sistema. V želji zmanjšanja vseh navedenih posledic smo za letošnje leto uvedli ukrep, da bodo gasilci dostavljali vodo za polnjenje bazenov po isti ceni, kot če bi lastniki bazenov polnili svoj bazen iz javnega vodovodnega omrežja.

PODROČJA, KJER JE POTREBNO NAROČATI VODO ZA BAZEN S STRANI GASILCEV, SO SLEDEČA:

1. **VS SLIVNICA**, ki zajema naselja: RADIZEL, ČRETA DEL, FRAM DEL IN SLIVNICA DEL,
2. **VS POLANA 1**, ki zajema naselja: POLANA DEL, ZGORNJE HOČE DEL, ČRETA DEL IN SPODNJE HOČE DEL,
3. **VS KRIŽNA KAPELA**, ki zajema naselja: SPODNJE HOČE DEL, IN ČRETA DEL,
4. **VS POLANA 3**, ki zajema naselja: POLANA DEL, HOČKO POHORJE DEL IN ZGORNJE HOČE DEL,
5. **VS PIVOLA**, ki zajema naselja: PIVOLA DEL,
6. **VS PLANINKA**, ki zajema naselja: HOČKO POHORJE DEL IN SLIVNIŠKO POHORJE DEL,
7. **VS LEDINA**, ki zajema naselja: HOČKO POHORJE DEL.

Občani, ki živijo na območjih, kjer je vzpostavljeno hidrantno omrežje Mariborskega vodovoda, si lahko polnijo bazene iz hidrantnega omrežja, v kolikor na hidrant namestijo števec Mariborskega vodovoda. Števec in cevi jim lahko zagotovijo gasilci.

NAROČANJE VODE ZA BAZEN

Lastniki bazenov iz navedenih območij sporočijo vsaj 10 dni pred želenim polnjenjem bazena. Naročilo oddajo osebno v Režijskem obratu Občine Hoče-Slivnica, pokličejo telefonsko številko: **02 616 5 320** ali napišejo na elektronski naslov: **jasna.kmetec@hoce-slivnica.si**, in sicer **vsak delovnik med 8.00 in 12.00 uro ter v sredo tudi popoldne med 13.00 in 16.00 uro naslednje podatke. Voda za polnjenje bazenov se bo vozila samo v času, ko ne velja ukrep prepovedi uporabe pitne vode za polnjenje bazenov, zalivanje trave in vrtov ter pranje avtomobilov.**

ROK ZA DOBAVO VODE

Rok za dobavo vode je 10 delovnih dni od dneva naročila. Velja pravilo: prvi naroči, prvi dobi. Dobava vode za polnjenje bazenov bo možna samo v primeru, če ne velja **ukrep prepovedi uporabe pitne vode za polnjenje bazenov, zalivanje trave in vrtov ter pranje avtomobilov.**

CENA

Cena pripeljane vode s cisterno bo enaka ceni vode, ki je dobavljena iz vodovodnega omrežja. Prevoz z gasilskimi cisternami bo pokrit s strani Občine Hoče-Slivnica.

MOREBITNE KRŠITVE IN GLOBA

Za kršitev ukrepa prepovedi uporabe pitne vode za polnjenje bazenov iz vodovodnega omrežja, s katerim upravlja Občina Hoče-Slivnica, je v odloku o oskrbi s pitno vodo na območju Občine Hoče-Slivnica 6/2011 (15.4.2011) predvidena globa 200 € za posameznika. Le potrdilo od gasilcev, da so vam napolnili bazen, bo dokazilo o nekršitvi prepovedi polnjenja bazena iz javnega vodovodnega omrežja.

ODDAJA VLOGE

Vlogo izpolnite, odrežite in pošljite na naslov Občine Hoče-Slivnica, Pohorska cesta 15, 2311 Hoče.

OBČINA
HOČE-SLIVNICA

Pohorska cesta 15
2311 Hoče

IME IN PRIIMEK

NASLOV

POŠTA

TELEFON

VLOGA ZA DOBAVO VODE ZA POLNLENJE BAZENA

ŠT.: **35503-**

DATUM:

PROSIM ZA ODOBRITEV DOSTAVE

m3

VODE ZA POLNLENJE BAZENA NA LOKACIJI:

LOKACIJA POLNLENJA - ULICA HŠ, POŠTA

ŽELJEN TERMIN DOSTAVE

PODPIS VLAGATELJA

IZPOLNI RO

Prevoz vode bo vršilo lokalno prostovoljno gasilsko društvo

PGD HOČE

PGD HOTINJA VAS

PGD BOHOVA

Od angleščine do hujšanja

Večgeneracijski center Občine Hoče-Slivnica v Rogozi nudi pestro izbiro aktivnosti

Lanskega 5. novembra je svoja vrata odprl Večgeneracijski center naše občine, VeGeC. Namen centra je srečevanje in druženje različnih generacij, zato ponujamo pisano paleto dejavnosti, ki jih opravljamo.

Aktivnosti v Vegecu zajemajo :

- programe za krepitev zdravja,
- program vseživljenjskega učenja in osebnostne rasti,
- razvoj prostovoljstva,
- projekte za pomoč starejšim in mladim,
- program kreativnosti oziroma ustvarjalnosti,
- neformalno druženje.

Program, ki ga izvajamo, delimo na:

- redne tedenske aktivnosti (tečaj angleščine, računalništva, pohod, likovna delavnica, bralni kotiček, telovadba, 18-tedenski program hujšanja, 6-tedenski program odvajanja kajenja, plesne urice za najmlajše, tibetanske vaje, pogovorna skupina, ustvarjalne delavnice itd.);
- občasne aktivnosti zajemajo eno oziroma več zaporednih srečanj (kuharske delavnice, kuharske delavnice z vrtcem, literarni večeri, potopisna predavanja, karaoke, igranje družabnih iger, predavanja, ki so tematsko vezana na letni čas, npr. naravna gnojila, zasaditev vrta, zdravilne rastline in zelišča, izdelovanje čestitk, adventnih venčkov, pravljične ure, delavnica izdelovanja cvetja in še kaj bi se našlo).

Trudimo se, da občanom ponudimo čim pestrejšo izbiro aktivnosti z željo, da se za vsakega kaj najde. Večgeneracijski center je odprt od ponedeljka do petka od 9. do 17. ure, določene aktivnosti pa se izvajajo tudi izven delovnega časa. Urnik aktivnosti, ki izhaja tedensko, je objavljen na spletni strani Občine Hoče-Slivnica, na

facebook strani Večgeneracijskega centra in na oglasnih deskah. Želimo, da bi center obiskalo čim več občanov, saj smatramo, da je večgeneracijsko povezovanje in druženje temelj dobrega sodelovanja med posameznimi generacijami, kakovostnejšega preživljanja prostega časa in nam predvsem daje priložnost, da se občanke in občani spoznava in iščejo skupne točke sodelovanja. Prav tako pa bi radi pridobili prostovoljce iz različnih programov, da bi posredovali svoje znanje in veščine, saj prostovoljno delo daje možnost učenja, pomoči drugim, prijetnega druženja ter osebne rasti.

Zato vljudno vabljeni, pridružite se aktivnosti, ki vam je zanimiva, kot udeleženci ali prostovoljci. Za vse informacije pokličite na telefon 041 963 450 ali pišite na e-mail : vegecrogoza.1@gmail.com.

Priznanje za urejeno okolico

Občina prejela eno izmed letošnjih 17 zlatih vrtnic

Hortikulturno društvo Maribor že 57 let pripravlja projekt ZLATA VRTNICA, v okviru katerega vsako leto podelijo priznanja za dolgoletna prizadevanja, za tisti presežek pri urejanju in ohranitvi okolja, ki ga zabeležijo na terenu članice in člani ocenjevalnih komisij. Društvo deluje na področju turizma ter varovanja in ohranitve okolja s partnerji v 17 okoliških občinah. Med letošnjimi prejemniki v 18 občinah je bilo 195 prejemnikov pohval, 17 zlatih vrtnic in dve priznanji za izjemne rastline. Prejemnica zlate vrtnice je bila letos tudi Občina Hoče-Slivnica. Za urejeno okolico in izjemno cvetoče police prejela najvišje priznanje in pohvalo, da je cvetje in urejena okolica doma v Občini Hoče-Slivnica.

V letošnjem letu obeležuje Hortikulturno društvo Maribor 150. obletnico delovanja in zato so njihova prizadevanja za urejeno okolico in spodbujanje hortikulture na našem območju še toliko večja. Njihovo delo zaznamuje pogled v preteklost in bogato hortikulturno sodelovanja in delovanje v sedanjosti ter prihodnosti. Prav zato je razpis zlata vrtnica vsako leto zelo odmeven in pričakovan med tistimi, ki cenijo urejeno okolico, zeleno naravo in cvetoče vrtove.

Povabilo k sodelovanju

Tudi letos Hortikulturno društvo Maribor vabi ljubiteljce in ljubitelje lepega, zelenega in urejenega prostora, da se prijavijo na že 57. ocenjevanje za »Zlato vrtnico«. Projekt »Zlata vrtnica« poteka v Mestni občini Maribor in 17. sosednjih občinah. Ocenjevalne komisije na terenu zabeležijo presežke v kakovosti pri urejanju in ohranjanju okolja.

Veseli bomo vašega klica na telefonsko številko 031 404 209 ali vašega sporočila na info@hortikultura-mb.si. Skupaj ustvarimo naravi in bodočim rodovom prijazno okolje.

➡ Vanja Jus

Opravili za 31 tisoč ur prostovoljstva

Deset let izvajanja programa starejši za starejše v Občini Hoče-Slivnica

Program Starejši za boljšo kakovost življenja doma (SzaS) je humanitarni, socialno varstveni program, ki ga izvajajo prostovoljke in prostovoljci, vključeni v društvih upokojencev, za zagotavljanje potreb starejših občanov, starih 69 in več let, ki deluje v okviru Zveze društev upokojencev Slovenije (ZDUS) za svojo lokalno skupnost in svojo lastno starost.

V naši občini sodelujejo DU Hoče in DU Slivnica že deset let in DU Rogoza sedmo leto, še vedno pa se niso odločili in pristopili k programu v DU Orehova-Hotinja vas.

Izvajanje programa že vse od pristopa vodijo koordinatorke :

- **Zdenka Gajzer**, ki je hkrati pokrajinska, občinska in koordinatorica za DU Hoče,
- **Irena Topolovec** za DU Slivnica in
- **Nadja Rebernak** za DU Rogoza.

Skupno nas v programu sodeluje med 30 in 35 prostovoljk in prostovoljcev, od tega deset do dvanajst v DU Hoče, 16 do 17 v DU Slivnica in pet do šest v DU Rogoza.

Predvideno število obiskov starostnikov je 50 po prostovoljki. Vendar pa glede na število starostnikov ugotovljamo največ obiskov po prostovoljki v DU Hoče in najmanj v DU Rogoza. Velik vpliv na obiske pa ima tudi gostota naseljenosti.

V zadnjih letih, ko se pričakovana življenjska doba posameznika podaljšuje, se spreminjajo tudi pričakovanja in potrebe teh. Nekateri nimajo potrebe po pomoči še daleč v visoko starost, spet pri drugih pa se potrebe po pomoči pojavljajo že kar kmalu po upokojitvi.

Zato ob našem prvem obisku običajno povprašamo obiskanege o njegovem počutju, ga poprosimo, da skupno izpolnimo vprašalnik, na osnovi katerega ocenimo:

- možnost vključitve v okolje, v katerem živi, ga povabimo k sodelovanju v dela naših društev in povprašamo, ali so se pripravljene vključiti v naše delo in prenesti svoje znanje in izkušnje med sokrajane vseh generacij. Izkušnje in znanje, ki si ga je večina nas skozi življenje pridobila, je bogastvo in ima neprecenljivo vrednost, škoda bi bilo to izgubiti in zanemariti;
- potrebe po pomoči, ki bi pripomogle k višji kakovosti življenja, da bi lahko starost preživeli v domačem okolju. Pri teh se trudimo pomagati, da ne bodo osamljeni, poskusimo jim prisluhniti ob stiki, bolečini in kadar potrebujejo pomoč, to tudi organizirati. To pa le ob soglasju vprašanega.

Pri tem največ pomoči nudijo društva upokojencev, občina – preko centra za pomoč na domu, ZD s patronažno službo, Center za socialno delo, pa tudi humanitarnim organizacijam.

S podatki, ki jih iz vprašalnikov pridobimo, je na osnovi programa mogoče izdelati oceno kakovosti socialnega in zdravstvenega stanja starejših na lokalni in državni ravni, za koriščenje podatkov za izdelavo socialno varstvenih potreb in usmerjanja

proračunske porabe.

Tudi na osnovi naših podatkov, ki jih redno že vrsto let ugotovljamo in posredujemo občini, se pripravljajo programi za izboljšanje položaja starostnikov v občini – povečanje števila izvajalcev pomoči na domu, tudi iz naslova družabništva, vključevanje v dejavnost medgeneracijskega centra, pred nami je izgradnja doma starostnikov, pripravljajo se izvajanje prevozov po sistemu Prostofer s prostovoljci.

Da pa lahko vse obveznosti, ki so pred prostovoljci, tudi opravljamo v splošno zadovoljstvo, pa je nujno tudi redno izobraževanje: pokrajinske in društvene koordinatorke na področju vodenja, izobraževanje prostovoljk, izmenjave izkušenj in reševanje problemov.

V obdobju, kar delujemo, smo opravili 30.190 ur prostovoljskega dela; od tega smo porabili za prve obiske 2.640 ur, za ponovne obiske 14.790 ur, naša društva so izvedla za 10.500 ur pomoči, za organizacijo ostalih pomoči pa smo porabili 2.260 ur.

Večkrat mesečno smo obiskovali 1.789 uporabnikov, enkrat mesečno 519 uporabnikov, večkrat na leto 15.489 in enkrat na leto 285 uporabnikov.

Organizirali smo 2.039 pomoči in 8.503 storitev pomoči po izvajalskih organizacijah za skupno 1.311 uporabnikov.

Starostnikom, ki jih obiskujemo, ne prinašamo daril, poskušamo jim olepšati življenje doma z našim obiskom, druženjem in pomočjo, ki jo poskusimo organizirati. Sredstva, ki jih imamo na razpolago, komaj zadoščajo za pokrivanje materialnih stroškov, potnih stroškov, izobraževanje in srečanja.

Velikokrat nas vprašajo, zakaj ne obiskujemo naših občanov, ki preživljajo svojo starost v domovih za starostnike – odgovor je v nazivu našega programa Starejši za višjo kakovost življenja doma.

➡ Zdenka Gajzer

Jezero v Rogozi bo ponovno zaživelo

Največja elektronska pustolovščina v Sloveniji, StellarBeat Music Festival, vas letos vabi v novo dimenzijo: z globalnim superzvezdnikom Robinom Schulzem

Popotovanje s svetovnimi zvezdami elektronske glasbe se bo letos pričelo 21. junija, ko se bo na jezeru v Rogozi aktiviral portal, skozi katerega bodo obiskovalce popeljali na kar 3-dnevno glasbeno potovanje. Vsem študentom in dijakom Občine Hoče-Slivnica bodo vstopnice na voljo po polovični ceni.

Z Grammyjem nominiran Robin Schulz prinaša v Stellar Areni največji vizualno glasbeni spektakel, kot ga pri nas še nismo doživeli. Prvo noč StellarBeat festivala bomo v Sloveniji prvič doživeli okultno, a zapeljivo house glasbo, ki jo ustvarja za zlato masko skriti Claptone. Obkrožen z občutkom misterija prireja nepozabna glasbena doživetja ter vsakič očara občinstvo, kar bo dokazal tudi v Stellar Areni.

Drugi večer festivala se bo Sloveniji prvič predstavil nizozemski DJ in producent turških korenin Burak Yeter, ki je svetovni vzpon doživel s singlom 'Tuesday', največjim hitom zadnjih let. V zvezdni glasbeni areni se bodo zvrstili tudi turški "hitmaker" Mahmut Orhan ter izjemno uspešni DJ-i iz Slovenije in širše regije, kot so Mike Vale, Vanillaz, Kosta Radman in mnogi drugi.

Festival bo v nedeljo zvečer na največjem elektronskem odru v Sloveniji zaključil izjemno nadarjeni svetovni zvezdnik s presenetljivo močnim občutkom za hite, ki že štiri leta premika meje z glasbeno vizualnimi spektakli po celem svetu. Z več kot 200 globalnimi singli v žepu je v samem vrhu svetovne elektronske glasbe. Po nastopih na megalomanskih festivalih, kot so iTunes,

Tomorrowland in Ultra Music ter razprodanih turnejah, se je umetnik svetovnim velikonom pridružil že pri svojih 30-ih letih. Danes je Robin Schulz prodal skupaj že več kot 7 milijonov izvodov svojih prvih dveh albumov ter z različnimi singli dosegel več kot 2,5 milijarde predvajanj.

Stellar Arena bo tako gostila največje svetovne zvezdnike in lokalne izvajalce, Undetected oder pa nas bo popeljal po poti raznovrstnih odtenkov techna.

V omejeni količini lahko dobite vstopnice po izjemni ceni 40 € za vse tri festivalske dni in kampingom za 10 €. Na voljo pa so vam tudi enodnevne in VIP vstopnice. Vstopnice so na voljo na spletni strani www.olaii.com, vseh bencinskih servisih OMV po Sloveniji, trafikah 3DVA ter v baru Kaos v Mariboru.

Posebna ponudba za študente in dijake Občine Hoče-Slivnica Vsem študentom in dijakom bo omogočen nakup 3-dnevnih festivalskih vstopnic po znižani ceni 20 €. **Študenti in dijaki Občine Hoče-Slivnica imajo 50 % popust.** Karte bodo lahko kupili dijaki in študenti Občine Hoče-Slivnica na posebnem prodajnem mestu Stellarbeat – Hoče-Slivnica na sedežu Občine Hoče-Slivnica, Pohorska cesta 15, 2311 Hoče, in sicer v **sredo, 5. 6., od 13.00 do 16.00 ure, in v petek, 7. 6., med 10.00 in 13.00 uro.**

➡ Vanja Jus

Najlepši sončni vzhod leta

Peš po sončni vzhod na Pohorje 21. junija, ko bo odmevala Kreslinova balada Nekega jutra

Tokrat najdaljši dan v letu pade na petek, 21. junija 2019. Odličen dan za odličen začetek poletja, prebujen z najlepšim sončnim vzhodom v letu. Dan se bo začel ob 4.30 uri z nastopom Kristalnega orkestra iz zavoda Šola luči. Kristalni orkester bo ob 5. uri na oder pospremil enega največjih slovenskih glasbenikov, Vlada Kreslina, ki nas bo ob vzhodu sonca dokončno prebudil s prelepo balado Nekega jutra, ko se zdani in svoj nastop nadaljeval po jutru prijaznem programu. After party bo po zaključku dogajanja na glavnem odru na terasi Koča koč, kjer bo z nami ponovno Akustični Orgazem.

Organizator dogodka je Društvo TOP, ki si tretje izdaje sončnega vzhoda na Pohorju ne predstavlja brez podpore javnega podjetja Marprom, d.o.o. Gondola bo vozila neprekinjeno med 4.15 in 7. uro zjutraj, seveda pa želimo spodbuditi čim večje število ljudi, da se na ta posebni dan na Pohorje odpravijo peš. Dogodek bo tako kot lani imel dobrodelno noto. Udeležba na dogodku je na lastno odgovornost.

➡ Martina Rauter ➡ Marko Pigac

Iz šotora v dvorano

Festival Klape Slovenije bo tudi letos ponovno gostoval v Hočah

V nedeljo, 9. junija 2019, ponovno organiziramo največji tovrstni festival v Sloveniji. Tudi letos bo v Večnamenski športni dvorani v Hočah, ob več kot odlično izvedenih slovenskih in dalmatinskih skladbah klap iz različnih koncev Slovenije in iz sosednje Hrvaške. Organizator festivala je Kulturno-umetniško društvo Milke Zorec iz Hotinje vasi, v okviru katerega deluje tudi Klapa Lent. Vso organizacijo vodijo ljubiteljsko in ves izkupiček je namenjen delovanju društvene dejavnosti v občini in širše. Prireditelj je omogočila Občina Hoče-Slivnica, generalni pokrovitelj dogodka je FORD Avtomobili, P. R., iz Maribora, podjetje, katerega lastniki domujejo v naši občini in se zavedajo pomena kulture. Seveda so prisotni tudi številni drugi donatorji, brez katerih ne bi mogli izpeljati tako velikega projekta.

»Prvo leto je bil festival v Hotinji vasi v velikem šotoru ob Hotinjskem ribniku. Takrat so ga boječe poimenovali 'fest', vendar so se vse bojazni razblinile, ker je bil prireditveni šotor premajhen za vse obiskovalce. Naslednje leto so se preselili v veliko športno dvorano v Hoče, ki sprejme preko 1200 obiskovalcev in tam gostuje festival že vrsto let. Sprva je bil festival revijalnega značaja v smislu promocije slovenskih skupin, letos pa že tretjič tekmovalnega značaja, je povedal prizadeveni vodja festivala, ki je tudi vodja festivala in član Klape Lent, Boris Komar. Podeljena bo glavna nagrada "Klapa Slovenije 2019«, ki pa je, žal, samo simbolna in nima finančne podpore.

»V Sloveniji obstaja veliko klap, v dosednji petletni raziskavi sem našel preko 30 klasičnih in urbanih klap in še enkrat toliko vokalnih in vokalno-instrumentalnih skupin, ki premorejo kvaliteten klapski nastop. Razlika med klapo in kvartetom je predvsem v tem, da klape ponavadi štejejo od 5 do 9 članov. Torej kvartet ne more izpeti vseh glasov, kadar se poje tradicionalna klapska pesem. V moderni urbani klapski zasedbi kvarteti nimajo teh problemov, ker se poje vse do štiriglasno. Razlika med petjem klap in našimi tradicionalnimi manjšimi vokalnimi zasedbami je predvsem v drugačni zasnovi skladbe,« nam je še pojasnil vodja festivala.

V tekmovalnem delu se bo zvrstilo do osem odličnih skupin, ki so bile izbrane na podlagi prijavnic na javnem natečaju.

Do sedaj smo že gostili skupino A Cappella, Klapo Dalmari, Klapo Sidro, Klapo Mali grad, Klapo Gallus, Klapo Galeb, VS Melos, Tackane, Preloške muzikante, VS Kvariton, Klapo Tramontana, Klapo Parangal, skupino Eros, 5 + band, Klapo Fritule, Klapo Planta – in seveda bodo tu domačini Klapa Lent, ki bodo festival tudi odprli. Tričlanska komisija priznanih glasbenih strokovnjakov bo imela zagotovo ponovno težko nalogo, saj bodo morali izbirati zmagovalca med odličnimi zasedbami. Zmagovalci zadnjih festivalov: Klapa Dalmari iz Maribora je postala KLAPA Slovenije 2017, skupina Eros pa Klapa Slovenije 2018.

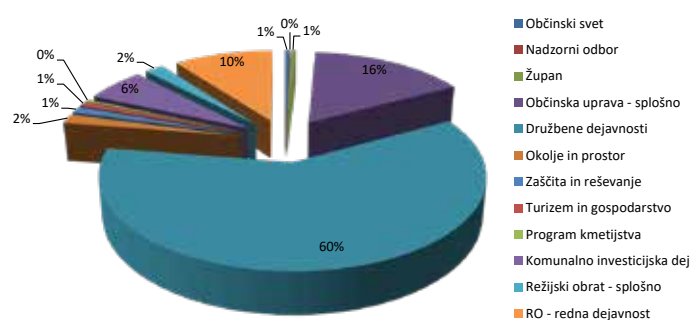
Med tem časom, ko bomo čakali na razglasitev zmagovalca festivala, nastopijo gostujoči povabljeni. Tako smo na našem odru gostili eminentne hrvaške estradnike: Klapo Contra iz Splita, Marka Škugora in Klapo More iz Šibenika z mlado pevko iz Idrije Anjo Istenič, ki so vsi po vrsti dodobra ogreli dlani publike. Organizatorji vas vabimo, da se nam pridružite, saj bomo ponovno pripravili pester in prijeten glasbeni program. Vstopnice je možno dobiti na običajnih vsakoletnih prodajnih mestih.

➡ Boris Komar

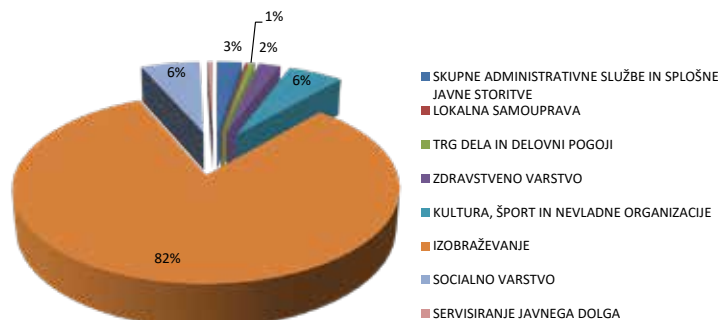

Poraba proračunskih sredstev v letu 2019 – področje družbenih dejavnosti

V proračunu Občine Hoče-Slivnica je v letu 2019 načrtovano 14.123.499,28 € odhodkov. Poraba teh sredstev se deli na dvanajst neposrednih proračunskih uporabnikov. Za proračunskega uporabnika področja družbenih dejavnosti je v letu 2019 načrtovanih 8.532.121,89 €, kar predstavlja kar 60,41 % vseh odhodkov proračuna za leto 2019. Struktura porabe je razvidna iz spodnjega grafikona.

Družbena dejavnost se deli na več področji porabe, ki so razvidne iz grafikona:

Najpomembnejše področje porabe znotraj družbenih dejavnosti predstavlja področje izobraževanja, ki zajema predšolsko vzgojo in osnovnošolsko izobraževanje.

OSNOVNOŠOLSKO IZOBRAŽEVANJE

Nadstandardni programi osnovnih šol – 224.930 €

Financiranje nadstandardnih programov v osnovnih šolah za občino ni zakonsko zavezujoče. Občina zagotavlja sredstva za izvajanje fakultativnega pouka nemškega jezika in računalništva z namenom omogočiti našim osnovnošolcem pridobitev dodatnih znanj in veščin.

V nadstandardni program uvrščamo tudi subvencioniranje plačila kosil za učence obeh osnovnih šol. S tem omogočamo vsem otrokom topel obrok, starše pa razbremenimo plačila polne cene kosila. Za lažjo predstavo navajamo primer; če znaša cena obroka kosila 2,98 €, plačajo starši 1,60 €, občina pa 1,38 €.

Materialni stroški osnovnih šol – 227.420 €

Občina prevzema večji del materialnih stroškov za potrebe izvajanja obveznega programa osnovnih šol: ogrevanje, elektrika, voda, republiška taksa za obremenjevanje voda, analiza brisov, zavarovalne premije, varovanje objektov, vzdrževanje vozila za prevoz hrane, sredstva za čistila in higienski material itd. Obema šolama vsako leto namenimo v obliki dotacij (glede na število otrok) tudi sredstva za izvedbo tečajev po njihovi izbiri.

OŠ Dušana Flisa Hoče financiramo tudi prevoze učencev iz Podružnične šole Reka-Pohorje v VŠD Hoče. Učenci podružnice namreč nimajo ustreznega prostora, v katerem bi lahko v zimskih mesecih izvajali program športne vzgoje, ki je predpisan z učnim načrtom. Otrokom iz Podružnične šole Reka-Pohorje pokrivalo tudi stroške prevoza na interesne dejavnosti v matično šolo oz. VŠD. Proračunska sredstva imamo predvidena tudi za izvajanje programa preprečevanja zasvojenosti in nasilja v šolah, bralno značko ...

Doplačilo šole v naravi – 3.300 €

Iz proračunskih sredstev omogočamo udeležbo v šoli v naravi tudi tistim otrokom, ki se zaradi socialno-finančnih razmer v družinah le-te ne bi mogli udeležiti.

Letovanje otrok – 25.000 €

Sredstva so predvidena za letovanje (v Poreču in Punatu) osnovnošolskih otrok ter srednješolcev iz socialno ogroženih družin in otrok z zdravstveno indikacijo. Občina zagotovi plačilo razlike med polno ceno letovanja in zneskom prispevka staršev, glede na dohodek družine. Prijave in upravičenost preverjajo strokovni delavci šol in organizatorji letovanja. Zanimanje za tovrstno letovanje je vsako leto večje, zato poskušamo s planiranimi sredstvi temu slediti in omogočiti udeležbo čim večjemu številu otrok.

Prevozi šolskih otrok – 121.000 €

Občina je zakonsko zavezana za financiranje prevozov učencev, ki so od kraja bivanja do matične šole oddaljeni nad 4 km, ter na nevarnih relacijah, ki jih je potrdil Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Hoče-Slivnica. Na območju občine tako prevažamo otroke glede na dostopnost terena z avtobusi, kombiji in minibusi, in sicer s Pohorja, iz Rogoze, iz Orehove-Hotinjine vasi, s Pohorskega dvora, iz Črete, Radizela, Križne ceste, Rečke grabe, Pivole, Bohove ...

Zagotavljamo tudi refundacijo sredstev za prevoze učencev, ki imajo stalno prebivališče v naši občini, osnovno šolo pa obiskujejo izven svojega šolskega okoliša. Prav tako iz teh sredstev refundiramo Občini Rače-Fram stroške prevoza naših otrok iz Agrarne, ki obiskujejo OŠ Rače.

Prevozi otrok s posebnimi potrebami v druge zavode – 27.500 €

Zakonsko je določena obveza občine za kritje stroškov prevoza otrok s posebnimi potrebami iz naše občine v ustrezne institucije, in sicer: Center za sluh in govor, OŠ Gustava Šiliha, Zavod dr. Marijana Borštnarja Dornava – Enota Maribor, ter Waldorfsko šolo Maribor (poseben program vzgoje in izobraževanja).

Programi športa v osnovnih šolah – 6.400 €

Sredstva so namenjena za izpeljavo šolskih športnih tekmovanj, ki jih za obe osnovni šoli organizira ŠRD Zvezdica Maribor. Občina financira tudi pouk plavanja za učence 2. razredov OŠ FLV Slivnica in OŠ Hoče. Prav tako krije prevoz učencev na plavalne tečaje (6.100 €).

Sofinanciranje Glasbene in baletne šole Antona Martina Slomška Maribor – 8.200 €

V skladu z 2. odstavkom 86. člena ZOFVI je lokalna skupnost zavezana zasebnim šolam, ki izvajajo javno veljavne programe osnovnega glasbenega izobraževanja in izpolnjujejo zakonsko določene pogoje, sofinancirati njihovo delovanje. Zasebni šoli pripada 85 % za posameznega učenca, ki jih lokalna skupnost zagotavlja za plače, druge osebne prejemke in materialne stroške. V ta namen občina sklene letno pogodbo o sofinanciranju z Glasbeno in baletno šolo Antona Martina Slomška v Mariboru, ki jo obiskujejo učenci iz naše občine. V šolskem letu 2018/2019 je takšnih učencev 45.

Sofinanciranje Waldorfske šole – 1.200 €

V skladu z zakonodajo je občina zavezana sofinancirati tudi delovanje zasebne Waldorfske šole, ki jo obiskuje 6 učencev iz naše občine.

Nakup opreme – OŠ Hoče – 5.776 €; OŠ FLV Slivnica – 3.500 €
Obe osnovni šoli sta se prijavi na javni razpis SIO-2020 (slovensko izobraževalno omrežje) za izgradnjo brezžičnega omrežja WLAN in nabavo IKT opreme. V okviru projekta moramo zagotoviti tudi lastna sredstva, in sicer v višini 36.164,82 € za OŠ Hoče in 20.850,98 € za OŠ FLV Slivnica, v obdobju 4 let (2017-2020). Za leto 2019 je potrebno zagotoviti lastna sredstva za obe šoli v višini 9.276 €.

Prizidava OŠ Dušana Flisa Hoče – 29.500 €

Idejno zasnovo za dozidavo OŠ Hoče, ki predvideva povečanje prostorov šolske kuhinje in jedilnice, imamo že izdelano. V letošnjem letu so sredstva predvidena za naročilo preostale projektne dokumentacije (DGD in PZI), ki je potrebna za pridobitev gradbenega dovoljenja.

Prizidava OŠ Franca Lešnika - Vuka Slivnica – 24.000 €

Idejno zasnovo za dozidavo OŠ FLV Slivnica imamo že izdelano. V letošnjem letu imamo tako sredstva predvidena za naročilo preostale projektne dokumentacije (DGD in PZI). Z dozidavo in preureditvijo obstoječih prostorov bo šola pridobila večjo jedilnico in dodatne učilnice s kabineti.

KNJIŽNIČNA DEJAVNOST

Financiranje delovanje Knjižnice Hoče in sofinanciranje delovanja osrednje Mariborske knjižnice – 87.920 €

Za delovanje knjižnice v Hočah zagotavljamo sredstva za plačo zaposlene knjižničarke, materialne in vzdrževalne stroške objekta ter sredstva za nakup knjižnega gradiva (knjig, revij, časopisov, elektronskih medijev ...).

V skladu z Odlokom o ustanovitvi javnega zavoda Mariborska knjižnica morajo občine ustanoviteljice kriti tudi skupne stroške delovanja osrednje knjižnice v Mariboru. Tako je tudi naša občina zavezana h pokrivanju omenjenih stroškov.

Zdravstveno varstvo – 192.919,59 €

Za področje zdravstvenega varstva namenimo 192.919,59 EUR proračunskih sredstev. Od tega namenimo 176.920,00 EUR sredstev za zakonsko določene obveznosti, kot so mrliško pregledna služba in obvezno zdravstveno zavarovanje brezposelnih. V ta znesek so vključena tudi sredstva, ki so namenjena za sofinanciranje dejavnosti in investicije, ki jih vodi Zdravstveni dom dr.

Adolfa Drolca in so v skladu z dogovori ostalih občin ustanoviteljic. Sredstva, ki so namenjena za sofinanciranje investicij in dejavnosti Zdravstvenega doma, se bodo porabila za sofinanciranje nujne zobozdravstvene službe v nočnem času, sofinanciranje investicije specialistične ambulante okulistika in radiologija, sofinanciranje programa zdravstveni telefon ter sofinanciranje socialnih delavcev v zdravstvenem domu.

16.000 EUR sredstev pa je v sklopu zdravstvenega varstva namenjeno za financiranje otroške prehrane za vse dojenčke s stalnim prebivališčem v občini ter za izvajanje meritev holesterola, krvnega tlaka in sladkorja v krvi v sklopu občinskega praznika.

Programi za mladino – 27.000,00 €

V sklopu programov za mladino se izvede poletni tabor za otroke prve triade osnovne šole ter mladinske delavnice za mladostnike.

Predšolska vzgoja – 6.227.325,87 €

Na področju predšolske vzgoje proračunska namenimo sredstva, ki so zakonsko opredeljena, za plačila razlike med ekonomsko ceno in prispevkom staršev, za otroke s stalnim prebivališčem v naši občini, ki vrtce obiskujejo v drugih občinah (240.000 EUR) ter za otroke s stalnim prebivališčem v naši občini in obiskujejo naše vrtce (1.321.326 EUR). V sklopu predšolske vzgoje namenimo sredstva tudi za obogatitvene dejavnosti v vrtcu, kot so obisk Dedka mraza, obdarovanje otrok, lutkovno predstavo in razne projekte, ki jih izvaja vrtec, ter za dodatno zaposlitev računalničarja, in sicer 63.000 EUR.

Kot dodatno ugodnost za naše starše se pri izračunu ekonomske cene upošteva dodatni popust za plačilo vrtca. Višina ugodnosti je odvisna od višine dohodkovnega razreda. Za to namenimo 79.000 EUR proračunskih sredstev. Dodatna ugodnost, ki jo nudimo, je sofinanciranje varstva otroka na domu, v kolikor v naših vrtcih ni prostega mesta, in sicer namenimo 12.000 EUR proračunskih sredstev.

• Dozidava nizkoenergetskega vrtca v Hočah – 4.500.000 €
V lanskem letu smo pričeli z aktivnostmi v zvezi z izvedbo investicije za dozidavo 10-oddelčnega vrtca v Hočah. Pridobili smo gradbeno dovoljenje in glede na to, da gre za skoraj nič-energijski objekt, smo se prijavi na razpis za sofinanciranje s strani Ekosklada. Na razpisu smo bili uspešni in smo pridobili nepovratna sredstva v višini 697.470 €. V letošnjem letu bomo po izvedbi javnega razpisa za izbiro najugodnejšega izvajalca pričeli z gradnjo. Za čas gradnje moramo zagotoviti ustrezne nadomestne prostore za sedem (7) oddelkov otrok.

Štipendije – 48.000 €

V sklopu proračuna imamo predvidena sredstva v višini 48.000 EUR, ki se namenijo za financiranje štipendij za nadarjene dijake in študente ter za vrhunске in perspektivne športnike v naši občini. Za obe štipendiji se v skladu z pravilnikoma enkrat letno objavi razpis.

Socialno varstvo – 514.367,84

Na področju socialnega varstva v sklopu proračunskih sredstev namenimo 514.368 EUR. Največ sredstev, ki so zakonsko določena, je namenjenih za doplačila stroškov oskrbe za domove starostnikov in ostalih posebnih socialnih zavodov, in sicer 250.000 EUR, ter za storitev pomoči na domu 76.223 EUR in družinskega pomočnika 52.000 EUR. Sredstva namenimo tudi za sofinanciranje programov Centra za socialno delo v višini 31.994,40 ter za subvencije najemnin v višini 43.000 EUR.

V sklopu socialnega varstva pa namenimo tudi sredstva, ki niso zakonsko opredeljena in so s prejetimi občinskimi akti namenjena le našim občanom. Sredstva so namenjena enkratni denarni pomoči občanom v skupni vrednosti 21.000 EUR ter 12.000 za pomoč ob rojstvu otroka.

KAKO FIT JE naša OBČINA?

50.400 minut in KAJ vse je možno narediti v tako kratkem času

Odgovor, ki po navadi sledi vprašanju, zakaj se ne gibamo oz. zakaj ne skrbimo za svoje telo, je že precej obrabljeno: »Nimam časa.« To je pravzaprav izgovor in ne odgovor!

Kako se bomo počutili, je moč naše volje, naše odločitve in naše izbire. Če premalo uporabljamo svoje telo, ga preveč obrabljamo. Premalo gibanja in preveč sedenja različne težave, ki so sprva videti povsem nedolžne in nevredne resnejše obravnave, samo pospešujeta. Pravilno izbrana telesna aktivnost pa jih zelo uspešno blaži in odklanja. Gibanje pozitivno vpliva na delovanje in življenjske procese v različnih organih in organskih sistemih, ohranja dobro počutje in primerno zdravstveno stanje ter dviguje moč oz. življenjsko energijo. Ob vse navedenih pozitivnih in blagodejnih učinkih pa je treba izpostaviti užitek, veselje, zabavo, razvedrilo, srečo, lepoto, ki jih gibanje prinaša. Vsega tega pa v življenju nikoli ni preveč.

50.400 minut = 840 ur = 25 delovnih dni = 5 vikendov = 35 dni = 5 tednov

In kaj vse je možno storiti v tem času tako konkretnega, da so rezultati dejansko vidni? Preoblikovati telo! Uspešna akcija, ki je pomagala že več kot 1800 udeležencem do izjemnega počutja in želene postave – 5-tedensko preoblikovanje telesa!

»Kako FIT je mesto« je projekt, ki ga BODIFIT® društvo izvaja že od leta 2012 kot raziskavo, s katero želi spodbuditi ljudi h gibanju in vsem občanom različnih občin dokazati, da lahko tako aktivni kot neaktivni posamezniki vseh generacij in obeh spolov v relativno kratkem času (5 tednih) naredijo občutno spremembo v svojem počutju in zdravju.

»Kako FIT je mesto« se je izkazal kot uspešen projekt, v katerega se je v vseh teh letih vključilo več kot 1.800 udeležencev, ki so dosegli dobre rezultate in predvsem spremenili svoj življenjski slog, sam program pa opisali kot zelo dobro izkušnjo. Kaj pridobite z vključitvijo v projekt »Kako fit je Občina Hoče-Slivnica«? 5-tedenski paket preoblikovanja v vrednosti več kot 250 € za zgolj 59 €.

Ključni rezultati med leti 2012 in 2018:

PARAMETER	IZMERNI PODATKI
Število vadečih	1.837
Povprečna starost	34,83 let
Spol	73,38 % žensk in 26,62 % moških
Teža	Največja izguba: 14,70 kg Povprečna izguba: 0,75 kg 63,50 % udeležencev je znižalo telesno težo.
Maščoba	Največje zmanjšanje: 10,00 % Povprečno zmanjšanje: 1,40 % 84,29 % udeležencev je znižalo delež telesne maščobe
Mišična masa	Največje povečanje: 9,7 % Povprečno povečanje: 0,9 % 84,58 % udeležencev je povečalo delež mišične mase
Skupna izguba teže	1.490,16 kg
Skupna izgubljena maščoba	1.928,31 kg
Skupna pridobljena mišična masa	1.255,13 kg

Paket vključuje:

- 5 tednov neomejene fitnes in vodene vadbe,
- možnost vadbe v 7-ih BODIFIT centrih po Sloveniji,
- darilo ob začetku akcije,
- začetno in končno testiranje telesne sestave (Omron), merjenje obsegov, merjenje gibljivosti,
- individualno prilagojen osebni program z inštruktorjem,
- 5-tedensko mentorstvo s strani inštruktorja,
- letno članarino,
- 1x obisk pilates centra,
- možnost brezplačne udeležbe na BODIFIT predavanjih,
- posvet o prehrani z inštruktorjem,
- darilo ob zaključku akcije.

Občina Hoče-Slivnica je projekt podprla, saj se zavedajo, kako pomembno je, da se občani počutijo dobro in živijo uravnoteženo. Pridružite se nam, da bo vaše telo vaš najboljši in najzadovoljnejši prijatelj, vaše počutje pa polno življenjske energije!

➡ Vanja Jus

Potrebujete pravni nasvet?

Brezplačna pravna pomoč za občanke in občane

Občina Hoče-Slivnica je v letu 2019 ponovno pristopila k sofinanciranju pisarne brezplačne pravne pomoči in tako ponovno omogoča svojim občanom brezplačno pravno svetovanje v okviru poslovalnic Zavoda PIP v Mariboru. Do brezplačnega pravnega svetovanja so upravičeni vsi občani Občine Hoče-Slivnica.

Pravniki Zavoda PIP nudijo svetovanje z vseh pravnih področij. V Zavodu PIP izvajajo pravno svetovanje na področju varstva človekovih pravic, civilnega prava, statusnega prava, prava varstva potrošnikov, upravnega prava, delovnega prava, prava socialne varnosti, kazenskega prava in prekrškov ter na

drugih področjih, kjer je pravno varstvo potrebno.

Pravno svetovanje poteka po sistemu predhodnega naročanja, osebno, v poslovalnici Zavoda PIP v Mariboru (Gospodarska cesta 83, 2000 Maribor – bližina mariborskega študentskega kampusa).

Na brezplačno pravno svetovanje se je potrebno predhodno naročiti; kontakt je vsak delovnik med 9. in 13. uro na telefonski številki (02) 234 21 46 ali preko maila: pip@zavodpip.si.

➡ Vanja Jus

Ekonomska cena vrtca Občine Hoče-Slivnica

Zaradi dviga plač v javnem sektorju se bodo povišale cene vzgojno-varstvenih programov vrtcev v Občini Hoče-Slivnica. Na predlog Javnega vzgojno-izobraževalnega in varstvenega zavoda OŠ Dušana Flisa Hoče je občina pristopila k ponovnemu izračunu ekonomske cene. Na podlagi predlogov, ki sta ju podala javna vzgojno-izobraževalna in varstvena zavoda, je občina izračunala enotno ceno programov za celotno občino. Javna vzgojno-izobraževalna in varstvena zavoda sta na podlagi Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo, pripravila predlog ekonomske cene. Ta predlog zajema vse elemente, ki po omenjenem pravilniku določajo višino ekonomske cene. Kot elementi za oblikovanje cen programov se upoštevajo stroški dela, stroški materiala in storitev ter stroški živil za otroke.

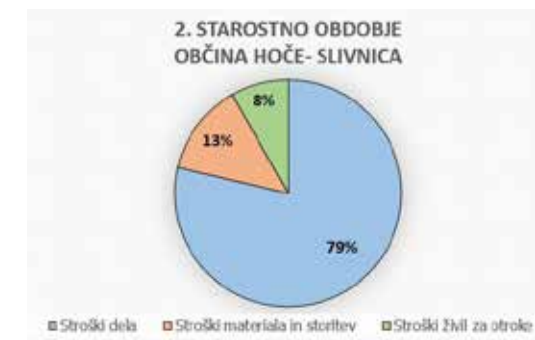
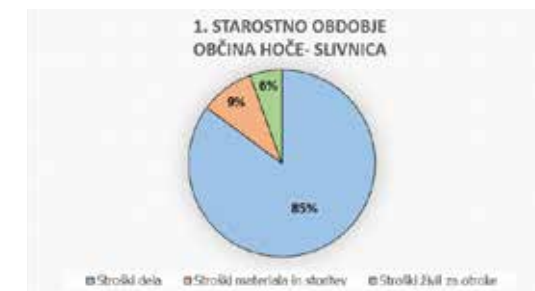
Stroški dela vključujejo plače, obvezne prispevke delodajalca in druge stroške dela, kot so dodatno kolektivno pokojninsko zavarovanje, regres za letni dopust, povračila stroškov prehrane med delom, povračila stroškov prevoza na delo in z dela, jubilejne nagrade, odpravnine ob upokojitvi, solidarnostne pomoči, sredstva za delo sindikalnega zaupnika v skladu z zakoni, kolektivno pogodbo in drugimi predpisi za opravljanje dejavnosti predšolske vzgoje.

Stroški materiala in storitev so vsi stroški za nabavljeni material in za opravljene storitve, in sicer funkcionalni stroški objektov, funkcionalni stroški osnovne dejavnosti ter drugi specifični namenski stroški.

Nova izračunana enotna cena vrtca veljala od 1. 05. 2019 in znaša za 1. starostno obdobje **529,88 EUR**, za drugo starostno obdobje pa **383,18 EUR**.

V tabeli so prikazani podatki, koliko se bo za posamezni dohodkovni razred povečal strošek za starše.

➡ Katja Arnšek

Dohodkovni razred	1. starostno obdobje			2. starostno obdobje		
	VELJAVNA EC	NOVA EC	RAZLIKA	VELJAVNA EC	NOVA EC	RAZLIKA
1	- €	- €	- €	- €	- €	- €
2	35,90 €	42,39 €	2,49 €	32,16 €	34,49 €	2,33 €
3	75,79 €	84,78 €	4,99 €	64,32 €	68,97 €	4,65 €
4	119,69 €	127,17 €	7,48 €	96,46 €	103,46 €	6,98 €
5	139,64 €	148,37 €	8,73 €	112,56 €	120,70 €	8,14 €
6	182,27 €	193,67 €	11,40 €	149,05 €	159,82 €	10,77 €
7	224,66 €	238,71 €	14,05 €	183,71 €	196,99 €	13,28 €
8	279,77 €	297,26 €	17,49 €	228,77 €	245,31 €	16,54 €
9	326,40 €	346,81 €	20,41 €	266,90 €	286,19 €	19,29 €

V Hočah se govori kohezijsko

V sredo, 28. marca, se je v dvorani Kulturnega doma Hoče odvijal regijski dogodek v okviru projekta Govoriš kohezijsko? Udeleženci smo skupaj iskali odgovore na vprašanja, kako zagotoviti še bolj učinkovito podporo lokalnim iniciativam in odgovarjati na razvojne potrebe lokalne skupnosti oz. podeželja in kako pri tem učinkovito izkoristiti evropska finančna sredstva iz mehanizma CLLD.

Na dogodku so sodelovali Aleš Zidar, predsednik Društva za razvoj slovenskega podeželja, predstavnica Agencije RS za kmetijske trge in razvoj podeželja, dr. Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica, Janja Viher, predsednica Toti LAS, Tina Divjak, vodja zagovorništva pri CNVOS. Udeleženci so si bili enotni, da so sredstva finančnega mehanizma CLLD nujno potrebna in si želijo, da se postopki za pridobivanje sredstev poenostavijo.

➡ Vanja Jus

Sprehod po kmetiji in proizvodnji

Po osmih letih delovanja dan odprtih vrat kmetije Fingušt-Hecl

Kmetija Fingušt-Hecl je živinorejska kmetija iz Orehove vasi v Občini Hoče-Slivnica. Osnovna panoga je poleg živinoreje tudi proizvodnja domačih jogurtov, sirov in mlečnih izdelkov. V letu 2019 praznujejo 8. rojstni dan, zato so za javnost odprli svoja vrata in pripravili vodene ogleda po kmetiji in proizvodnji. Dan odprtih vrat je bil v soboto, 11. 5. 2019, ko so vse prisotne povabili na brezplačno degustacijo svojih izdelkov in med obiskovalce podelili tudi lepe nagrade.

Posebnost izdelkov Kmetije Hecl je, da so ročno narejeni, izdelujejo jih tedensko (nekateri tudi dnevno), tako da lahko pri njih res dobite vedno sveže izdelane domače jogurte in ostale mlečne izdelke. Noben izdelek pa ne vsebuje umetnih barvil ali gensko spremenjenih organizmov (GSO). V svoji ponudbi imajo:

- domače jogurte (25 okusov),
- sadni beljakovinski jogurt,
- domačo skuto,
- domačo skuto s sadjem,
- skutin namaz,
- sir Camembert,
- trdi sir s prano skorjo,
- sir za žar,
- sirne plošče.

Na dnevu odprtih vrat pa so se jim pridružili tudi: kmetija Plečko (pekovski izdelki) in kmetija Šumenjak (bio med in vina) ter Zadruga Dobrina (raznolika ponudba okoliških kmetij). Zahvaljujejo se vsem za obisk in vas vabijo, da jih obiščete:

V Domači prodajalni (Orehova cesta 44, 2312 Orehova vas) od ponedeljka do petka med 15. in 19. uro ter v soboto med 9. in 12. uro. V soboto so prisotni tudi na Pohorski tržnici. Izven delovnega časa pa se lahko dogovorite na telefon 041 740 098.

➡ Vanja Jus 📺 BKTV

Z avtobusom petkrat dnevno

Od sredine maja do začetka septembra dve posebni avtobusni liniji na Pohorju

Od 18. maja do 1. septembra 2019 bosta na območju Pohorja ob vikendih in praznikih na razpolago dve posebni avtobusni liniji: ena na relaciji Ruše-Areh-Bellevue-Botanični vrt in druga Botanični vrt-Hoče-Bellevue-Areh-Ruše.

Na obeh bo Marprom opravljat prevoz ob sobotah, nedeljah in praznikih ob ugodnih vremenskih razmerah, avtobusa pa bosta opremljena tudi s prikolico za kolesa. Cena enosmerne vozovnice znaša 3 evre za odrasle in 1 evro za otroke (6-15 let), medtem ko je prevoz kolesa brezplačen.

Dnevno bosta avtobusa na omenjenih linijah v skladu z voznim redom opravila pet voženj; natančen vozni red in aktualne informacije o vožnjah v poletni sezoni bodo na voljo na spletni strani www.marprom.si in spletni strani Občine Hoče-Slivnica <https://www.hoce-slivnica.si/>.

Obiskovalce Pohorja in vse ostale vabimo, da izkoristijo ugodno možnost avtobusnega prevoza na oziroma po Pohorju z vmesnimi postajami pri več znanih izletniških in turističnih točkah.

➡ Občina Hoče-Slivnica

Postajališča	1	2	3	4	5
1 Ruše	07:30	09:30	11:30	14:30	16:30
2 Martnica	07:41	09:41	11:41	14:41	16:41
3 Koča Cozjarica	07:59	09:59	11:59	14:59	16:59
4 Koča Cozja	08:05	10:05	12:05	15:05	17:05
5 Aréh	08:08	10:08	12:08	15:08	17:08
6 Aréh na Pohorju Šmartno K	08:10	10:10	12:10	15:10	17:10
7 PD Zarja K	08:13	10:13	12:13	15:13	17:13
8 Železničarski dom na Pohorju K	08:17	10:17	12:17	15:17	17:17
9 Mariborska koča K	08:19	10:19	12:19	15:19	17:19
10 Železnič. dom na Pohorju	08:21	10:21	12:21	15:21	17:21
11 Hotel Bellevue Pohorje	08:23	10:23	12:23	15:23	17:23
14 Hotel Bellevue Pohorje	08:30	10:30	12:30	15:30	17:30
15 Brunarica Planika	08:38	10:38	12:38	15:38	17:38
16 LD Grašič	08:42	10:42	12:42	15:42	17:42
17 Botanični vrt	08:58	10:58	12:58	15:58	17:58

Naziv linije:	Botanični vrt-Hoče-Bellevue-Areh-Ruše				
Postajališča	1	2	3	4	5
1 Botanični vrt	07:50	09:50	11:50	14:50	16:50
2 Sp. Hoče šola	07:53	09:53	11:53	14:53	16:53
3 Zg. Hoče polje	07:55	09:55	11:55	14:55	16:55
4 Zg. Hoče	07:56	09:56	11:56	14:56	16:56
5 Reka/Hoč.P.	07:58	09:58	11:58	14:58	16:58
6 Polana/Sliv.P.	08:02	10:02	12:02	15:02	17:02
7 Hočko Pohorje g. Klinc	08:07	10:07	12:07	15:07	17:07
8 Hočko Pohorje g. Gale	08:12	10:12	12:12	15:12	17:12
9 PD Planinka Kop K	08:17	10:17	12:17	15:17	17:17
10 Železničarski dom na Pohorju K	08:19	10:19	12:19	15:19	17:19
11 Mariborska koča K	08:21	10:21	12:21	15:21	17:21
12 Železničarski dom na Pohorju	08:23	10:23	12:23	15:23	17:23
13 Hotel Bellevue Pohorje	08:25	10:25	12:25	15:25	17:25
11 Hotel Bellevue Pohorje	08:30	10:30	12:30	15:30	17:30
12 Železnič. dom na Pohorju	08:32	10:32	12:32	15:32	17:32
13 Mariborska koča K	08:34	10:34	12:34	15:34	17:34
14 Železničarski dom na Pohorju K	08:36	10:36	12:36	15:36	17:36
15 PD Zarja K	08:40	10:40	12:40	15:40	17:40
16 Aréh na Pohorju Šmartno K	08:43	10:43	12:43	15:43	17:43
17 Aréh	08:45	10:45	12:45	15:45	17:45
18 Koča Cozja	08:48	10:48	12:48	15:48	17:48
19 Koča Cozjarica	08:54	10:54	12:54	15:54	17:54
20 Martnica	09:12	11:12	13:12	16:12	18:12
21 Ruše	09:23	11:23	13:23	16:23	18:23

Gasilski poligon na Bohovi

Tudi gasilci morajo trenirati, da so lahko na intervencijah in reševanjih suvereni

Pol leta je že za nami. Tisti, ki prebirate naše članke redno, lahko pomislite, da imamo ogromno oz. celo preveč aktivnosti. Mogoče res, vendar gasilstvo niso samo krajnska klobasa in pivo (kot marsikdo rad poreče). Vsako nogometno društvo, ki nastopa v nižjih ligah, ima vsaj 2-krat na teden trening. Tako je tudi pri gasilcih. Če se ne usposablamo in treniramo, ne moremo biti na intervencijah in reševanjih suvereni, ne bi vedeli, kaj početi in kako zadevo uspešno rešiti. Do sedaj nismo nikoli s svojimi dejanji in odločitvami naredili nobene škode, vedno smo s skupnimi močmi pravilno ukrepali.

Naša tri gasilska društva se sama usposablajo po svojih enotah, v gasilskem poveljstvu pa s skupnimi vajami nadgradimo izobraževanje. Tako smo meseca marca imeli "krst". Naš gasilski poligon na Bohovi, kjer je postavljen kontejner, smo preizkusili. Pod nadzorom treh inštruktorjev so potekale vaje "gašenje notranjega požara". In kako je to videti? V posebej zaščitenem delu kontejnerja se na višini pol metra od tal pripravi kurišče. Les zakurimo in opazujemo razvijajoč se požar. Dimne mase in ogenj se dvigujejo pod strop. Namen vaje je pravilno gašenje in s tem uporaba ročnika. Potrebno je pogasiti ogenj s čim manj vode. Pri tem se ustvari veliko pare, ki je vroča in nam slabša vidljivost. Naj poudarim, da je to čisto šolski primer gašenja. Za nas je pa pomemben, ker se mladi operativni gasilci spoznajo z vročino in tako približno vedo, kaj jih čaka v realnosti. Že "stari mački" pa svoje znanje obnovijo. Sicer pa so tudi društva že koristila poligon za svoje interne vaje.

V aprilu smo imeli nenapovedano vajo. Tokrat že petič v pomladanskem mesecu, saj je oktober, ki je mesec požarne varnosti, preveč natrpan z gasilskimi zadevami. Letos smo

imeli vajo na že prodanem starem gasilskem domu Bohova. Ob "nostalgičnem slovesu" je bil prisoten poveljnik Gasilske zveze Maribor g. Samo Robič. Vsa tri PGD so pokazala ustrezno ukrepanje. Celotni objekt je bil zadimljen, kar se je izvedlo s posebno dimno napravo. Namen vaje je bil reševanje ponesrečenca, pravilni vstopi in postavitve lestve.

Lani smo gasilci prevozili ogromno vode v bazene in vodohrame. Žal vodohrami, ki so bili zgrajeni pred desetletji, ne zadoščajo več v poletnih špicah za nove in nove porabnike. Pri tem mislimo tudi na velike bazene, ki imajo po nekaj deset kubičnih metrov prostornine. V območju naselij (Čreta, Radizel ...), ki dobivajo vodo iz vodohramov, je prepovedano polnjenje bazenov iz omrežja. Vzrok je v tem, da potem hitro zmanjka vode za ostale stvari. Občina je že lani to rešila z dobrim ukrepom. Vodo za bazene na tem območju vozimo gasilci, občani poravnajo strošek občini. V območju vodovodne infrastrukture MB vodovoda pa si občani sposodite cevi pri lokalnem gasilskem društvu, strošek vode pa prav tako poravnate občini. Sicer pa bo potrebno ogromno vode prevoziti verjetno tudi letos. Lanska suša je zmanjšala dotoke v vodohrame. Naj povemo, da so nam pri tem pomagali tudi kolegi iz PGD Razvanje in PGD Rače.

V maju vsa tri društva postavljamo majska drevesa, nekateri še na roke, nekateri pa že bolj moderno, s pomočjo avtodvigala. Po društvih se že pripravljamo za tekmovanje, ki bo konec maja v Mariboru. Poletni meseci so v okviru GPO rezervirani za počitnice. Seveda to ne pomeni, da vam ne bomo pomagali, če nas boste potrebovali.

➡ 📺 Boštjan Frangež

Pomladno na Pohorski tržnici

Obiskovalci so se podali na pravi Heriterra kulinarčni sprehod po preteklosti Štajerske

V soboto, 23. 3. 2019, je bilo pomladno na Pohorski tržnici v Pivoli (pred Botaničnim vrtom Univerze v Mariboru). Obiskovalci so se lahko podali na pravi Heriterra kulinarčni sprehod po preteklosti Štajerske, ki je nastal v okviru projekta PalaeoDiversiStyria. Spretne prste ste lahko preizkusili na delavnici izdelovanja cvetja iz krep papirja, ki jo je pripravil VeGec. Za okreplilo je bila na voljo stojnica z brezplačno lokalno hrano in pijačo. Prvič smo lahko poskusili dobrote, ki so produkt raziskovanja preteklosti na območju Občine Hoče-Slivnica. Jedilnik iz pradavnine je bil naslednji:

- skorjice iz enozrnice z namazom iz pomladnih samoniklih rastlin,
- enolončnica iz pire in divjačine in pred gosti pečene nekvašene pogačice iz enozrnice,
- sladko presenečenje iz preteklosti, in sicer iz obdobja srednjega veka.

Rastline in ostale sestavine, ki so jih kuharski umetniki uporabili pri pripravi jedi, so bile prava jed pred več kot 2000 let pred Kristusom. Skratka, vredno pokušine.

Sprehodili ste se lahko po pestri ponudbi ponudnikov in obiskali v Prodajnem centru Botanični vrt, kjer je bilo na voljo svetovanje strokovnjaka glede izbire in sajenja sadik sadnih dreves in jagodičevja. Za glasbeno spremljavo sta poskrbela Julija Novak in DJ Jure. Matjaž Šeško pa nas je razvajal z besedami.

➡ Vanja Jus

Florjanova nedelja v Slivnici

V župniji Slivnica prvič slovesno praznovali god zavetnika gasilcev

V nedeljo, po godu svetega Florjana, smo letos tudi farani naše župnije s člani Prostovoljnega gasilskega društva Hotinja vas praznovali Florjanovo nedeljo. Pogled na parkirana gasilska vozila in lepo uniformirane gasilce pred cerkvijo ter njihov prihod v cerkev je bil veličasten. Maševal je župnik Jože Šömen, ki je po pozdravu in dobrodošlici gasilcem najprej blagoslovil kip svetega Florjana, ki bo poslej stal na pomembnem mestu v cerkvi. V mašnih prošnjah smo farani prosili za zdravje gasilcev in čim manj nesreč pri njihovem nevarnem delu. Župnik se jim je zahvalil za njihovo požrtvovalnost, za darovanje svojega časa in mnogokrat tudi zdravja za pomoč ljudem v stiski, ob požarih, poplavih ali drugih nesrečah. Tolikšno žrtvovanje in solidarnost zmore le človek odprtega srca za sočloveka, ki pusti svoje delo in družino in nesebično priskoči na pomoč potrebnim. Razveseljivo je dejstvo, da so v njihovih vrstah tudi mladi, ki bodo nadaljevali služenje v dobro ljudi.

Po končani maši je župnik blagoslovil gasilce, njihovo opremo in vozila in jih povabil na druženje. Bilo je prijetno, saj smo se spoznavali, obujali spomine in načrtovali srečanje za naslednje leto.

Gasilci in gasilke, hvala vam za vaše zvesto služenje pomoči potrebnim!

➡ Milena Crnjac ☑ Anton Embreuš

Otvoritev razstave v Gradcu

V začetku maja je v Gradcu odprla vrata občasna razstava na temo projekta PalaeoDiversiStyria z naslovom „Erde-Wasser-Feuer (Zemlja-voda-ogenj). Lebensquellen und Wissensspeicher“ v Arheološkem muzeju v dvorcu Eggenberg v Gradcu. Da so organizatorji popestrili otvoritev so na otvoritveni dogodek povabili tudi slovenske proizvajalce produktov, ki se bodo predstavljali pod blagovno znamko Heriterra. Produkti slovenskih ponudnikov so v fazi razvoja pod budnim očesom arheologov in botanikov. Kljub temu da so v fazi razvoja, pa v Občini Hoče-Slivnica že lahko okušamo (hrana in pijača) in tipamo (npr. leseni in lončeni izdelki) sledi preteklosti. Primer jedilnika, ki je bil razvit v okviru projekta, priča o tem, da jih bomo lahko v kratkem okusili pri gostinskih ponudnikih v naši občini.

Razstava in dogodki so del projekta PalaeoDiversiStyria, ki je financiran iz programa sodelovanja Interreg Slovenija-Avstrija 2014-2020 in zajema predvsem naslednje vsebine: prepoznavanje stare sorte rastlin v arheoloških kontekstih, revitalizacije in njihovo uporabo v gostinstvu.

Raziskovalci iz slovenske in avstrijske Štajerske s skupnimi močmi raziskujejo prvobitne rastlinske in živalske vrste ter njihovo uporabo v prehrani na obeh straneh meje, da bi tako spodbudili kmetovalce k njihovi ponovni vpeljavi v regionalno kmetijstvo in kulinariko.

Identične tematike, vsebine, jedi in predmeti bodo predstavljeni tudi v naši občini, da bodo lahko občanke in občani dodobra spoznali preteklost našega kraja. V Gradcu so poleg ponudnikov iz sosednjih občin gostovali tudi Kmetija Hecl in Sadjarstvo Vrecl. Možnosti za sodelovanje so še odprte, zato, vabljeni. Za dodatne informacije pišite na naslov: vanja.jus@hoce-slivnica.si.

➡ ☑ Vanja Jus

HOD	OBDOBJE	HRANA	PIJAČA	OPREMA
predjed 1	neolitik/bronasta doba	suhomesnati izdelek in polpeti iz zdroba enozrnice (?)	šipkov čaj	lesena neobdelana deščica, kamniti nožiček (sileks), lesen lonček(??),
predjed 2	neolitik/bronasta doba	namaz iz mladega sira ali skute s (suhimi) koprivami, vodna kreša, nekvašen kruh iz eno- ali dvozrnice	čaj iz koprive in mete	kamnita ploščica-pladenj, lonček (z brazdadim vrezom) leseni bron.dob. nožek
glavna jed 1	bronasta doba	divjačinska obara s piro, lečo, korenčkom, pastinakom in porom nekvašeni kruhki iz moke dvozrnice	bronasto dobnj čaj	skledica z uvihanim ustjem, lesena žlica, lonček (vrvičasto-pramenasti)
glavna jed 2	halštatska doba	nabodala-fileji srne jelena, oviti v slanino z gorčično omako in pirejem iz hruške in kolerabe ter okrašeno z zobatim motvilcem	(ječmeno vo) pivo	pladenj?, lesena nabodala keramični vrček
glavna jed 3	latenska doba	pečeni svinjski kotletki z omako iz robid, ječmen s čebulo in korenjem	medica	
glavna jed 4	rimska doba	zeljni listi, polnjeni s pšenico, kumino, koproj ter datiji na pireju iz zelene, po želji prelitto z ribjo omako (garum / liquamen) ali piščančji cmoki z azofetido in petrešijem, postreženi z medeno lečo s porom in meto	mulsum	terra sigillata pladenj čaša gubanka
sladica 1	zgodnje sr.v. obdobje	polnjeni pirini (pirino-rženi?) cmoki z orehi in mladim dimljenim sirom ali skuto, prelitto z medom in okrašeni s suhimi malinami	lipov in brezov čaj ali eliksir življenja	zgodnesrednjeveška skledica in majhen praški lonček
sladica 2	pozni srednji vek	jabolčni cvrtjak z orehi in slivovo omako	kava z želodom	srednjeveški keramični krožniček in keramična skodelica

Zgledno sodelovanje z občani

Občina Hoče-Slivnica je na povabilo Centra nevladnih organizacij Slovenije sodelovala na nacionalni konferenci, ki je potekala pod nazivom "S skupnimi močmi za boljšo občino in bolj zadovoljne občane". Srečanje je organiziral Center nevladnih organizacij Slovenije v sodelovanju s Skupnostjo občin Slovenije 8. maja 2019 v Ljubljani.

Na nacionalni konferenci je delovanje Občine Hoče-Slivnica in primere dobrih praks Občine Hoče-Slivnica predstavil direktor Občinske uprave Občine Hoče-Slivnica mag. Peter Cokan. Konferenca je omogočila vpogled v ozadje procesov, ovir in rešitev, razprava s celovskimi kolegi pa je pomagala pri iskanju pravega recepta za razrešitev morebitnih dilem in iskanju novih idej in rešitev.

➡ ☑ Vanja Jus

Razmišljanje ob majskih slovesnostih

Župnijske karitas Hoče

Življenje je velik čudež,
je nekaj čudovitega!
Življenje je eno samo veselje,
je nekaj lepega in svetlega kot
sončni žarek!
Življenje je sestavljeno
iz dela in skrbi!
Življenje je hrepenenje
po višjem!
Življenje je začetek
večnosti!

»Čudež življenja« pa smo doživeli v dveh pogledih tako sodelavci Župnijske karitas, ki smo dogodka organizirali, kot udeleženci, ki so se povabilu odzvali.

Z gasilci se srečujemo tako rekoč povsod: na javnih prireditvah, proslavah. Občudujemo njihovo urejenost, lepe uniforme, strumno korakanje na paradah, slikovite prapore, kako spretni so na svojih tekmovanjih pri ravnanju z gasilsko opremo. Ne zavedamo pa se, koliko časa, truda in znoja je potrebno, da je gasilec zares dobro pripravljen na opravljanje svoje vse bolj zahtevne in tudi nevarne naloge pomoči človeku pri naravnih in drugih nesrečah – in to kljub temu, da imajo gasilci vedno boljše gasilsko opremo, vozila in obleko. Kako uspešni so bili pri gašenju požarov, pri reševanju ljudi in njihovih življenjskih bivališč v poplavah, pri odstranjevanju drevja s poti po žledu, pri posredovanju v hudih nesrečah na cestah izvemo, ko je najhujše že mimo. **V nedeljo, 5. maja 2019**, se je 35 gasilk in gasilcev prostovoljnih gasilskih društev Bohova, Hoče in Razvanje zbralo na župnijskem dvorišču. V sprevedu so odšli v župnijsko cerkev sv. Jurija, kjer so se udeležili maše za vse pokojne in žive gasilce, ki jo je daroval dekan in župnik Alojz Petrič. Zahvalil se jim je za pogum in za stalno pripravljenost – in jih tudi poškrpil (pošalil se je, da bo tokrat izjemoma škropil on ...), seveda z blagoslovljeno vodo, podelil pa jim je tudi Florjanov blagoslov. Priporočili so se svojemu zavetniku sv. Florjanu: »Sv. Florjan, obvaruj nas časnega in večnega ognja!« Svoje so k slovesnosti dodali tudi pevke in pevci cerkvenega zbora pod vodstvom Petre Kozar Bežan. Maši je sledilo skupinsko fotografiranje ter druženje v župnišču.

To pa še ni vse! **V nedeljo, 12. maja 2019**, smo se sicer zbudili v oblačno jutro, izmenično je celo malo rosilo, sredi dopoldneva pa se je za trenutek zjasnilo. Jubilanti, ki v letošnjem letu praznujejo 5., 10., 15., pa vse tja do 70. letnice poroke,

so se počasi in v zelo sproščenem vzdušju začeli zbirati na župnijskem dvorišču. Bilo je 41 zakonskih parov, med njimi so bili: **Alojzija in Franc Mohorko**, ki jima je bilo dano, da sta dočakala 70 let skupnega zakonskega življenja, **Marija in Stanko Adam**, ki letos praznujeta 60-letnico poroke, osem parov, ki so dopolnili petinpetdeset let skupnega življenja, osem parov, ki letos praznujejo zlato poroko, osem parov, ki so dopolnili štirideset let skupnega življenja ... Žal je parov z nižjimi obletnicami vse manj, zato pa vam v vzpodbudo predstavljamo dva najstarejša para. Prvič sta med nami jublanta s 70 leti skupnega življenja: Alojzija in Franc Mohorko iz Rogoze, ki sta kljub težkim življenjskim preizkušnjam dočakala tako lep jubilej, platinasto poroko. Marija in Stanko Adam iz Hoče pa se veselita 60 let zakonske skupnosti, diamantne poroke.

V njihovih srcih je bilo obilo toplote, ljubezni, spoštovanja, kar so znali ohraniti vse do današnjih dni, in to je dobra popotnica tudi za naprej. Med pripenjanjem naprsnih šopkov je bilo prijetno vzdušje, podobno tistemu pred toliko in toliko leti, ko so kot ženini in neveste izrekli: »Jaz A., sprejemem tebe B. za svojo ženo (moža) in obljubim, da ti bom stal(a) v sreči in nesreči, v bolezni in zdravju, da te bom ljubil(a) in spoštoval(a) vse dni svojega življenja.« S to privolitvijo sta se medsebojno dala in sprejela, skratka izročila, kar je zapečatil Bog sam. Tako je iz njune zaveze »nastala tudi pred družbo po Božji volji trdna ustanova«. Skrivnostnost njune zveze je znana samo zakoncema, saj je to edini zakrament, ki ni podeljen s strani duhovnika – saj si ga podelita medsebojno. Pri slovesni maši, ki jo je vodil dekan Alojz Petrič ob somaševanju dekana Igorja Novaka, so imeli zakonski pari priložnost to prisego podoživeti in dobiti ponovno moč za ohranjanje zakramenta v vsej veličini. Prav gotovo so se vsakega od parov dotaknile tople besede iz homilije: »Ljubezen je več kot samo čustvo. Vzdržuje jo volja. Gre za dejanja. Sem sodi to, da se partnerja cenita, podpirata in skrbita drug za drugega. To tudi pomeni, da sta si zvesta in da vse delita med seboj ... Da si pomagata postati najboljša, kar lahko smo. Bog je ljubezen in za zakon po njegovi postavi je značilna ljubezen v dejanjih.« Pa tiste iz prvega pisma Korinčanom: »Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva, ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega, se ne da razdražiti, ne misli hudega. Ne veseli se krivice, veseli se pa resnice. Vse opraviči, vse veruje, vse upa, vse prenese. Ljubezen nikoli ne mine«, ki jih je zapel cerkveni zbor sv. Jurija. Po sveti maši je nastala spominska fotografija, nato pa so se jublanti zbrali v župnišču, kjer so sodelavci Župnijske karitas zanje pripravili skromno pogostitev. In kot vsako leto je tudi letos bilo zelo slovesno in z veliko ljubezni in notranjega zadovoljstva prežeto srečanje. V času razvrednotenja družine je

takšna javna in skupna zahvala poročenih vsekakor pomemben prispevek k ohranjanju zakonskih vrednot in družine kot osnovne celice družbe. Vse to pa je mogoče doseči le z veliko mero ljubezni in strpnosti, kar jublanti s svojim življenjem tudi dokazujejo.

➡ Brigita Bedenik
📷 Boštjan Frangež, Andreja Kavaš (jublanti)

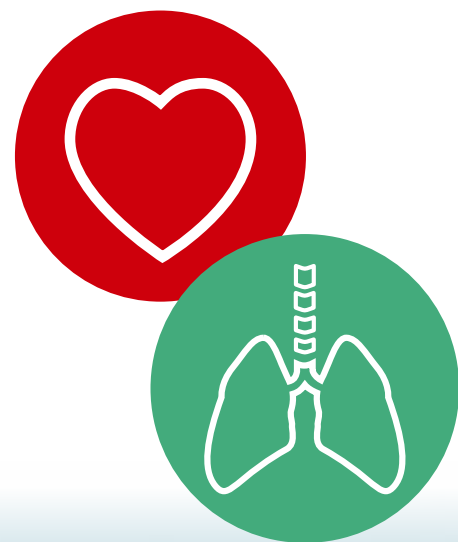
RDEČI KRIŽ SLOVENIJE
K O R K HOČE
bo v prostorih KORK Hoče
v Kulturnem domu Hoče

V soboto 1. junija 2019
med 7.00 in 10.00 uro

izvajala brezplačne
meritve

KRVNIH VREDNOSTI
IN
PLJUČNE FUNKCIJE

*Poznaš svoje
vrednosti?*

Ob tej priliki plačate članarino
RKS v znesku 3,00 €.

Upravni odbor
K O R K HOČE

MOTOCROSS

Nedelja, 02.06.2019, od 8⁰⁰ do 18⁰⁰

DRŽAVNO PRVENSTVO

RADIZEL

Tekmuje tudi
svetovni prvak MXGP 2016

Tim Gajser

AMZS

Varni voznik

365/24/7
Avto-moto društvo

Članska kartica Membership Card

Izkoristite članske ugodnosti!

www.facebook.com/orehovavas

Mlade Formiske v boj za medalje

Minice in starejše deklice OK Formis med najboljši štiri ekipe državnega prvenstva

Na polfinalnem turnirju v Hočah so se najmlajše Formiske uvrstile na finalni turnir oz. med štiri (4) najboljše ekipe od skupno 44 ekip iz vse Slovenije. Dan kasneje so si v Slovenj Gradcu uvrstitev na finalni turnir priigrale starejše deklice med 63 ekipami, ki so začele z državnim prvenstvom za starejše deklice.

O polfinalnem turnirju mini odbojke je Maša Divjak napisala: »V soboto, 11. 5. 2019, se je v VŠD Hoče odvijal polfinalni turnir v mini odbojki. Za vstop v finale so se borile ekipe Šempeter, Neptun Kanal, Vital Ljubljana in Formis. Prvo tekmo smo igrale proti OK Šempetru. V tekmo smo šle s prepričanjem, da bomo zmagale, saj smo jih v tej sezoni že gladko premagale. Tekmo smo, po zelo slabem 3. nizu, predvsem zaradi lastnih napak, izgubile z 2 : 1 v nizih. Sledila je tekma proti tekmicam iz Kanala. Zaradi predhodnega poraza smo tekmo začele zelo slabo in celo tekmo zaostajale za okrog pet točk, pri rezultatu 20 : 24 pa smo končno začele igrati, kot znamo. Zaradi velike želje po zmagi smo tekmo obrnile in niz zmagale s 24 : 26. Tekmo smo na koncu dobile z 2 : 1 v nizih ter se s tem vrnilo v igro za finale. Tretjo tekmo smo igrale proti dekletom iz Ljubljane. Ta tekma je bila lažja in smo jo suvereno dobile z rezultatom 3 : 0 ter si priigrale finale državnega prvenstva v mini odbojki. S tem dosežkom smo zelo zadovoljne, vesele smo uvrstitve v finale ampak vemo, da bo potrebno na naslednjih treningih popraviti napake, katere smo po nepotrebnem delale na tekmah, saj želimo, da se nam ne bo isto dogajalo v finalu. Še enkrat čestitke vsem igralkam in trenerju Boštjanu za uvrstitev med prve štiri, vendar tukaj ne želimo le nastopati, ampak si želimo osvojiti prvo mesto in s tem naslov državnih prvakinj. Enkrat Formis – vedno Formis.«

O polfinalnem turnirju starejših deklic je Naja Divjak napisala: »V nedeljo, 12. 5. 2019, se je v Slovenj Gradcu odvijal polfinalni turnir v odbojki za starejše deklice. Za vstop v finale so se borile ekipe Korvolley (Slovenj Gradec), OK Koper, OK Vital Ljubljana in OK Formis. Zbor igralk je bil ob 7.30 uri pred VŠD Hoče. Na turnir smo se odpravile z vedenjem, da bodo tekme težke in bomo morale odigrati brez napak. Žal smo vedele, da bomo morale igrati brez kapetanke in ene ključnih igralk Naje Šalamun, vendar smo kljub temu bile trdno odločene, da se uvrstimo v finale. Prvo tekmo smo igrale proti gostiteljicam Korvolley, katere smo premagale z rezultatom 2 : 0. Ker smo omenjeno tekmo zmagale, smo čakale na svojega nasprotnika, in sicer na zmagovalca naslednje tekme med OK Koper in OK Vital Lju-

bljana. Ker je tekmo zmagala ekipa OK Vital, smo Formiske naslednjo tekmo merile moči z Ljubljančankami, zmaga pa je pomenila, da se ekipa uvrsti v finale. Prvi niz proti OK Vital smo Formiske odigrale zelo dobro in ga dobile gladko z rezultatom 25 : 9, drugi niz smo izgubile z razliko 24 : 26, zaradi česar je sledil 3. set, v katerega smo vložile vso našo energijo in zmagale s 15 : 6, kar je pomenilo FINAAAAAAL! Pohvaliti je treba prav vse igralko (dobra igra, vzpodbujanje in navijanje), trenerja Darka (priprava igralk na tekmo, vodenje) in seveda naše zveste navijače (bilo jih je največ, kljub gostovanju), ki so naredili na tribuni "pravo" vzdušje s svojim navijanjem. Kar smo "zamudili" pred dvema letoma (osvojili 2. mesto), želimo letos nadgraditi in osvojiti naslov državnih prvakinj, za kar pa se zavedamo, da moramo do konca pridno in trdo trenirati. Enkrat Formis – vedno Formis.«

➔ Boštjan Glodež

Četa večja za devet članov

Letna programska konferenca OZŠC Maribor – enote Slivnica

Letna konferenca slivniške častniške enote je že več kot dve desetletji stalnica, njen mesec je februar, ali kot ga še imenujemo – svečan. O tem mesecu lepo spregovori istoimenska pesem Valentina Vodnika:

Svečan
Bolj bode pridna
pozimi predica,
dalj bo rožljala
pod palcem petica.

Tokrat je vodstvo enote za izvedbo letne programske konference izbralo petek, 15. februarja zvečer, ko se tudi za učence slivniške OŠ prične težko pričakovane zimske počitnice. Konference se je udeležilo 46 predstavnikov enote, od tega 29 članov in 17 članic. Sklepčnost konference je bila zagotovljena. Skupno število udeležencev, vključno s častnimi gosti, je bilo 50. Lepo, kakor je že tradicija nekaj zadnjih let. Na predlog predsednika enote je bilo soglasno potrjeno delovno predsedstvo v sestavi predsednik Boris Demšič in članici Marija Koprek ter Slavica Pokrivač Bratuša.

Osrednja pozornost je bila posvečena kronološkemu in analitičnemu pregledu uresničevanja zastavljenih ciljev in nalog enote v letu 2018 ter sprejemu načrta aktivnosti enote v preostalem delu letošnjega leta.

Dva vabljena častna gosta, dr. Marko Soršak, župan občine Hoče-Slivnica, in Franc Gosak, novi ravnatelj OŠ v Slivnici, sta zaradi pomembnejših obveznosti opravičila izostanek. Pred kratkim novoimenovanega predsednika AMD Orehova vas Bojana Geiserja je zamenjal Herman Jakolič, tudi član vodstva AMD. Območno združenje slovenskih častnikov Maribor je zastopal Venčeslav Ogrinc, podpredsednik le-te in tudi član slivniške enote, Združenje borcev za vrednote NOB Občine Hoče-Slivnica pa njen predsednik dr. Martin Kramar. Kot vselej pa je bil na konferenci tudi Janez Šifrar, častni predsednik prej omenjene občinske borčevske organizacije. Po uvodnem pozdravu predsednika enote Bruna Kremavca, minuti molka, posvečeni spominu v letu 2018 preminulemu dolgoletnemu in aktivnemu članu predsedstva enote Branku Pokrivaču, je predsednik izčrpno poročal o delu enote za obravnavano obdobje. Povezanost enote z občino Hoče-Slivnica, krovno organizacijo – OZŠC Maribor – in z društvu znotraj občine je vse večja, s tem pa se širi tudi obseg aktivnosti in vključenosti članstva. Pomembna je ugotovitev, da je enota dobro organizirana, pripadnost članstva povečana, s številnimi pridruženimi člani pa se enota, v nasprotju z ostalimi sedemnajstimi znotraj krovne častniške organizacije, še vedno kadrovske krepil! Kar za skupaj devet članov in članic se je že v začetku leta 2019 povečala. Izjemno. In če pogledamo krajevno, štiri iz Pivole, dva iz Radizela, ena iz Benedikta, eden s Hočkega Pohorja in ena iz Gornje Radgone.

Razprava po poročilu o delu je bila nekoliko daljša. Prvi je povzel besedo Venčeslav Ogrinc, opravičil je predsednika Območnega združenja slovenskih častnikov Maribor (v nadaljevanju OZŠC MB) Jožefa Škofa, ki je bil istočasno na letni konferenci pri enoti v Pekrah, in pozdravil zbor. Še posebej je pohvalil udeležbo, ki ji v krovni organizaciji ni primere. Spregovoril je tudi o nedavno izdanem zborniku Vzhodnoštajerska pokrajina v procesih osamosvajanja, kjer je opravljal delo urednika. Družno so ga pripravili Pokrajinski odbor Zveze veteranov vojne za Slovenijo za Vzhodnoštajersko, Policijsko veteransko društvo Sever Maribor in Vojaški muzej SV,

kjer je na 480 straneh zbornika najti številne zapise o dogodkih v letih 1990 in 1991 na območju vzhodnoštajerske pokrajine. Javnosti je bil predstavljen letos januarja v Izobraževalnem centru za zaščito in reševanje v Pekrah. Prispevki pričajo o aktivnostih Teritorialne obrambe in milice, organov ljudske obrambe, subjektov civilne obrambe, medijev, novost pa so tudi prispevki Varnostno-informativne službe (VIS).

Dr. Martin Kramar je udeležence konference pozdravil v imenu občinske borčevske organizacije, čestital k uspešnemu delu vodstva in aktivnosti ostalega članstva ter ugotovil, da imata častniška in borčevska organizacija mnogo skupnega, nenazadnje je kar veliko članov in članic hkrati kar v obeh društvih. Je pa tako pri enih kakor drugih treba pričeti s pomlajevanjem članstva, sicer se tudi tem društvom slabo piše. Jernej Jazbinšek, predsednik SD Franc Lešnik – Vuk iz Hotinje vasi je zagotovil nadaljnje sodelovanje oz. pomoč pri izvajanju usposabljanj in streljanju s serijsko zračno puško. Herman Jakolič, predstavnik AMD Orehova vas, je potrdil obljubo njihovega predsednika, da bosta brunarica in ožje področje okoli nje blizu motokros proge v Radizelu v nedeljo, 26. maja letos, na voljo udeležencem urjenja in družabnega srečanja slivniške enote. Na letni programski konferenci OZŠC Maribor v marcu letos bosta enota Slivnica zastopala delegata Anka Žuraj in Franc Gregorc, v primeru njune odsotnosti ju menjata Ivan Auda in Mihael Horvat. Sledila je predstavitev načrta dela enote za leto 2019 s poudarkom na lastnih aktivnostih enote, ki so:

- Obisk podzemnega področja TAM, skupaj z občinsko borčevsko organizacijo v aprilu ali septembru;
- Usposabljanje enote (ser. zračna puška, met šolske bombe/cilj), v nedeljo 26. maja na mototokrosu;
- Pohod in proslava / Jugova domačija, v nedeljo 22. septembra (start pohoda – Recov travnik);

Priznanja enote za uspešno delo v letu 2018 sta prejela Irena Ferlin iz Rogoze in Boštjan Gril iz Hotinje vasi. Sledil je čudovit družabni del. Popestril ga je znameniti duo Franček & Herman, prvi s harmoniko, drugi s trobento, tudi ples ni izostal. Predsednik, stotnik Bruno Kremavc, pa je poskrbel še za kulturni vložek s pesmijo v 27 kiticah z naslovom Tretjega voda pesem – tematika vojaška. Ob okusni jedači in pijači se je razvil prešeren klepet. Pohvala je sledila tudi intendantom enote, Ivanu in Nadi Auda, ki ju vabijo že številna druga domoljubna in veteranska društva. Gostitelju, OŠ Franc Lešnik – Vuk in ravnatelju Francu Gosaku in osebju na čelu s Cvetko Cafuta, iskrena hvala. Tudi v letu 2020, najprej ga moramo doživeti, bomo najbrž tam.

➔ Bruno Kremavc

Po obronkih Pohorja malo drugače

S Planinskim društvom Jakoba Aljaža iz Maribora nas je dr. Slavica Tovšak popeljala v letošnjem marcu po obronkih Pohorja v naši občini

Kdorkoli hodi na planinske izlete s Slavico, že vnaprej dobro ve, da bomo na poti spoznali tudi kakšno zgodovinsko, naravno ali kulturno znamenitost. In tako je izpeljala tudi marčni izlet iz Hoč do Slivniškega gradu, preko Križne kapele in podružnične šole v Reki do Lenarta, nato pa skozi Pivolo do Pohorskega dvora in nazaj do naše Večnamenske dvorane. Dolga in pestra pot – in zelo malo po asfaltu, ki se mu zna naša vodnica spretno izogniti.

Začeli smo po prijazni poti (ki jo je Stanko posebej skrbno pregledal) mimo Slivniških ribnikov do Slivnice in ob gradu prisluhnili žalostni zgodbi propadajočega dvorca, s katerim bi se lahko resnično ponašali, če bi država znala prisluhniti. Da naše ministrstvo to lahko proda nekemu tujcu, ki je sedaj preko svoje zastopnice nedosegljiv, je res prava sramota – po vsem tem, da je tudi zadnja grofica (pri ljudeh priljubljena dobrotnica) morala dočakati v povojne skrivnosti zavit konec, da so dvorec po vojni izropali in uničevali ...

Nad Čreto smo hodili po označeni dvojki do Križne kapele, nato pa po Kotnikovi poti do šole v Reki. Tam smo se ustavili, da se spomnimo našega velikega rojaka dr. Karla Glaserja – in vsi pohodniki so z zanimanjem prisluhnili: ker vsi poznajo samo ruškega pesnika Janka Glazerja, so bili presenečeni, da smo tudi v Reki imeli takšnega poliglota (govoril je vrsto jezikov), da je bil doktor starega indijskega jezika, da je izdal prvo obsežno zgodovino slovenske literature in da je celo prevajal Shakespeara – in da je ob vsem tem ostajal nerazumljen in nesprejet zapostavljeni Štajerec. Njemu v spomin smo se fotografirali pod cvetočimi »trnosleki« pod reško šolo.

Po gozdnih poteh smo dosegli cerkvico sv. Lenarta, kjer je bil najprej kulturni del: z veseljem sem na kratko razložila njeno zgodovino in lepo obnovljene oltarje. Posebna zanimivost je kip sv. Bolfenka, ki so ga domačini prenesli v to cerkev iz pogorelega Bolfenka pri vzpenjači. Občudovanja vredne so tudi orgle, ki jih je izdelal mojster Miran Dovnik, lastnik plemenitih haflingerjev pod Lenartom. No, tudi njegova žrebca smo lahko pozdravili, saj sta se razkazovala na travniku.

Med tem časom, ki smo ga posvetili kulturi, pa nas je zunaj že čakal okusni bograč: pripeljala sta nam ga Niko in Majda Štekar – in piknik v tako lepi okolici in toplem sončnem dnevu je bil ob opoldanskem zvonjenju v Lenartovi cerkvici nekaj posebnega. Kar nekako težko je bilo nadaljevati pot, vendar so bili vsi večji vzponi za nami. Po Pivoli je Slavica poiskala stare poti, ki so žal zaraščene ali del privatne posesti. Do Pohorskega dvora smo se spustili po gozdu – in to po delu stare trimške steze Pohorski dvorec. Nanjo imamo spominsko tablo ob stanovanjski vili nad fakulteto: steza je bila dolga 1100 m, uporabna je bila od leta 1960–2003, ko je ob hudourni vodi dokončno odneslo Kunstekov most. Za pohod je bilo treba ta prehod čez potok primerno urediti – in to je z veseljem opravil naš markacist Stanko.

Predstavitve Hompoša je Slavica prikazala kot nasprotje, kako se lahko kulturna dediščina ohranja, če je za to posluh v državi. Pohodniki so si ga z veseljem ogledali, nato pa je bilo treba prehoditi še zadnji del poti do izhodišča. Zadovoljna vodnica in njen pomočnik Ciril sta svojim planincem pripravila še eno lepo doživetje: tudi Mariborčani naj spoznajo svet pred svojim pragom. In mislim, da so bili kljub dolgi poti prav vsi zadovoljni.

➡ Majda Strašek Januš
📷 Ciril Tovšak

Oživljajmo spomine na pokojne

V mesecu marcu se pohodniki PD Skalca Hoče-Slivnica podamo na spominski pohod, posvečen spominu vseh pokojnih članov in članic našega društva

Ko se začne prebujati narava, ko travniki ozelenijo in narava zacveti, se spomnimo na vse, ki jih ni več med nami, posebej še na Vanča Petroviča, ki je živel za društvo, planine in pesem. To leto smo izbrali pot na Čreto nad Vranskim.

Na čudovito sončno soboto smo se zapeljali do Vranskega, od koder smo se napotili na Čreto. Pot je zelo lepo markirana, tako da se skoraj ni mogoče izgubiti. Pot je vseskozi lepa, nikjer nevarna, v glavnem položna, le občasno se malo zadihamo ob malce bolj strmih vzponih, ki pa jih pravzaprav sploh nismo opazili, saj smo se veliko pogovarjali o tistih, ki jih ni več med nami, in namenjali lepo besedo drug drugemu, ki smo v prijetnem vzdušju hodili po poti spomina. Sploh se nismo zavedli, kdaj smo prehodili vso pot do kočice. Do cerkve Matere Božje, ki leži na stlemenu nad kočico, je bil le kratek vzpon, a vreden truda, saj je pogled, ki se od tam ponuja, res čudovit. Vidijo se Golte, Smrekovec in Kamniške Alpe v ozadju, tam nekje daleč pa je kopasta Uršlja gora.

V domu na Čreti smo se odpočili in se okrepčali z dobro hrano, ki nam jo je ponudila prijazna oskrbnica. S Tonetom smo nazdravili za njegov rojstni dan, Darinka Meško - Obreht pa se je s prisrčnim nagovorom spomnila naših pokojnih: "Če knjige nihče ne vzame s police in je ne prebira – je mrtva. Če je pesem le napisana in je nihče ne poje – je mrtva. Če človek umre in se ga nihče ne spominja – ostane mrtev. Zato pri našem planinskem

društvu vsako leto enega od izletov namenimo spominu na vse tiste planinke in planince, ki jim je korak za vedno zastal in ne morejo več z nami. Mi pa jih spomladi, ko se narava prebuja, na poseben način oživimo in lepe spomine nanje poneseemo s seboj na pot. Zato hvala vsem, ki vam udeležba na takšnem izletu pomeni ob hoji predvsem druženje z vsemi, ki smo še TU, in s tistimi, ki so žal že TAM."

Ob povratku smo se prijetno utrujeni in zadovoljni, ker smo znali odložiti vse druge opravke in si vzeti čas za spomine, zamislili nad Darinkinimi besedami. Doživeli smo prav prijeten pohod. Žal smo tudi letos z žalostjo ugotovili, da je pohodnikov precej manj, kot bi jih lahko bilo. Kajti: izlet je za nami, bogata čustva pa bodo še dolgo bogatila naša srca.

Vsak ima svoj razlog, da se odpravi na planinski izlet. Nekateri si želijo premišljevanja v miru in tišini, drugi se odpravijo zato, da uživajo v naravi, vsi, ki pa smo se na sončno soboto odpravili na spominski pohod na Čreto, pa smo šli zato, da smo hodili za tiste, ki jih ni več med nami, pa za tiste, ki so v prijetnem vzdušju hodili po poti spomina.

➡ Brigita Bedenik
📷 Iz arhiva Skalce

Jadran je zakon

S potepanjem po nacionalnih parkih Srednje Dalmacije smo planinci Skalce odkrivali bisere Jadrana

Ne vleče nas nostalgija po nekdanji domovini – preprosto nas privlačijo lepote jadranske obale in otokov. Že štirinajst let odkrivamo bolj ali manj znane koticke Dalmacije, in to v pomladni svežini, ko vse dehti od zelenja in cvetja, posebej še po kakšnem nočnem naluvi. Prav vse to nam je bilo konec letošnjega aprila podarjeno v veliki meri: večerne in nočne nevihte in čudoviti sončni dnevi!

In te dneve smo pridno izkoristili za številne pohode, ogleda mest in vožnjo do Kornatov. Začelo se je že pred našo nastanitvijo v Biogradu, ko smo se sprehodili skozi Vodice in ob obali do sosednjega naselja Tribunj, zgodovinskega bisera na otočku, ki je s starim rimskim mostičkom povezan s kopnim. Ob vzponu do cerkvice sv. Nikolaja, kamor vodi zelo lep križev pot, se ti odpre pogled po otokih in otočkih vse tja do Kornatov.

Prvi dan smo posvetili nacionalnemu parku Vransko jezero: najprej smo si ga ogledali od zgoraj, s Kamenjaka. Pogled na zelenkasto sladkovodno jezero (ki je sicer s kanalom povezano z morjem) seže preko ozkega pasu kopnega do morja, do Murterja in številnih drugih otokov. Pogled, za katerega se spleča povzpeli na vrh – no, mi smo se povzpeli z avtobusom, da je bilo to dostopno prav vsem, tudi tistim, ki se niso spustili do poti ob jezeru in po dolgih kilometrih vse do kraja Vrana. Vsi skupaj smo se končno sprehodili tudi po mostovžih nad jezerom, kjer je mogoče opazovati ptice – če je seveda dovolj miru, ne pa množica pohodnikov ...

Po kratki vožnji s trajektom smo naslednji dan pristali na otoku Pašman, ki ga dobro poznajo številni Slovenci. Tisti bolj zagreti planinci so se podali po vrhovih otoka, drugi pa smo izbrali lagodnejšo varianto: povzpeli smo se do benediktinskega samostana nad mestom Tkon, kjer smo bili prijazno sprejeti in smo si del samostana lahko ogledali. Po daljšem sprehodu ob obali smo z veseljem namakali noge v hladno morje. Pridemo, ko bo topleje ... Da pa dan ne bi bil prekratek, smo se zvečer podali do biogradske obale, kjer se je začel Slovenski vikend. Med večerno nevihto smo pod šotorsko streho uživali ob dalmatinski pesmi klape Donat, ki je že večkrat gostovala v Sloveniji. Tako je ta dan dobil piko na i. Nacionalnega parka Kornati verjetno ni treba predstavljati – vredno ga je videti, četudi si tam že tretjič. Med 125 otoki lahko vedno odkriješ kaj novega: tokrat smo pristali ob največjem otoku Kornat pod

Marijino cerkvico in trdnjavo Tureta. Večina planincev se je povzpela na najvišji vrh Metlina, nekaj pa nas je ostalo pri slovenski maši, ki se je pričela pred cerkvico prav ob našem prihodu: pri obredu je igrala mlada godba na pihala iz Polhovega Gradca. Tako smo doživeli prav tako lepo slovesnost, kakršno opravijo domačini za blagoslov polj in morja pri »Gospe od Tarca« na prvo julijsko nedeljo: takrat se pripelje sem na stotine jadrnic in drugih ladij. Namesto na vrh otoka smo se sprehodili še do bližnjega zalivčka, sama pa sem se povzpela do bizantinske trdnjave, od koder se prav tako odpre razgled po Kornatih, po tem »kamnitem čudežu«, ki je bil včasih porasel, poln življenja, in po modro zeleni neskončnosti Jadrana. Zvečer so nekateri ponovno odšli na slovenski večer, tokrat z našimi Modrijani – a močna nevihta je zabavo hitro prekinila, obiskovalci na prostem pa so imeli nenadejano kopel.

Tudi Nacionalni park Paklenica je dobro poznan slovenskim plezalcem. No, nas ni vleklo plezanje po številnih smereh: večina se nas je podala na pot po soteski do planinskega doma Paklenica, junaki vzpona pa so osvajali Aniča kuk (ki ga zaradi grožnje dežja niso osvojili). Verjetno je res treba splezati na vrhove, da te Paklenica bolj prevzame – nam bo ostala najbolj v spominu po naporni kamniti poti, ki je ob povratku ni in ni hotelo biti konec ... Zato pa smo vsi skupaj uživali naslednji dan v NP Krka: obilna voda, ki se pretaka po brzicah, potočkih, slapovih – in zeleni raj, po katerem se sprehajaš – vse to te prevzame kljub množici turistov. Še pešpot do Skradina nudi svojevrsten užitek ob pogledu na Krko in njeno obrežje. Občudujoče smo zrli tudi na bogat skradinski sejem domačih proizvodov: pestrost ponudbe, estetski videz in bogastvo okusov. Kar težko se je bilo odtrgati!

In še pot domov – pa ne naravnost! Imamo še dovolj časa, da dve uri posvetimo Zadru, prislunemo »morskim orglam«, si ogledamo stari forum, katedralo, spijemo še kakšno kavo ali si privoščimo sladole. Za še slajši priokus enkratnega potepanja po Dalmaciji, za katerega se moramo zahvaliti predvsem našima vodnikoma Florjanu Megliču in Stanku Jakominiju. In bom v imenu vseh zapisala: »Še diši po več ...«

➡ Majda Strašek Januš ➡ Stanko Jakomini

Blagoslov jedi in iskanje pisank

Blagoslova v Hotinji vasi se je v čudoviti sončni soboti udeležilo veliko domačinov

Blagoslovi velikonočnih jedi ne potekajo samo v cerkvah, ampak tudi pri številnih kapelah in križih po Sloveniji. Tako je bil letos tudi v Hotinji vasi tradicionalni blagoslov jedi pri sedaj lepo prenovljeni kapeli. Blagoslova se je v čudoviti sončni soboti udeležilo veliko domačinov, med njimi tudi veliko otrok, ki so tudi prinašali svoje košarice. Gospod župnik Jože Šömen je opravil blagoslov velikonočnih jedi.

Po blagoslovu pa so otroci komaj čakali, da so lahko začeli iskati pisanke. Kar 120 smo jih poskrili na vaški gmajni in vse so našli. Za najdene pisanke so dobili darila in se posladkali s čokoladnimi jajčki.

Blagoslov velikonočnih jedi in iskanje pisank vsako leto organizira Turistično društvo Hotinja vas, prav tako tradicionalni pohod okoli KS Orehova-Hotinja vas, ki je v sklopu krajevnega praznika potekal 25. maja. Vsi udeleženci pohoda so dobili žig v izkaznico in se okrepčali z jedačo in pijačo ob koncu pohoda.

V mesecu juniju vabi TD Hotinja vas na že 11. tradicionalno prireditev Ljudski pevci in godci, ki bo potekala v Kulturnem centru v Hotinji vasi. Po prireditvi bo pogostitev za nastopajoče in goste na Vaški gmajni.

Letos obeležuje TD Hotinja vas že 20-letnico ustanovitve društva in naših prireditev se udeležuje vedno več ljudi iz bližnje in daljne okolice, kar nam je v veliko izpodbudo pri našem delu.

➡ Olga Knap

Ogenj pod vzhajajočo luno

Kresovanje in postavitve majskega drevesa krojilo vreme

Ja, tako pač je. Človek vedno nekaj nerga, če ni tako, kot si zamisli, predvsem če se to suče okoli vremena. Letos je članom Turističnega društva Oreh vreme naklonilo čudovito velikonočno kresovanje. Kres je lepo in polno zagorel, lepoto pa mu je dodala še vzhajajoča luna. Tako smo premagali temo in vstopili v praznično vstajensko nedeljo.

Manj pa smo bili zadovoljni pri postavljanju 'majpana'. Vreme nam je nagajalo že pri krasitvi drevesa. Vendar nismo obupali, lepo smo ga okrasili in letos dvignili na moderen način. Delo smo morali opraviti do konca, saj si drugače ne bi zaslužili krepčalnega golaža. Naše vrle kuharice so ga tudi letos odlično pripravile in kljub slabemu vremenu razdelile preko osemdeset porcij. Smo šli v gozd po drevo, ki je padlo, da ga postavimo. Sredi vasi smo ga krasili, ponosno ga dvignili v nebo.

➡ Ivan Zidarič

Starejše obdarili

Delovanje društva upokojencev Slivnica je bilo v zadnjih 365 dneh zelo pestro

Hitro tečejo dnevi in zopet smo se zbrali na zboru članov Društva upokojencev Slivnica, da ocenimo delo preteklega leta. Pa pogledimo, kaj smo naredili v tem času. Kot vsako leto smo v januarju izdelali poročila za občino in pokrajinsko zvezo, ZDUS, ter letna poročila za Ajpes in Furs.

V februarju smo organizirali proslavo ob kulturnem prazniku, na kateri je bil gost g. Tone Partljič. Izvedli smo še pustovanje za naše članice in člane. V okviru komisije za socialo in v sodelovanju z KO RK Rogoza in KO RK Slivnica smo izvedli merjenje krvnih vrednosti in krvnega tlaka za krajane in člane DU. Poverjeniki so pobirali članarino in sredstva za vzajemni sklad.

V marcu smo s pomočjo MePZ DU Slivnica organizirali literarni večer ob mednarodnem dnevu žena. V okviru materinskega dneva in dneva žena smo organizirali izlet v geocenter Slovenije – Vače, kjer smo si ogledali zanimivosti Vač in okolice. Konec marca smo še izvedli zbor članov društva. Na zboru smo obravnavali naše delo preteklega leta, ter potrdili finančni plan in plan dela za leto 2018.

V aprilu je naša sekcija za turizem pletla vence za majsko drevo. Majsko drevo smo postavili skupaj s KS Slivnica in ŠD Slivnica na predvečer prvega maja.

V maju je naš MePZ sodeloval na reviji pevskih zborov ZPZ DU Maribor v Unionski dvorani. Sodelovali smo še na izvedbi slikarske kolonije »Svetovi čebel« v okviru ČD Slivnica in slikarjev iz celotne Slovenije.

V začetku junija smo imeli tradicionalni piknik za članice in člane DU Slivnica. V mesecu juniju smo še popeljali naše starejše krajane in težje pokretne na tradicionalni izlet v sodelovanju KS Slivnica v Logarsko dolino. Izleta se je udeležilo 62 članic in članov. Vso podporo na izletu je nudila skupina prostovoljk starejših za starejše.

MePZ DU Slivnica je v mesecu juniju za konec sezone organiziral koncert v sodelovanju z OŠ FLV in gosti iz Oplotnice. Med dopusti in počitnicami so se naše sekcije redno sestajale po urniku in programu dela, in sicer: šah, balinanje, kegljanje z vrvico, kolesarjenje, telovadba ženske nad 60 let, ročnodelska sekcija, odbojka, MePZ, čaj angleščine. Nekateri sekcije so se tudi udeleževale tekmovanj sosednjih društev.

Konec avgusta smo sodelovali na tekmovanjih ob prazniku KS Rogoza (odbojka, kegljanje s kroglo na vrvici).

Septembra smo v okviru praznika KS Slivnica in Občine Hoče-Slivnica sodelovali na raznih tekmah in bili organizatorji nekaterih tekem: ribiči, šah, kegljanje s kroglo na vrvici, balinanje. Bili smo na Jugovi domačiji, organizirali smo predavanje v spomin na naša člana planinca, organizirali smo razstavo ročnih del in sodelovali na reviji pevskih zborov v okviru praznika Občine Hoče-Slivnica. Organizirali smo še dvodnevno merjenje krvnih vrednosti v okviru praznika Občine Hoče-Slivnica in v sodelovanju s KO RK Slivnica, KO RK Rogoza in komisije za socialo pri DU Slivnica. V mesecu septembru so se nekateri naši člani udeležili letovanja v hotelu Delfin Izola – 24 članov in članic.

V oktobru smo skupaj s KS Slivnica in skupino starejših za starejše organizirali tradicionalno srečanje starejših krajanov nad 70

let. Od 427 povabljenih se je srečanje udeležilo 180 krajanov. Novembra smo v okviru DU organizirali Martinovanje s krstom mošta. Srečanje se je udeležilo okoli 100 članov. V novembru smo pričeli tudi s pripravo programov po sekcijah in aktivnosti društva za leto 2019. Naročili smo še koledarje za leto 2019 in obrezali vrtnice na našem skalnjaku.

Decembra so naši poverjeniki raznosili koledarje in istočasno zbirali prijave za prednovoletno druženje, ki je bilo 29. decembra 2018 v gostišču Lesjak. Praznovanju so se pridružili tudi člani ČD Slivnica.

V okviru socialne in skupine starejših za starejše smo v aprilu in v decembru obiskali krajane, ki so starejši od 80 let, in jih obdarili s skromnim darilcem v vrednosti med sedem in osem evrov. Akciji sta financirala KO RK Slivnica in DU Slivnica, vsak pol. Obiskali smo 180 krajanov v decembru in 60 krajanov v aprilu (nad 90 let), in invalide ter v domovih za ostarele.

Ob koncu lahko ugotovim, da je naše delo po programu bilo realizirano skoraj v celoti. Poleg aktivnosti med letom smo se še udeležili vseh srečanj drugih društev, kamor smo bili povabljeni. Sodelovali pa smo tudi z Občino Hoče-Slivnica na področju nevladnih organizacij. Sodelovali smo še pri izvedbi čistilne akcije v aprilu »Ekodan ni zaman«, pa tudi drugih nalog pri občinskih programih za društva. Projekt Starejši za starejše v okviru našega društva živi že dobrih 10 let. Njihovo delo je za naše člane zelo pomembno. Zato bi se zahvalil predvsem ge. Ireni Topolovec z njenimi prostovoljkami in prostovoljci, ki jih je 16. Prav tako ne smemo pozabiti angažiranosti posameznikov pri urejanju društvenih prostorov in okolice ter za finančno pomoč Občine Hoče-Slivnica na čelu z županom dr. Markom Soršakom za posluš pri delu društva. Zahvala še gre Slavku, Francu, Lojzetu, Stanku in Jožici za nesebično pomoč in prosti čas pri urejanju prostorov in okolice. Vsem, ki ste kakorkoli prispevali k uspehu našega dela, pa še enkrat zahvala za ves trud in angažiranost, da društvo uspešno izvaja naloge.

← Peter Kovaček

»Kdor dela z rokami, glavo in srcem, je umetnik«

Na osnovni šoli v Slivnici izvedli naravoslovni dan z naslovom Učilnica v naravi

V torek, 9. aprila, smo izvedli naravoslovni dan z naslovom Učilnica v naravi. Učitelji in učenci smo se skupaj lotili izdelave učilnice na prostem, ki bo polepšala okolico šole in popestrila pouk. Napoved vremena nas je malce prestrašila, saj je bil napovedan dež, vendar nas je hladno, v meglo zavito jutro, le spodbudilo, da delo čim prej opravimo. Nekajkrat so nas pobožali sončni žarki, a so jih hitro za tem zamenjale prve dežne kaplje.

Učenci so pri svojem delu odgovorno uporabljali lopate in grablje. Da so večji tega dela, je zagotovo zasluga staršev. S skupnimi močmi smo postavili dve visoki in gomilasti gredi, grede iz palet, posadili sadna drevesa in grmovnice, uredili maketo Slovenije ter presadili sivko. Začeli pa smo tudi z izdelovanjem čutne poti. Rahlo zadihani smo se vmes krepčali s svežimi mlečnimi izdelki lokalnih pridelovalcev in odličnimi smutiji, ki so jih v kuhinji pripravili in na terenu postregli učenci 6. razredov.

Nekateri učenci so z učitelji ostali v razredih in ustvarjali zgodbe (dve izmed vseh vam z veseljem ponujamo v branje), ostale pa si bo mogoče ogledati in prebirati v šolski knjižnici. Tema učilnice v naravi je zajemala še načrte za ptičje hišice in izdelovanje pitnikov za ptice.

Pripoved lipe

»Danes je muhasto vreme, to mi nikakor ni všeč. Ni sonca, zato nisem vesela. Imam tri prijateljice, s katerimi se vsako jutro pogovarjamo. Sem največja izmed lip. Spoznale smo se, ko so nas posadili. To je bilo pred štirimi leti.

Danes zgodaj zjutraj sem se prebudila in pod mano je mrgolelo otrok, vseh starosti. Spraševala sem se, zakaj so tukaj, saj jih ponavadi ni toliko. Razdelili so se v skupine in vsak je začel opravljati svoje delo. Kopali so luknje in sadili različna sadna drevesa, kot so češnje, breskve, jabolane, višnje in slive. Učenci so bili zelo navdušeni nad delom, bili so zelo razposajeni in veseli. Čutila sem, da bo okolje postalo bolj radostno, saj bom dobila veliko novih prijateljic. Prijateljica lipa mi je povedala, da bodo otroci naredili tudi visoke grede, v katerih bom imela tudi zelenjavne prijateljice. Vsak čas bo prijateljica češnja začela živeti novo življenje v zemlji, skupaj z našim domovanjem. Delile si bomo prst. To prst, ki je bila do sedaj onesnažena, polna odpadkov in škodljivih reči.

Vendar so se pred dnevi, prav tukaj, zbrali ljudje in skupaj očistili zemljo. Sedaj bomo ponovno zaživele življenje v čisti in sveži zemlji. Upam, da si bodo drevesa ustvarila prijeten vtis. Kar naenkrat pa sem od drugod zavohala prijetne vonjave. Otroci so začeli postavljati stojnice, polne dobrot. Pripravljali so sadne smutije, jogurte in ponujali jabolka. Čez brunarico ne vidim svojih prijateljic smrek, a vem, da so zelo vesele, saj so mi povedale, da fantje pred njimi kopljejo luknje za nova sadna drevesa. Nasproti nas je vrtec, v katerem je veliko nadebudnih malčkov, ki so pojedli vsa jabolka in popili sadne napitke. No, nekaj jih je ostalo tudi za osnovnošolce«

Laura Mežnarič, 8. a, in Lana Morovič, 8. b

Pripoved smreke

»Ah, moj pogled na vrtec mi je vzbudil spomine na moje mlade dni ... Ko sem bila še sadika ... To je bilo ... Ne spomnim se

več. Malce sem bila začudena, ko sem videla toliko otrok mrgoleti ter švigati sem ter tja. Nenadoma sem opazila, da v leseni Sloveniji ni več mojih prijateljic rož, ki so bile suhe in brez življenja. Zaradi tega nisem bila vesela, zato sem se občasno tudi z jokala. Nenadoma me je prešinilo, da so otroci morda to videli in jih presadili. Zdaj jih ne vidim več, ampak upam, da se bolje počutijo.

Potem sem zagledala otroke, kako prekopavajo zemljo ter predstavljajo kamenje v naši leseni Sloveniji. Na koncu so dodali še nove rože, ki bodo tam cvetele.

Samo obrnila sem se in zagledala, da so pri šolskih igralih naredili »čutno pot,« po kateri se bodo otroci sprehodili bos in začutili pesek med prsti. Oh, kako si želim to izkusiti, a kaj, ko sem le drevo, pritrjeno v zemljo s koreninami.

Nisem pa vam povedala še najboljše novice. Dobili smo nova sadna drevesa. Začela sem se pogovarjati s češnjo in postali sva prijateljici. Zelo, zelo se veselim, da bova skupaj rasli.«

Špela Javoršek, 8. b

Dan smo zaključili dobre volje, ponosni na svoje stvaritve. Grede sedaj čakajo na sajenje in sejanje, mi pa se veselimo sladkih plodov na drevesih in grmih ter kujemo načrte za izdelavo mlake, hotela za žuželke, prereza tal in ostalih idej, zaradi česar se resnično veselimo naravoslovnega dne prihodnje leto, ko bo okolica šole zaživevala v vsem svojem sijaju.

← Ines Gorenšček

Fascinirani nad najlepšo hribovsko vasjo

Člani Društva upokojencev Slivnica na izletu v Štorah, obiskali pa tudi vasico Svetina

Člani Društva upokojencev Slivnica smo se odločili, da bomo konec februarja odšli na izlet v Štore z okolico. Naša prva postaja je bila v Teharjah, pred železarskim muzejem. Preden smo si ogledali muzej, nam je vodička na kratko povedala zgodovino Štor in železarne. Prikazala nam je razvoj kraja in okolice. V prikazu je bil poudarek na dveh gospodarskih panogah – rudarstvu in železarstvu, ki sta te kraje najbolj zaznamovali.

Iz muzeja smo se odpravili v Prožinsko vas na Lončarstvo Buser, ki se ponaša z 220-letno tradicijo izdelave lončarskih izdelkov. Tam smo si lahko ogledali, kako se izdelujejo lončarski izdelki. V spomin pa smo prejeli keramično skodelico. Lončarske izdelke pa smo lahko tudi kupili.

V Štorah smo si privoščili dobro in obilno kosilo, od tam pa smo se odpravili na degustacijo vin pri vinogradništvu Glavač, ki se nahaja na sončnem predelu Prožinske vasi v zaselku Straža. Zasajenih imajo približno 4000 trt, iz katerih pridelujejo vina sedmih različnih sort. Imajo čez 200 let staro vinsko klet in lep degustacijski prostor.

Zanimivosti ponuja tudi vas Svetina. Tja smo se odpravili v popoldanskih urah. Vas leži na nadmorski višini 683 m. Vas je stara dobrih 600 let in je bila že dvakrat razglašena za najlepšo hribovsko vas. Osrednji del vasi predstavlja gotska cerkev iz konca 15. stoletja. Najlepši del cerkve je bogat baročni oltar z motivom Matere Božje z Jezusom. V bližini je še ena

manjša cerkev sSv. Križa in pokopališče, kjer si je svoje zadnje počivališče izbrala znana pisateljica in popotnica Alma Karlin. Naš izlet se je počasi končal. Kljub hladnemu vremenu smo se imeli lepo. Ogledali smo si veliko zanimivih stvari. Na povratku domov pa smo se ustavili še v Tepanju. Nekateri so tam kupili kremne rezini za domov.

➡ 📷 Simona Šifrar

Tri ure pletli samo vence

Člani Društva upokojencev Slivnica postavljali majsko drevo

Tudi letos smo člani Društva upokojencev Slivnica odločili, da bomo postavili majsko drevo. Priprave za izvedbo akcije smo pričeli že kak teden prej. V torek, 30. aprila, se nas je ob 9. uri zbralo nekaj članov pred nogometnim igriščem pri gradu. Naša prva naloga je bila pletenje vencev in traku iz smrekovih vejic. Naloge smo si razdelili. Eni smo rezali veje na manjše kose, drugi pa so s pomočjo vrvice pletli vence. To delo je trajalo dobre tri ure. Ko smo vse pripravili in pospravili, smo si privoščili še malico.

V popoldanskih urah so pričeli postavljati drevo. To delo je zahtevalo veliko previdnosti, da se ne bi zgodila nesreča. Drevo so najprej okrasili z okraski, ki smo jih pripravili dopoldne, in pisanimi trakovi, potem pa se je pričelo pod strokovnim vodstvom dvigovanje drevesa. Ko so postavili drevo, je bilo vse pripravljeno za večerno prireditev. V bližini drevesa je bila pripravljena tudi velika grmada za kres.

Vreme je bilo ves dan hladno, proti večeru pa je začelo deževati. V zgodnjih večernih urah so se pričeli zbirati ljudje. Na praznovanje prvomajskega praznika s kresom je kljub slabemu vremenu prišlo približno 200 ljudi. Ob velikem majskem drevesu so prižgali ogenj, ki je kljub dežju mogočno zagorel. Ljudje so bili veselo razporejeni. Za razporeženje

je poskrbela tudi dobra glasba, okusni golaž in pijača. Kljub slabemu vremenu so ljudje vztrajali v pozne večerne ure.

➡ 📷 Simona Šifrar

Novi predsednik

Pomladni dogodki v KUD Milke Zorec

Na letošnjem volilnem občnem zboru ob kulturnem prazniku smo izvolili novi upravni odbor Kulturno-umetniškega društva Milke Zorec in novega predsednika Srečka Hvuca.

V pomladnih mesecih smo izvedli nekaj nastopov, med večje in zahtevnejše pa sodijo aktualna igra Županova Micka, projekt »Presmec«, pustna maska »Stebri slovenske kulture«, tokrat v Litiji, strokovno izobraževanje folklorne skupine in nastop na območni reviji v Bistrici ob Dravi.

Zelo aktivna pa je naša najmlajša sekcija Klapa Lent. 17. maja so v sklopu krajevnega praznika v Kulturnem centru Hotinja vas izvedli letni koncert z gosti »Tackani« iz Lovrenca na Pohorju, s katerim so obeležili peto obletnico delovanja.

Za vse ljubitelje dalmatinske pesmi pa tudi letos pripravljamo:

FESTIVAL KLAP SLOVENIJE z gosti Klapa More iz Šibenike, skupina Eros iz Polzele in še kdo. Prireditev bo v nedeljo, 9. junija 2019, ob 19.00 uri v Večnamenski športni dvorani Hoče. Vstopnice prodajajo: Baza bar Hoče, Epipsa caffe Radizel, Gostilna Lobnik Orehova vas, trgovina Meh Hotinja vas, Kava bar Joca Rače in prodajna mesta Eventim.

Omeniti je potrebno, da se je na pobudo KUD Milke Zorec v okviru Zveze kulturnih društev Maribor in v sodelovanju z JSKD Maribor ustanovila komisija, ki bo pripravila izhodišča za pogajanja z organizacijo SAZAS glede birokratskega in finančnega obremenjevanja amaterskih kulturnih društev.

➡ 📷 člani UO Milke Zorec

Spomin na gasilce

Gasilci smo praznovali god sv. Florjana, našega zavetnika

Na Florjanovo nedeljo smo se gasilci tradicionalno udeležili maše. Na ta dan se spomnimo vseh preminulih gasilcev (župnik je dejal, da tudi živih). Gasilci PGD Bohove, Hoče in Razvanja smo bili v Hočah, PGD Hotinja vas pa v Slivnici.

Ste se mogoče kdaj vprašali, zakaj domove krasijo kipci sv. Florjana, na praporih pa imamo njegov lik? Sicer je bil sv. Florjan veteran rimske vojske ter visok državni uslužbenec v mestu Cetium. Za časa preganjanj kristjanov so ga privedli v pogansko svetišče na kraju Dioklecijanovega pregnanstva, da bi pred vsemi žrtvoval poganskim bogovom. Obtožen je bil, ker je bil kristjan in ker je v Lauriacumu obiskoval kristjane ter jih bodril, naj vztrajajo v izgnanstvu. Pozvali so ga, naj se tudi sam odreče svojemu krščanskemu prepričanju. Florjan o tem ni hotel niti slišati, kaj šele zatajiti svojo vero, zato so ga mučili in pretepli. Nazadnje so ga obsodili na smrt in ga z mlinskim kamnom okrog vratu vrgli v reko Enns, da je umrl kot mučenec. To se je zgodilo 4. maja leta 304, zato je bil ta dan izbran za njegov god. Telo, ki so ga pozneje našli, je

pokopala vdova z imenom Valerija. Mučeniškovo telo je pokopano nedaleč od Lauriacuma, nad grobom je kasneje nastala slavna opatija St. Florjan. Čaščenje sv. Florjana je razširjeno po Avstriji, Bavarskem, tudi po naših krajih. Sv. Florjan je patron proti požarom in poplavam in zavetnik gasilcev. V Dravski banovini so se gasilci imenovali tudi »vitezi svetega Florjana« (Vir: internet).

V Športnem parku smo tudi letos tradicionalno postavili majsko drevo, letos z rekordnim številom občanov. V Bohovi majpan še vedno postavljamo na roke, brez avtodvigala. Zadnja leta počnemo to na tej lokaciji. Dejstvo je, da na starem mestu nismo imeli tako dobrih pogojev. Postavljamo ga namreč na zagrajenem igrišču. Po postavitvi se pa lahko otroci brezskrbno igrayo na novih igralih. Tudi letos smo razdelili 30 kg čevapčičev in kar nekaj pijače. Udeležili smo se intervencije na tiskarno v Sp. Hočah. Na srečo je bil samo požarni dogodek, v elektro omari je prišlo do napake in iz nje se je pokadilo. Gasilci iz cele občine in poklicni gasilci tako nismo imeli večjega dela. V nasprotnem primeru bi glede na količino papirja (gorljivega materiala) imeli kaj početi.

Boštjan Frangež

Naj medi!

Čebelarji ČD Alojz Greif Hoče so se zbrali na letni skupščini

V zadnjih letih se dobijo v gostilni Kobalej, kjer opravijo letno inventuro, izdelajo načrt za naslednje leto ter se zahvalijo vsem članom društva, njihovim simpatizerjem in donatorjem za delo v društvu, za njihovo pomoč tako z osebnim delom kot doniranimi sredstvi.

V uvodu je predsednik društva Miran Pregl pozdravil vse prisotne člane in vabljene goste. Letošnje skupščine so se udeležili tudi župana Občine Hoče-Slivnica in Miklavž na Dravskem polju, ravnatelj OŠ Hoče in predstavniki sosednjih čebelarskih društev.

Po izvolitvi organov skupščine so pričeli z delom, predsednik je poročal o delu društva v preteklem letu, nadaljevala sta tajnik in blagajnik društva ter člani komisij. Vsi so ugotovili, da je društvo realiziralo plan dela za leto 2018 in da so bili doseženi cilji, ki so si jih zastavili. V nadaljevanju je predsednik društva predstavil načrt dela za leto 2019 in dal besedo gostom. Vsi gostje so pohvalili delo društva, se zahvalili za sodelovanje in članom zaželeli uspešno delo v prihajajočem letu.

Pod točko razno smo razpravljali o zdravju čebel v preteklem letu, ki ni bilo kritično, saj so čebele v večini primerov dobro prezimile. Razprava je potekala še o načinih zdravljenja, kvaliteti zimske hrane za čebele in o nadaljnjem sodelovanju z veterinarsko službo, ki je bilo ocenjeno kot dobro. Razprava je potekala tudi o uporabi in koriščenju čebelarkega doma na Pohorju, saj je glede dela, ki so

jih opravili posamezni člani, v takšnem stanju, da se lahko koristi za aktivnosti društva in njenih članov. Člane skupščine je predsednik društva v imenu komisije za priznanja seznanil s predlogom, da se na letni skupščini Čebelarke zveze Slovenije podeli priznanje Antona Janše I. stopnje našemu članu gospodu Maksu Medvedu in priznanje predsednika ČZS naši članici gospe Kristini Brvar.

S podelitvijo priznanj društva najzaslužnejšim članom društva in simpatizerjem se je zaključil uradni del skupščine. Člani društva in vsi vabljeni so se še naprej družili ob dobri hrani in pijači. Za veselo druženje je ponovno poskrbel naš prijatelj muzikant Marjan Podbrežnik iz Šentilja. Naj medi!

Bojan Lunežnik

Sodelovalo 18 zborov in skupin

Območna revija odraslih pevskih zborov Maribora

Javni sklad kulturnih dejavnosti RS, izpostava Maribor, je 23. in 24. marca letos organiziral tradicionalno vsakoletno srečanje odraslih pevskih zborov in malih vokalnih skupin pod naslovom Zborovske harmonije 2019. Revija je potekala v Mariboru v Unionski dvorani. Nastopajoče je strokovno spremljal glasbeni pedagog, skladatelj in zborovodja Tomaž Habe.

Na dvodnevni reviji v soboto in nedeljo je sodelovalo 18 pevskih zborov in malih vokalnih skupin. Predstavili so mešani, moški in ženski zbori in manjše vokalne sestave iz Maribora in občin, ki so vključene v izpostavo Maribor.

V soboto, na prvem koncertu, je nastopil tudi MePZ KUD Hoče pod vodstvom zborovodkinje Saše Aberšek Košar. Nastop na območni reviji je za zbor najpomembnejši v letu, zato zborovodkinja izbere poseben program. Letošnji program treh pesmi je bil zanimiv in zelo zahteven: prva, Mamca pošljite me po vodo, je istrska ljudska ljubezenska pripoved v primorskem narečju, ki se konča v italijanščini; Večerni Ave Antona Fersterja v priredbi Janeza Močnika, s posebnim prepletanjem ženskih in moških glasov, opeva in pričara čudovito večerno zarjo; v tretji pa nas Mendelsonova Slovo od gozda popelje v lepote zelenega gozda, ki pustijo spomine za vedno.

Zbor se je z vso odgovornostjo in resnostjo lotil dela in pripravil dvakrat tedensko. Svoj program je predstavil tudi na občnem zboru društva teden dni pred revijo.

Na dan revije smo se zbrali v Unionski dvorani, ki je s svojim velikim odrom in neverjetno akustiko kot naročena za zborovske nastope.

Poslušalci, ki radi prisluhnejo ubranemu petju, so napolnili dvorano. Vznemirjeni smo pričakali nastop in z vso resnostjo odpeli svoj program. V nadaljevanju revije smo prisluhnili še drugim zborom in skupinam. Nastopajoči so pričarali prekrasen večer ubranega petja, od prelepih ljudskih pesmi do zahtevnih umetnih stvaritev. Strokovno mnenje na reviji, ki nima tekmovalnega značaja, je predvsem namenjeno vsakemu zboru posebej. Zborovodjem ter pevkam in pevcom pa za izboljšanje izvedbe in vzpodbudo za naprej. Po zaključku revije je sledilo druženje nastopajočih v znameniti Beli dvorani, kjer so si pevke in pevci izmenjali svoje izkušnje.

Breda Germ Marjan Laznik

Še bomo peli in igrali

Trideset let ustvarjalnega dela dramske skupine Samotarji (1989–2019)

Obletnica je nepopisno zadovoljstvo skupine, ki je bila ustanovljena kot sekcija pri Društvu upokojencev Hoče leta 1989. Na slovesni prireditvi ob 30-letnici so sodelovali Pohorski rogisti KUD Hoče, pesnica Majda Strnad, Ljudske pevke Katoliškega društva dr. Antona Murka, mešani pevski zbor KUD Hoče, pevska skupina iz Benedikta Žitno klasje in dramska skupina ter pevsko-glasbena skupina Samotarji.

Program sta povezovala Anita Arzenšek in Stanko Rafolt – Kuki, ki sta bila v istih oblačilih kot sta nastopila prvič pri Samotarjih. Kuki kot ženin v igri Vasl se bo oženil v obleki s krajšo hlačnico, saj so mu domače ženske obleko pripravile same, pa so se pri meri malo zmotile. To je bilo leta 1989 v prvi odigrani igri – od takrat je bil dolga leta osrednji komični lik Samotarjev. Kasneje smo ga pridobili le za kakšno podobno komično povezovanje programa, kot se je zgodilo ob naši obletnici. Anita, ki je začela sodelovati s skupino pred dobrimi dvanajstimi leti, pa je program povezovala v elegantni obleki kot knjigovodkinja iz igre Tri dni direktor. Oba voditelja sta odlični 'tim', s svojo iznajdljivostjo in humorjem sta tudi tokrat popestrila večer.

Ob glasbenih gostih smo si večer zamislili kot kombinacijo naše igre in naših posnetkov na platnu. Kukiju smo na odru dali vlogo zmedenega režiserja, Anito smo mu dali za pomočnico – in dobro sta se obnesla. Tudi Samotarji smo odigrali nekaj starih prizorov in jih povezali z novim besedilom, vključili smo tudi naš naraščaj, ki bo mogoče nekoč nadaljeval naše delo. Zvonko Cesar je ponovno blestel v dveh prizorih iz Nezvestega soproga: najprej z Ivico Leskovar, ki je tokrat napolnila dvorano s smehom, potem še z Ido Krivec, kjer je 'revez' ponovno dobival klobuto za klobuto. Počasi smo na oder pritegnili še druge igralce, ki so igrali v zadnji igri Encijan. Vsi ti igralci smo se pred tem tudi predstavili na filmskem platnu, kjer so nas videli v prizorih iz različnih iger, skušali smo tudi povedati, zakaj smo radi Samotarji: Anita Arzenšek, Zvonko Cesar, Marija Hojs, Marta Horvat, Ida Hriberšek, Marjetka Krenn, Ida Krivec, Ivica Leskovar, Roman in Zvonka Lutemberger, Edi Merzel. V dvorani je sedela Kristina Kimovec, tako kot vedno v zakulisju, saj tako že 13 let skrbi za red pri finančah. Naša (zadnja) režiserka Majda Strašek Januš pa si je vzela dopust, tako se je namučila z nami. Napisala nam je tudi pesmico, ki so jo zapele ljudske pevke.

Veseli nas, da smo znali obdržati skupino toliko let aktivno, kljub temu da smo imeli v zadnjem času kar nekaj zdravstvenih težav. Po dežju vedno posije sonce, tako si obetamo tudi mi. Vsa ta leta delovanja je bilo dosti odrekovanja, marsikdaj je na ta račun trpela tudi družina, a veselje do druženja, igranja premaga vse težave v upanju, da bo tako tudi naprej. Zahvala gre vsem obiskovalcem naših predstav, saj so vsa leta polnili dvorane in tako dajali spodbudo za nadaljnje delo sodelujočim igralcem na odru in v zakulisju za vztrajnost in pripadnost dramski skupini SAMOTARJI. Prav gotovo se nam boste kmalu nasmejali ob kakšnem našem skeču ...

Za presenečenje večera je poskrbela Marija Cvetko z nekdanjim županom Jožetom Merkušem: podarila sta nam zvezane

vse naše prispevke iz Utrinkov, ki jih Marija pridno zbira v sodelovanju z občino. Hvala za lep spomin.

Da ne pozabimo na naše ljudske godce in pevce SAMOTARJE, ki že 18 let razveseljujejo staro in mlado. Kako lepo se sliši: »Vas bi rabili.« Pa gremo – na razstave, na proslave, na rojstne dneve, obletnice, pa če je treba, tudi opolnoči, na srečanja – povsod tja, kjer nas radi poslušajo. Včasih se nam kdo tudi posmehuje, mi se jim pa smejimo nazaj, pa se nazadnje smejimo vsi, kar pa je dobro za zdravje. Še bomo igrali, peli in ohranjali našo slovensko ljudsko pesem, dokler nam bo zdravje služilo.

↳ Ida Hriberšek
 ↻ Franc Bračko

Posadi bučo za čebele

Hokaido buče niso dobre le za čebele, ampak lahko jeseni uživata tudi v kremni bučni juhi

S sodelovanjem in povezovanjem partnerjev pri projektu »Kar sejemo, to žanjemo«, smo v preteklih letih združili prizadevanje za povečanje posejanosti ajde in sončnic v našem prostoru. S tem pa tudi prepoznavnost in uporabnost le-teh v prehrani. Z aktivnostmi Čebelarke Slovenije skupaj s partnerji spodbujamo sajenje medovitih rastlin, kar pomembno prispeva k ohranjanju narave in razvoja čebel. S setvijo buč v letošnjem letu želimo spodbuditi setev zanimive rastline, ki je koristna tako za čebele in ostale opraševalce. V jesenskem času, ko pridelek dozori, je široko uporaben tako za živali kot tudi za ljudi.

Pri izkopavanju v Mehiki so arheologi odkrili najstarejša semena buč, ki segajo v sedmo tisočletje pred našim štetjem. Iz Srednje Amerike so jo Španci v 15. stoletju pripeljali v Evropo. Sprva so bučo sejali za okras. Z njihovo selekcijo se je večala njihova uporabnost in postala je vse pomembnejša krma za domače živali, predvsem za prašiče. V 19. stoletju se je razširilo stiskanje olja iz bučnih semen. Danes je buča uporabna za čebele v času cvetenja (pomemben vir cvetnega prahu in medičine), živali, ljudi in je kot lepa dekoracija v jesensko-zimskem času za naše prostore. V današnjem času je ta rastlina cenjena, saj je vsestransko uporabna.

Buče so rastline, ki niso težavne za vzgojo. Le na začetku zahtevajo nekaj oskrbe, saj imajo slabo tekmovalno sposobnost proti plevelom. V vrtu jim izberemo sončno lego, tla pa globoko humusna.

V posamezne sadilne lončke sejemo konec meseca aprila in v začetku maja po 1 do 2 semeni na lonček. Seme hitro kali in sadike hitro rastejo. Presadimo jih na stalno mesto, ko poženejo prvi pravi list. V sredini maja lahko sejemo semena tudi direktno na gredo. Vedeti moramo, da buče potrebujejo toplo zemljo, zato jih na stalna mesta ne presadimo pred 15. majem, ko ni več nevarnosti za slano.

Kadar na vrtu nimamo dovolj prostora za vzgojo buč, lahko buče posadimo na rob vrta ali izkoristimo kompostni kup. Buče lahko izkoristimo tudi kot živo zastirko. Med mladimi sadikami redno odstranjujemo plevel, dokler ga rastlina ne preraste in prekrije tal. Med rastjo lahko pod buče položimo slamo, da ostajajo tla vlažna, plodovi pa niso umazani. Buče cvetijo, ko se dan krajša, in so odlična paša za čebele in

ostale opraševalce. V jesenskem času plodovi dozorejo. Buče hokaido zrastejo do teže 3 kilogramov in so okroglo-hruškaste oblike. Buče pobiramo skupaj s peclji, da ne poškodujemo plodov, in tako se odlično shranijo čez celo zimo. Najbolje je da jih spravimo direktno iz vrta na hodnike, stopnišča ali v zastekljene terase, kjer ni pretoplo. Buče hokaido so tako odlična hrana, v jesensko-zimskem času popestrijo naše krožnike. Buče hokaido lahko tudi uporabimo za dekoracijo naših prostorov.

V okviru letošnjega projekta »Kar sejemo, to žanjemo« bomo skupaj s partnerji Seminarska Ljubljana, Semina in kmetijskimi šolami posejali na njihove vrtove semena hokaido buč. Osrednji dogodek je bil sredi maja na Biotehniški šoli Ptuj, na njihovem posestvu v Turnišču. Na tem dogodku so spoznali tehnologijo pridelave hokaido buč in demonstracijo sajenja buč.

In za konec, ne pozabite na svoje vrtove posejati hokaido buč ter zagotovite pašo čebelam in ostalim opraševalcem. V jeseni pa boste uživali dobrote, ki se lahko pripravijo iz buč hokaido.

↳ Tomaž Samec

VRTNICE IN VINO

PETEK 7.6.2019 od 18.30 do 21.30
 V Botaničnem vrtu Univerze v Mariboru
 Cena vstopnice: 12 €

Botanični vrt Univerze
 v Mariboru
 Pivola 90a, Hoče

VEČ INFORMACIJ
 botanicnivrt.um.si
 botanicni.vrt@um.si
 051 696 272
 031 310 330

Za začetnike in naprednejše

Skupinska vadba »aerolates« poteka dvakrat tedensko v mali telovadnici VŠD Hoče

Z lanskim oktobrom smo štartali s skupinsko vadbo, imenovano »aerolates« pod okriljem Športnega društva J&U Fit Hoče. Skupinska vadba poteka dvakrat tedensko v mali telovadnici VŠD Hoče. Izvaja se skupinska vadba, ki je sestavljena iz aerobike in pilatesa. Že samo ime pove, kakšna je posamezna ura.

V prvem delu skupinske vadbe se ogrejemo, uvodnemu aerobnemu delu, ki traja nekje 25 minut in vsebuje enostavne korake ali enostavno koreografijo, sledi drugi del vadbe, ki traja nekje 25 minut in je namenjen krepitvi, ohranjanju moči in gibljivosti. Z izbranimi vajami z lastno težo krepimo mišice rok in ramenskega obroča, stabilizatorje trupa in mišice nog. Zadnji del vadbe je namenjen raztezanju, s katerim pripomoremo še k boljši gibljivosti in pa sproščanju. Zaradi prvega aerobnega dela vadba pomaga pri izgubi odvečnih kilogramov.

Vadba je primerna tako za začetnike kot tudi za naprednejše vadeče. Ker vadba poteka ob prijetni plesni glasbi, se hitro prepustimo

zabavi in odmislimo vsakdanje skrbi. Naše članice so zadovoljne, saj večina le-teh vadbo obiskuje že sedem mesecev. Z 21. 06. 2019 zaključujemo z vadbo v telovadnici in nadaljujemo s treningi na prostem. Pred tem se bomo članice še »podružile« na zaključnem pohodu, ko se bomo skupaj odpravile po Kotnikovi poti in se prepustile lepotam narave našega kraja. Športno društvo J&U fit organizira tudi malo šolo teka, nekaj članic, vključno s predsednico društva, se bo udeležilo 3. teka pod Pohorjem. Na kratko, pri nas se vedno kaj dogaja. Vabljeni vsi, ki bi se želeli gibati z nami, da se nam pridružite na vadbah na prostem ali v telovadnici v naslednji sezoni 2019/2020. Del obvezne opreme, ki jo nujno potrebujete s seboj na vadbe, je dobra volja, nasmeh in pozitivna energija, za vse drugo poskrbimo mi.

Kontakt: Iza Miložič

Tel: 031 385 512

Elektronska pošta: sd.jufit@gmail.com

Od čebele do medu

V soboto, 6. 4. 2019, smo učenci in učitelji OŠ Dušana Flisa Hoče kljub oblačnemu vremenu preživeli zanimiv medeni delovni dan

Bili smo pridni kot čebelice, delovno ustvarjalni v različnih kreativnih delavnicah, obenem pa smo se sladkali z medenim pecivom, ki so ga v kuharski delavnici pripravili naši učenci, in z dobrotami, ki so nam jih v pokušino prinesli naši lokalni dobavitelji.

Po poučnem in zanimivem predavanju predstavnika Saubermacher so učenci nižjih razredov temeljito očistili bližnjo okolico šole in pri tem upoštevali ločevanje odpadkov, nato pa iz različnih materialov ustvarjali čebelice, satovje in druge izdelke, povezane z medom. Učenci višjih razredov so se po svoji želji razvrstili v različne delavnice, v katerih so sadili medovite rastline, izdelovali domače želatinaste medvedke, medenjake, medeni namaz, spoznavali vrste medu, uporabo in njegove zdravilne učinke, slikali na panjske končnice, izdelovali hotele za žuželke, pripravljali opise medovitih rastlin, pisali misli o čebelah in čebelarjih ter peli pesmi o čebelah. Ker smo bili tako zelo delovno aktivni, smo seveda potrebovali tudi zdravo malico, s katero smo se okrepčali za nadaljnje delo. Kuharice so nam pripravile pravi slovenski zajtrk – domači kruh z maslom in medom, sveže mleko ter jabolka.

Ob zaključku delovnega dne smo se vsi skupaj zbrali v šolski avli, kjer smo razstavili vse izdelke, ki so nastali v delavnicah, pokušali med, mleko, jogurte, domači kruh naših lokalnih dobaviteljev, ki

so se nam predstavili na stojnicah, si pogledali predstavitev naših učencev, ki so se pred kratkim z zelo zanimivim programom in stojnico predstavili na sejmu Altermed. Naše skupno sobotno druženje smo tako zaključili s kratkim kulturnim programom, ogledom razstave ter pokušino lokalnih in medenih dobrot.

Svet skozi Kajine oči

Kaja je večkrat čisto malo popackana. Pa ne od blata ali čokolade, ne, če je, je popackana od barv. Ker Kaja neizmerno rada riše in slika, tako zelo, da ji ure likovnega pouka še zdaleč niso dovolj, slika tudi doma. A ne mislite si, da ji tudi to zadostuje. Kje pa, Kaja poleg vsega tega od lanskega septembra še dvakrat na teden obiskuje Likovno šolo ARTdidakta v Mariboru, ki jo že deset let vodi Jasmina Granduč, »tršica« Jasmina oziroma zgolj Jasmina, kot ji rečejo "njeni" otroci, pa tudi odrasle tečajnice in tečajniki. Ker v njeni šoli je prostora za vse, stare in mlade, dekleta in fante, ženske in moške, za bodoče študente likovnih akademij ali pa "zgolj" tiste, ki so v zrelih letih našli tisto staro, dolgo skrito in pozabljeno ljubezen do umetnosti in si spet upajo prijeti v roke čopič in na platno pustiti del sebe.

Ko vstopite v ARTdidakto na Razlagovi ulici 23, že na vhodnih vratih začutite vonj po oljnih barvah in terpentinu, vonj, ki ga ima Kaja neizmerno rada. Potem v drugem prostoru zagledate slikarska stojala, čopiče, barve, platna ... in seveda ljudi, tečajnice in tečajnike, ki stojijo ali sedijo in pridno slikajo, predvsem pa ob tem neizmerno uživajo. Če so pred platni odrasli, je v ateljeju nekoliko bolj tiho, če pa pridete v dnevih, ko imajo "pouk" otroci, pa vas pričaka veseli živ-žav. In na desni strani, ob zadnjem stojali boste zagledali Kajo, oblečeno v delovno "unifomo", rdeče-roza zgornji del trenirke z modrimi črtami, od barv že malo popackan, čisto mogoče pa ima kakšno barvo dekoracijo na licu tudi Kaja.

Imeti samostojno likovno razstavo pri enajstih letih in pol ni majhna reč. In Kaja Gostinčar, učenka 6. c-razreda osnovne šole Dušana Flisa jo ima. Na srečo imajo na njeni šoli veliko posluha za ustvar-

janje in kreativnost svojih učencev, ravnatelj Alojz Velički je bil nad idejo »tršice« Jasmine o postavitvi razstave navdušen. Šola je z veseljem dala na razpolago primerne prostore, poskrbeli pa so tudi za manjšo pogostitev.

Morda se Kaji imeti samostojno likovno razstavo zdaj sploh ne zdi tako velika stvar, pač rada in dosti slika, a prepričan sem, da se bo 8. maja 2019, ko so na njeni osnovni šoli razstavo njenih slik svečano odprli, spominjala do konca življenja. Če ne prej, pa takrat, ko bo sama postala učiteljica likovne vzgoje, kot je njena velika želja.

➡ Vid Kmetič,
»Vid na oko«

Vezi radosti v vrtcu in šoli

»Šola naj bi bila po mnenju Svetine kraj, kamor bi vsi otroci in mladi hodili z veseljem, ker bi uživali v zanimivih dejavnostih ali načinih spoznavanja mnogih skrivnosti sveta in sebe. (Svetina, 1990)

V vrtcu in šoli Hoče smo v ponedeljek, 15. 4., že petič izvedli projekt, ki je po našem mnenju zelo dober primer dejavnosti, s katero lahko veliko doprinesemo k otroškemu občutenju šole in vrtca, kot kraja veselja in zanimivih dejavnosti. Gre za projekt VEZI RADOSTI, katerega bistveni del vključuje graditev vezi pripadnosti in povezovanja vrtčevskih otrok in učencev v šoli. Učenci prvega razreda so bivali v vrtcu od enega do več let. Radost se je znova vrnila v prostore vrtca, se igrati z »že znanimi« igrarčami, predvsem pa je radost srečati vzgojiteljice in mlajše otroke, s katerimi so preživeli kar nekaj časa.

Predšolski otroci z navdušenjem zrejo v šolo in izkušnja, da bodo lahko en dan »že učenci«, prinaša veliko radosti.

Tudi letos nam je bilo vreme naklonjeno. Obetal se je lep pomladni dan, ko so se ob 8.30 otroci iz vrtca skupin Pikapolonice, Muce in Srne podali v šolo, kjer so jih sprejele učiteljice 1. a, 1. b in 1. c razreda. Učiteljice so predale svoje učence vzgojiteljicam, ki so jih peljale v vrtec. V istem času so se otroci vrtca Rogoza zapeljali z avtobusom do podružnične šole Reka, kjer jih je sprejela učiteljica 1. d razreda. Vzgojiteljici je predala svoje učence, ki jih je peljala v vrtec Rogoza.

Otroci in učenci so v času dveh ur ustvarjali, se igrali, predvsem pa nabirali nove vtise. Vrtčevskim otrokom je bila šola zelo všeč. Povedali so, da so reševali naloge in se učili o črkah. Učencem iz šole je bilo v vrtcu najbolj všeč, da so se lahko znova igrali z igrarčami in se družili.

Ob 10.30 so se zbrali otroci in učenci vrtca in šole Hoče v Večnamenski športni dvorani Hoče, učenci podružnične šole Reka in otroci vrtca Rogoza pa na igrišču vrtca Rogoza. Sledilo je druženje in zabavne igre na vadbenih postajah. Začeli smo pomladno razpoloženi, polni pričakovanj in ob 12.00 končali s širokim nasmehom na obrazu, saj je bil za nami še en dan poln novih, zanimivih in radostnih doživetij.

← Jasna Bohnec

Slovenija, moja domovina

V letošnjem šolskem letu v vrtcu Hoče poteka projekt Slovenija, moja domovina

Vse skupine otrok raziskujejo značilnosti in lepote slovenskih pokrajin. Otroci z zanimanjem izvajajo razne dejavnosti na to temo: prinašajo fotografije pokrajin, poslušajo značilno glasbo, odkrivajo naravne lepote, znamenitosti, spoznavajo znane osebnosti, ki so pustile pečat v pokrajini in slovenskem prostoru, izvajajo igre in plese, likovno ustvarjajo, okušajo in pripravljajo značilne jedi in podobno. Svoja spoznanja sproti predstavljajo na plakatih, ki so razstavljeni na hodnikih in v igralnicah vrtca.

V začetku aprila smo širši javnosti predstavili Primorsko. Pripravili smo razstavo v večnamenskem prostoru vrtca, kjer ste lahko z vsemi čuti doživeli Primorsko. Lahko ste se udobno namestili v ležalnike ali zložljive stolčke, se ulegli na blazine pod senčnik, se sproščali ob šumenju morskih valov, okušali primorsko sol, spoznavali delo v solinah, življenje v morju, kamnine, značilnosti primorske, pesnike, pisatelje, kulinariko in še več. Vonjali smo oljčni nasad, sivko, rožmarin ...

Na otvoritvi razstave so nas pozdravili ravnatelj Alojz Velički, župan Marko Soršak, Dane Katalinič, nacionalni koordinator za vrtece pri mednarodno uveljavljenem programu celostne okoljske vzgoje in izobraževanja EKOŠOLA. Na otvoritvi razstave je zapel vrtčevski pevski zbor, otroci so deklamirali pesmi primorske pi-

sateljice Anje Štefan in zaplesali na "Mi gremo pa na morje". Tako uspešno pletemo mreže prijateljstva, sodelovanja, izmenjave izkušenj, podpore, druženja ...

Vse vas vabimo na našo zaključno prireditev v mesecu juniju v VŠD Hoče, kjer bodo otroci vseh skupin vrtca Hoče predstavili pokrajine naše čudovite domovine Slovenije.

← Lucija Velički

Veliko pravljic

Prvošolci in drugošolci so odkrili še nepovedano pravljico

V prostorih OŠ FLV je izpod peresa Petre Trstenjak in z igralsko zasedbo učencev, ki obiskujejo gledališki krožek, oživila še nepovedana pravljica pod naslovom Poiščimo pravljico.

Pravljični dogodek se je odvijal s sprehodom po prostorih šole z namenom poiskati še nepovedano pravljico. V avli nas je sprejel stražar Pogumbradec (Luka Kokol) z brazgotino na čelu, ki mu je ostala po bitki z dvoglavim zmajem, in nas popeljal po dolgem hodniku do prostora, kjer domujejo šolske čaravnice Hihitalke (Špela Javoršek, Lana Urgl, Chiara Magdalenc). Le-te so učencem pognale strah v kosti, ko so začarale še del nepovedane pravljice v svojem kotlu in nam postavile uganko. Med čaranjem smo zaslišali glasno rjojenje in tuljenje, ki nas je popeljalo do sestrične Rdeče kapice. Le-to plašno Zalo kapico (Zala Pukl Vigec) nam je uspelo rešiti pred zverino (Tai Goznik), saj jo je z našo pomočjo pregnal lovec Jelko (Domen Dolenc). Nato smo stekli po stopnišču naravnost v grajsko knjižnico, kjer so nas pričakale prav posebne princeske (Eva Benotič, Špela Dolenc, Taja Šafarič, Gaja Semprimožnik), ki nas sploh niso opazile, ker so bile tako vase zagledane in obremenjene s čarobnim ogledalcem, od katerega so želele slišati, da so najlepše v zgodbi. Saj poznate: »Ogledalce, ogledalce, ne laži, povej, a sem najlepša v zgodbi tej?«

Čakajoč princa so neučakane zrle skozi okno, se druga pred drugo šopirile in merile v lepoto ter svoji izjemnosti ... Bile so, no, kot jim je povedalo čarobno ogledalo (Luna Vogrin), premalo elegantne, nežne in mile, s previsokim egom, nič preveč prijazne in prav preveč v oblakih ...

Seveda je prijezdil princ (Tai Goznik), ki ga je poslala mama, da bi si našel nevesto. A se je odločil, da se ne bi rad poročil, ampak da bi se rad šolal in spočil od mame ter svojih stražarjev. Princeske so povesele svoje nosove in ...

Saj veste – ker smo bili v pričakovanju srečnega konca, sta se dva učenca iz publike opogumila in rešila še nepovedano pravljico, tako da sta se, kot se spodobi za pravljico, v vlogi princa in princese na hitro poročila.

V zaključku so princeske v svojo graščino povabile še vse majhne princeske iz publike in jih okrasile z bleščicami in s poslikavami ter kakšni spletle tudi kakšno kitko.

Igralci so bili – ne bi želela zveneti vsakdanje in obrabljeno – the best! Čeprav je besedilo moje avtorsko delo, bi skopnelo kot južni sneg, če ga ne bi igralci oživeli s svojimi talenti, kot so to zmogli moji učenci.

← Petra Trstenjak

← Jožica Korpar in Bert Bregant

Ogreli srca s pesmijo in plesom

Uspela prireditev Vrtec poje in pleše, ki sta jo pripravili vrtca Hoče in Rogoza

Glasno in lepo je spet zadonelo v Kulturnem domu Hoče. Otroci treh pevskih zborov in plesne skupine so predstavili svoje znanje in veselje z glasbo. Ob električni klavinovi, ki je v šolskem letu 2018/19 nova pridobitev vrtca, in korepetitorki Evi Brus, so na začetku prireditve najmlajši Mini veseli pevčki (otroci, stari 3–5 let), z zborovodkinjo Polonco in igrivim gibanjem prikazali, kako doživljajo vsebino pesmi. Najštevilčnejši pevski zbor na prireditvi – Mehurčki (otroci stari 4–6 let) – so z zborovodkinjo Leo zapeli zahtevnejše pesmi. Ob petju so pokazali tudi več zbranosti, saj so zelo pozorno sledili gibom dirigentke in v en glas zadoneli, kakor se za zbor spodobi. Sončki iz Rogoze so ubrano peli tudi ob kitari vzgojiteljice Nikoline. Na koncu so nas v pestrih ritmih razvedrile še stalne gostje prireditve – Metuljčice, s katerimi je zaplesala tudi njihova mentorica Zdenka. Hvala staršem, sodelavkam in sodelavcem za vsestransko podporo pri pripravi in izvedbi še ene prireditve Vrtec poje in pleše. Hvala tudi za vse prostovoljne prispevke obiskovalcev, saj z njimi lahko še naprej bogatimo glasbene dejavnosti otrok v vrtcu.

← Polonca Doberšek

Hoški odbojkarji tretji v državi

Finale v šolski odbojki odigran v Večnamenski športni dvorani v Hočah

V petek, 17. maja 2019, je v Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče potekal finale osnovnošolskega tekmovanja v odbojki za starejše učence. V finale so se prebile tri ekipe: OŠ Kanal, OŠ Žužemberk in OŠ Dušana Flisa Hoče. Igralci so se v Večnamenski športni dvorani Hoče zbrali ob 10. uri, ko je bila uradna otvoritev s častnimi gosti. Potem ko je Jože Merkuš, predsednik Športne zveze Hoče, uradno odprl tekmovanje, so se v uvodni tekmi pomerili dečki OŠ Žužemberk in OŠ Dušana Flisa Hoče. Prvi set je pripadal OŠ Žužemberk. V drugem setu so učenci iz OŠ Hoče v igrišču vstopili samozavestnejši in si pridobili tudi nekaj prednosti. Kljub borbeni igri so dečki morali priznati premoč učencem OŠ Žužemberk, ki so si zmago priigrali z odlično igro. V drugi tekmi so si moči merili učenci iz OŠ Žužemberk in OŠ Kanal. Prvi set je zanesljivo zmagala OŠ Žužemberk. Drugi set je bil sicer bolj napet, ampak vseeno so se zmage veselili učenci Žužemberka in si tako priigrali prvo mesto. Tretja tekma je bila med OŠ Kanal in OŠ Hoče. Na obeh

straneh so učenci so igrali dobro, ampak kljub dobri igri je set pripadal OŠ Kanal. Drugi set v tej tekmi je bil zelo napet, čez vso igro so vodili učenci iz Hoč. Proti koncu seta pa so igralci Kanala povedli in si tako zagotovili zmago in drugo mesto. Naši fantje so zasedli tretje mesto. Potrebno je čestitati vsem učencem za prikazano igro, za borbenost in ekipni duh. Hvala tudi navijačem za športno navijanje. Ob koncu tekmovanja so vsi finalisti prejeli zaslužene medalje, učenec OŠ Hoče Rok Bračko pa je prejel pokal za najigralca turnirja. Sledilo je še skupno fotografiranje, nato pa so se igralci odpravili domov, nekateri presrečni, drugi zadovoljni in nekateri z mešanimi občutki. Vsekakor pa smo vsi učenci OŠ Dušana Flisa Hoče preživeli zanimiv športni dan, v katerem ni manjkalo glasnega navijanja za naše dečke.

← Naja Divjak, 9. c

KNJIŽNI SEJEM

**KNJIGO LAHKO
ZAMENJATE
ALI PODARITE!**

SOBOTA 15. 06. 2019
OD 9. DO 12. URE
NA POHORSKI TRŽNICI, PIVOLA

Večgeneracijski center Rogoza (VeGeC)
Rogoška cesta 60,
2240 Miklavž na Dravskem polju

vegecrogoza.1@gmail.com
041/963 450

Rekli so ji perla Podpohorska

Tabla s pesmijo Ljudmile Vertačnik stoji v Reki blizu gostilne Rečnik

V prvih dneh letošnje pomladi, v času, ko se je ozelenela narava odela v cvetje, smo se na pokopališču Dobrava poslovili od naše dobre, ljudem mile Ljudmile Vertačnik, rojene Visočnik. Luč sveta je ugledala 9. avgusta 1924 v Pivoli, takrat Reki pod Pohorjem, prav blizu kraja, kjer danes stoji tabla s pesmijo njene mame Ljudmile Visočnik, rojene Lebe.

Njen oče Andrej Visočnik je izviral s Hočkega Pohorja. Tudi on, kleni Pohorc, sicer resni, strogi učitelj, je znal napisati verze, predvsem domoljubne. Tako ni čudno, da je tudi Ljudmila pisala verze, velikokrat prav bistre, vesele, šegave. V šali se ji je zato lahko reklo tudi Perla Podpohorska. Od leta 2007 je svoje pesmi redno objavljala v zbornikih Literarnega kluba upokojencev Slovenije (LIKUS). Že precej prej pa je večini svojih sorodnikov ob primernih priložnostih namenila kakšen verz.

Vse življenje se je rada vračala v kraje svojega otroštva: Reko (Pivolo), Hoče, Pohorje, Razvanje, Slivnico, Pameče ... Svoje spomine nanje je ujela v besede. »Iz besed spletamo vence, da spominov ne zagrnejo pozabe sence,« je bilo eno izmed njenih vodil.

Bila je vztrajna in trdne volje. Zanj je, kot je sama zapisala, veljalo:

»Najmogočnejša besed vseh je beseda HOČEM.

Pomaga celo, da se kdaj ne zjočem.

Ko jo izrečem, se dvignem kot ptica,
zadanega je že polovica.«

Veliko truda in časa je namenila raziskovanju preteklosti in rodovnikoma svojega rodu po očetu in mami, rada bi ga izpolnila še nazaj do leta 1650 (do takrat so napisane matične knjige v škofovskih arhivih).

V osnovno šolo je hodila v Pamečah pri Slovenj Gradcu, zatem je v Mariboru obiskovala nižjo realno gimnazijo in učiteljsiše šolskih sester, med vojno gospodarsko šolo, po vojni pa je šolanje zaključila na srednji ekonomski šoli. Delala je pri Gradisu, potem na mariborski občini, v SNG Maribor, v uvožno-izvoznem podjetju Maris, v Domu učencev Maribor Tezno in na koncu pri inšpekcijskih službah na mariborski občini. Bivala je v Mariboru na Tezmem, v Lenartu v Slovenskih goricah in v Vukovskem Dolu. Dolga in razgibana življenjska pot jo je naredila prav posebno, drugačno od drugih. Sončna, kot je bila, se je znala radostiti vsake, še tako drobne stvari, predvsem pa se je venomer trudila svojim bližnjim delati veselje: sinu, hčeri, petim vnukom in šestim pravnukom, drugim bližnjim in daljnim sorodnikom, sosedom, znancem ...

Obdarjena z bogato domišljijo, odprtega uma in čiste vesti je živela skromno, zdravo, nadvse delovno življenje. Nikoli ni bila križemrok. Vsa vedra, polna iskrivih domislic, v tesnem stiku z naravo, z izrazitim smislom za humor in nenavadne, velikokrat smešne prigode, je ostala mlada v srcu – »pametna deklinca«, kot so ji rekli že njeni domači. Posebej se je veselila pustovanj in prvega aprila, ko se je neizmerno zabavala. Druženje z njo je razveseljevalo, osrečevalo in bogatilo vsakogar, ki jo je spoznal od blizu. Spominjali se je bomo z nasmehom in ljubeznijo. In s hvaležnim občudovanjem in spoštovanjem.

➡ Helena Glogovšek

KAKO SO PRIŠLI DO PRIIMKOV (1995)

Če si živel visoko na hribu,
si bil Hribar, Bregar, Gorjanc, Visočnik,
če v globeli, Globočnik.
Mlinar, Kovač, Kolar
so dobili ime po obrti,
Brajdnik, Vinček, Trtnik
po vinski trti.

Kako si postal Papež, Cesar ali Kralj, se ne ve,
verjetno po obnašanju dobili so to ime.

Hojnik, Smrekar, Gabrovec, Bukovnik, Brezar, Hrastnik
so ob gozdu živeli,
Poljanci, Tratarji, Njivarji, Žitniki, Ajdniki, Prosenci, Repeti
so velika polja imeli.

Potokarjem, Rečnikom, Ribnikarjem tudi ve se izvor,
Narobé – ta prednik pa bil je burkež ali malo nor.
Žlampar se je večkrat napil,
Pivec žejen vedno je bil.

Maček, Kos, Vrabec, Senica, Volk so dobili ime živali,
Lešniki, Orehovci so drevje z izdatnimi dobrimi plodovi negovali.

Petelinšek, Volovšek, Ovčar,
Kobilar, Gosnik, Kozar so živino redili;
Česnak, Čebular, Slivar, Breskvar, Česnjar, Kutinc
začimbe in sadno drevje gojili.

Sedaj za priimki naredimo piko,
naj kdo drugi o tem napiše knjigo veliko!

REKA REKA

Stric Lojzek reši sestro Verico
(2001)

Po krstnih botrinjah so sloveli stara mati Terezija naša
(1865-1942), v številu teh jih v Reki nihče ne prekaša.
Njihova snaha Pepca – žena Jožeta, našega strica,
pa je bila zraven mnogokrat,
ko se je škof dotaknil otroškega lica.

Bilo je lepe binškošne sončne nedelje,
ko stric teto z birmanci iz Maribora v Reko pripelje.
Otroci so od veselja žareli,
vsi so na rokah lepe nove ure imeli.
Na mizi v hiši je bilo vse: juha, riž, solata, sadje, potica, kura,
zunaj pa se je temnilo, bližala se je huda ura.
Ko je siknilo in grozeče zagrmelo,
se je nad Reko utrgal oblak – ne deževati,
vlivati je začelo.

Zdaj vem, zakaj se moj rojstni kraj v Pivoli Reka imenuje:
ko z bregov voda dre, sicer neznatni potoček Reka
grozi od deroče reke huje.
Enajst let starejša od najmlajše sestre nisem nevarne
mogočnosti vodne poznala,
zato se nam je iz varstva izmuznila Verica mala.

Stric Lojzek, najmlajši mamin brat,
je planil v deroče vodovje med hlevom in hišo
in Verico zgrabil za vrat.
Če takrat stric ne bi v bližini bil,
bi se otrok gotovo utopil.
Kako vrtinčila bi voda sestro našo malo?
Kaj le od nje v tolmunu bližnjem ob kolesu mlinskem bi ostalo?

SOLZE NA PLANINAH (2011)

Šestletna sem z očetom šla iz Pameč na Kope
in na drugo stran Pohorja, v Hoče:
močvara lovrenška, huda ura na vrhu, povodni mož
pri Ribniški koči, blodenje ponoči na Pesku –
še sedaj vidim svetlikajoči se trhli les
in za možakarjem otroka, ki tiho vzdihuje in joče.
Noč v bolhah na Pesku, zjutraj do Areha,
kjer so se včasih maše brale,
skozi gozdove pradedov – z znamenjem nad svetega
Antona vodo – do starodavne kapelice male.
V mrzli vodi Antona svetka izvira
si je oče kopel za trudne noge napravil,
za ta užitek si je do smrti
s senenimi oblogami išias zdravil.
Menda je Anton svetnik zaljubljenih in zaščitnik živine;
po kateri zaobljubi so naši predniki s skriljem pokrito
zidano kapelo zgradili, ne vem;
če tega ne zapišejo, se to pozabi, izgine.
Otroške solze so tekle tudi na Uršlji, v plošče v
spomin planinske nesreče bližini.
A ne zaman – trop ovčic vrh gore, ki z dlani ližejo sol,
topla koča, mleko z žganci, sladki počitek –
to so nepozabni spomini!

ZGODBA NA -IŠ (2000)

Prikričiš...
Ob mamici zaspíš...
Dve leti se dojiš...
Shodiš...
Zobke dobiš...
Bolezni otroške preboliš...
V šoli se učiš, podiš, loviš...
Se v odraslo bitje spremeniš...
Partnerja dobiš...
Se poročiš, otroke rodiš...
Trpiš, se potiš, skrbiš, bediš...
Vnuke dobiš...

Preden postavijo ti križ,
odlikovanje še dobiš:
se v s. t. preleviš.

Ob dejstvu tem več ne živiš.
Umolkneš, več ne govoriš.
Lebdiš...
In stik samo še
z živaljo kakšno si želiš.

BODRILU VNUKINJI (2012)

Sonce naj ti sveti pozimi in poleti!
Vsak dan ti naj bo z optimizmom
in dobro voljo postlan!
Poleti zaplavaj v morske vode,
jeseni nabiraj gobe in želode!
Spomladi naj te razveseljuje prvo
cvetje,
poleti zjutraj budi ptičje petje!

»Dala sem vse od sebe ...«

Anamari Hadner iz Hoč je na specialni olimpijadi v Dubaju dosegla zavidljive rezultate

Ko si drugačen

Anika, kakor jo vsi kličemo, je visokoraslo dvajsetletno dekle s posebnimi potrebami. Čeprav jo dobro poznamo, nismo vedeli za njene športne dosežke, saj o sebi ne govori rada. V času odraščanja je doživljala zaradi svoje posebnosti tudi negativne izkušnje v okolju, zato je pred leti postala še bolj nezaupljiva in zaprta. Prav zaradi športnih podvigov pa se njena samozavest utrjuje, v šoli se bolj zbere, ob prijaznem srečanju na ulici te pozdravi in se nasmehne.

Kje so vzroki njene drugačnosti? Rodila se je v težkem porodu kot nedonošenček v 28. tednu nosečnosti le z 870 grami, posledica so bile močne možganske poškodbe. Njen največji problem je pomnjenje, zato ji je onemogočeno redno šolanje, priznana ji je invalidnost II. stopnje.

»Najpomembneje v življenju je, da se čutimo sprejeti.«

Zaradi svoje drugačnosti si Anika ni mogla ustvariti prijateljskega kroga, doma pa je nepogrešljiva in natančna pri gospodinjskih delih, od malega skrbi tudi za brata. Veliko ji pomeni širša družina, saj kadarkoli najde zatočišče pri Malajnerjevih, posebej še pri dedku Pavleku in babici Darinki ter stricu Petru z družino. Tako ne ostaja osamljena, ampak se čuti vedno sprejeta – to pa je zanjo (in tudi za vsakega od nas!) najpomembnejše.

Najdeš se v športu

Svoje mesto in veliko posluha pa je našla na Osnovni šoli Gustava Šiliha, ki jo obiskuje od sedmega leta starosti. Tu jo dnevno spremlja tudi njena trenerka ga. Helena Gril, ki je v šoli »njena druga mama«, kakor rada poudari mama Helena Hadner. Z njo je v jutranjih urah, na treningih v fitnessu, spremlja jo na treningih teka in na vseh tekmovanjih. Prav ona je odkrila njene izredne športne sposobnosti – in Anika bo od jeseni obiskovala njen razred.

Na vprašanje, kako jo doživlja kot učiteljica in trenerka, je ga. Gril odgovorila: »Anika je tiha, vendar zavzeta in tudi precej tekmovalna punca. Osebnostno Aniko doživljam predvsem kot zagnano športnico. Šport jo veseli in je neke vrste njena terapija. Skozi šport se lahko razvija, napreduje in se potrjuje. Kajti šport ne pozna posebnosti, drugačnosti. Športniki smo vsi enaki v svoji različnosti.«

In tako jo doživlja na treningih: »Kdorkoli Aniko opazuje pri treningu teka, lahko opazi njeno zagnanost in tekmovalnost. Ima željo po doseganju dobrih rezultatov, želi biti najboljša. Tek je zagotovo njen šport. Talent za ta šport ji je bil položen v zibelko, z njim se je rodila. Njen izdelani tekaški korak preseneti marsikoga in zgolj hvaležni smo lahko, da smo ta talent odkrili in ji ga pomagali razviti.«

»Šport ne pozna drugačnosti. Športniki smo vsi enaki v svoji različnosti.«

V prihodnosti bi želela, da Anika še razširi svoj spekter in sodeluje tudi na tekmovanjih v ostalih športih. Odkar se je naučila smučati, ji gre zelo dobro tudi v alpskem smučanju. Zato si želim, da bi uspešno nastopala tudi na tekmovanjih v zimskih športih in tako pokazala svojo vsestranskost.«

In doživiš olimpijado

Rezultati v teku so bili vedno boljši in Anamari Hadner je na državnih srečanjih dosegla normo za letošnjo specialno olimpijado. Te poletne svetovne igre so največje športno tekmovanje oseb z motnjami v duševnem razvoju. Letošnje so potekale od 14. do 21. marca v Abu Dabiju in Dubaju, na njih je tekmovalo blizu osem tisoč športnikov in športnic iz 172 držav, med njimi je bilo tudi 27 slovenskih.

Anika je bila nad vsem seveda zelo navdušena, prevzelo jo je mesto, hoteli, sama olimpijada s sprejemom, z otvoritvijo,

organizacijo ... Sicer je bila skoraj razočarana, ker je dosegla v tekih na 400 m četrto in na 200 m peto mesto, toda na te olimpijadi podelijo medalje tudi za ta mesta. Konkurenca je bila zelo močna in razlike tako minimalne, da je bronasta medalja za las ušla. Tolažila jo je zavest: »Dala sem vse od sebe!«

»Naši tekmovalci čutijo bistvo športa, zanje je to način življenja in jih osrečuje.«

Seveda pa je vse precej drugače doživela njena trenerka, ki svoje učence že dolgo spremlja na te olimpijade: »Specialna olimpijada v Abu Dabiju in v Dubaju je bila kot vsaka do sedaj izjemno naporna. V relativno kratkem časovnem obdobju se zvrsti veliko število tekem in tako smo včasih tudi cel dan na tekmovališču. Vendar to ni zgolj in samo tekmovanje: specialna olimpijada je način življenja za športnike in njihove družine. Na tekmovanjih specialne olimpijade, na nacionalni, evropski ali svetovni ravni, so zagotovljene tudi različne dodatne aktivnosti, ki tekmovalcem omogočajo druženje in sklepanje prijateljstev. Specialna olimpijada marsikateremu športniku skozi Health program omogoči zdravniško oskrbo. Športniki so upravičeni do očal, slušnih aparatov, zobozdravniških in drugih pregledov. Za marsikaterega športnika iz manj razvitih držav je to prva tovrstna zdravniška obravnava.

Vsekakor pa sta nas Dubaj in Abu Dabi prevzela. Zagotovo lahko trdimo, da sta mesti prihodnosti in se močno razlikujeta od nam znanega okolja. Pohvaliti moramo tudi samo otvoritveno slovesnost, ki se lahko po organiziranosti primerja z otvoritvami največjih športnih prireditev.«

Še sprejem pri predsedniku

Mnoge od sodelujočih slovenskih športnikov so navdušeno sprejeli v domačem okolju, predvsem pa v šolah, kot se je to

zgodilo trem tekmovalcem z OŠ Gustava Šiliha v Mariboru. Vse slovenske športnike s te olimpijade pa je sprejel tudi predsednik naše države. »Bili smo izjemno počaščeni, da nas je sprejel tudi predsednik države, g. Borut Pahor. Predvsem športnikom je to dalo potrditev, da so tudi njihovi uspehi bili prepoznani v naši domovini. Nam pa je sprejem dal zagon, da nadaljujemo s svojim delom, in potrditev, da smo na pravi poti.«

Tako je povedala Anikina zvesta spremljevalka, ki o svojih športnikih takole razmišlja: »Nastope vseh svojih športnikov spremljam izjemno čustveno. Pred tekmovanjem skušam vsakega izmed športnikov spodbuditi in opogumiti na način, ki njemu samemu najbolj ustreza. Pred vsakim nastopom tudi sama občutim nekaj živčnosti in treme. Po vsakem uspešnem nastopu tudi jaz občutim veselje, predvsem pa ponos. Ponos nanje, svoje športnike, ki se nesebično borijo, ki poznajo bistvo športa, ki si pomagajo samo s svojo voljo in motivacijo, ki ne tekmujejo za denar in slavo, ampak zato, ker je šport način življenja in jih osrečuje. Od mojih športnikov bi se vsi lahko marsikaj naučili.«

Pa še zahvala

Skozi oči (in srce) dveh »mam« sem vam skušala predstaviti Aniko, visokoraslo dekle iz Strme ulice v Hočah, dekle, ki se je v svoji drugačnosti našlo v športu. Prav njena drugačnost jo je pripeljala v svet, ki ga mnogi ne doživijo: tu ne mislim samo na Dubaj in Abu Dabi, ampak na svet sprejetosti, prijateljstva in pristnega doživljanja sebe in sveta. Hvala obema sogovornicama, saj bomo na dekletke iz naše ulice sedaj gledali drugače.

➔ Majda Strašek Januš
📍 Specialna olimpijada

»Glej, metulj je vzletel«

Predstavljamo pesnico Majdo Strnad, ki je bila leta 2018 dobitnica občinskega priznanja

Ob lanskem občinskem prazniku si prejela občinsko priznanje, toda utemeljitev zanj je bila v naših Utrinkih res skromna. S tem pogovorom, ko te bolje predstavljamo vsem občanom, bova dorekli kaj več. Kaj bi ti zapisala zase v utemeljitvi za priznanje? Ker govoriš o sebi, nam odgovori kar v prvi osebi.

»Glede na prejeto občinsko priznanje ob lanskem občinskem prazniku ni bilo moje literarno delo opisano, kot sem ga predstavila. Na vprašanje bi odgovorila z utemeljitvijo, da pišem poezijo že iz otroških let, kar pa se je vsako leto razraščalo v vedno večjo željo po pisanju. Občasno pišem tudi kratke zgodbe, otroške pesmi in pravljice.

Poezijo sem začela objavljati v raznih revijah in predstavljati na nastopih. Od leta 2000 sem članica Literarnega kluba upokojencev Slovenije Likus. Moje pesmi so objavljene vsako leto v Zborniku Likus, v 18 knjigah, ki so razposlane po celi Sloveniji. Pesem imam tudi na papirusu na Ptujskem gradu in v elektronski knjigi Ko vzletijo metulji.

Več let sem članica Mariborske literarne družbe in njene literarne delavnice. Vsako leto sodelujem na natečajih in seniorskih srečanjih literatov severovzhodne Slovenije. Trikrat sem bila izbrana za državno srečanje, katerega prireja Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti (JSKD). Dvakrat sem dobila priznanje za sodelovanje na Festivalu za tretje življenjsko obdobje v Cankarjevem domu v Ljubljani. Udeležujem se srečanj literatov Podravske regije in svoje pesmi predstavljam na literarnih prireditvah.

Za svoja literarna dela sem prejela več priznanj:

- Od Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti sem prejela 20 priznanj za sodelovanje na regionalnih srečanjih in literarnih delavnicah.

- Leta 2015 sem prejela priznanje občine Pliberk (Avstrija) za odlično delo na področju lirike.

- Leta 2013 in 2015 sem dobila od Literarnega kluba upokojencev Slovenije posebno priznanje za izredne zasluge pri razvoju literarne dejavnosti med upokojenci.

- Leta 2015 priznanje za pravljico Ali v deveti deželi raste škrlatni cvet.

- Leta 2015 sem izdala svojo pesniško zbirko V ZAMAHIH VETROV.

- Leta 2018 sem prejela zlato priznanje JSKD Vrhnika na državnem srečanju literatov.

Priredila sem več samostojnih literarnih večerov, kjer sem predstavila svoja literarna dela. Literarni večer sem imela tudi v Knjižnici Hoče.

»Moje literarno ustvarjanje je vpeto v vsakdanje življenje, razna doživetja in izkušnje, ki se dotaknejo mojih čustev in občutkov v taki meri, da pritegnejo moje misli.«

Vedno je lepo poslušati zgodbe otroštva – kakšna je bila tvoja?

»Svojega otroštva se spominjam po dolgih zimskih večerih, ko nam je mama vsak večer brala knjige in mi podarila ljubezen do branja. Spominjam se mrzlih zim z debelo snežno odejo. Po ves teden smo čakali, da so privlekli plug z vprego s Pohorja. Potem smo se lahko po cesti sankali in uživali na snegu. V

šolo sem hodila peš v Hoče in zime so bile zelo naporne.

Rodila sem se v Hočah, a osnovno šolo sem obiskovala v Reki, kjer sem igrala bisernico v otroškem tamburaškem orkestru. Svoje otroštvo sem preživljala ob raznih ročnih delih, pletenju, šivanju, folklori in seveda pisanju. Bila sem zaljubljena v Prešernove poezije. Ta knjiga je bila moja večna spremljevalka. Rada sem igrala odbojko, rokomet in veliko časa preživela na smučeh.«

Vse življenje živiš v Reki, tam imaš tudi svojo družino. Kako se je začela ta ljubezenska zgodba, ki se je prehitro končala?

»Vse življenje živim v Polani. (»Oprosti, za nas je vse kar Reka – Pivalo, Polano in Hočko Pohorje dajemo mi Hočani kar v en koš ...«) Ustvarila sem si svoj dom in družino. Življenje piše različne zgodbe in usoda nas vodi po svoji poti.«

Gotovo ti je ob veri tudi pesem pomagala premagovati žalost po izgubi moža, saj še danes iz tvojih verzov zazveni ta nikoli izpeta melodija?

»V težkih trenutkih (in letih) po smrti moža sem ostala z dvema šoloobveznima otrokoma. Življenje mi ni prizanašalo. Pravijo, da v nesreči spoznaš prijatelja, pa tudi udarce zlobe. Gotovo pa je bila vera tista, ki mi je dala notranjo moč, da sem vse to premagovala. Moja največja zaupnica je bila knjiga in pesem, v katero sem lahko izlila svoje misli in občutke.«

Pele so ptice pesem tolažbe,
oblaki so sivi zastrli nebo,
bolečina ihtela je v prsih hudo,
preko poljane so misli zbežale.

Knjiga je bila in je še bogastvo tvojega življenja. Kaj najraje bereš?

»Knjiga je res bogastvo mojega življenja. Vedno sem in vedno bom veliko brala in pisala. Berem rada vse, kar me napolni z lepoto izražanja, me notranje obogati in mi daje nova spoznanja in izkušnje.«

Ti je družina pri ustvarjanju v oporo, te razume in spodbuja? Pesnjenje gotovo ni samo tvoj intimni svet, ki bi ga delila z literarnimi prijatelji, saj te pogosto slišimo na različnih prireditvah.

»Pri mojem ustvarjanju me družina ne ovira. Z menoj se veselijo uspehov in napredka. Pesnjenje je svet brez ovir in meja, svet resničnosti in sanj. Svet občutkov in sreče, svet žalosti in razočaranj. Imeti čiste misli, jokati z jokajočimi in se veseliti s srečnimi, stopati po poti življenja in leteti s pticami.«

Prav posebne pesmi so prigodnice, ki nastanejo ob različnih dogodkih, ali pa spominski verzi za umrliimi znanci. Kako se takšnih pesmi lotiš? Vem, da nastajajo spontano, a za pesniško obliko z akrostihom, kot so Magistrale, je potrebno kar nekaj metričnega znanja. Mogoče nam razložiš to ob pesmi, ki si jo napisala ob 30-letnici Samotarjev.

»Včasih napišem pesem tudi za posebne priložnosti ali v spomin ožjim prijateljem, ki so se dotaknili mojih občutkov. Gotovo so pa izraz povezanosti in poznavanja. Takih pesmi je bolj malo. Vsaka oblika pesniškega izražanja zahteva nekaj znanja in sposobnosti. Tudi jaz sem več let članica Društva upokojencev Hoče, zato sem ob 30. obletnici Samotarjev napisala pesem z akrostihom. Vsaka začetna črka nosi svoj verz, ki ima svojo vsebino.«

Samotarji, samotarji,
že 30 let ustvarjajo,
iščejo samotarske širine
s svojimi Kekci, skeči,
Prešerni, pohodniki -
kot igralci in godci.

Že po tvojih odmevnih pesmih lahko vsak vidi, da si vpeta v družbeno življenje okolja. Kje vse si sodelovala? Se ti zdi, da bi bil brez takšnega načina življenja tvoj svet bolj prazen?

»Mogoče sem bolj, kot je to vidno, vpeta v družbeno življenje okolja. Motijo me krivice, življenje starejših brez pomoči, nemoč otrok pri iskanju zaposlitve, teptanje nemočnih, nočno življenje mladine, ki poseda po ulicah. Goljufije in zahrbtnost, oblastno obnašanje in poniževanje.

Večkrat sem prisluhnila ljudem na ulici, v domovih starejših, jim skušala pomagati in poslušala njihove izpovedi. Pri svojem delu sem dostikrat stopala v domove, videla stisko ljudi in

jim prinašala oblčila, se veselila z njimi. Napisala pa tudi kakšno žalostno zgodbo.«

Slišiš, ječijo gozdovi, jočejo reke,
od gora odmeva plat zvona.
Tu je moj dom, zibel otroštva,
materin jezik me tiho svari.
Korenine očakov so trdne in močne,
vrbe žalujke povešajo oči.
Kot ptice selivke bežijo od doma
lačni otroci sredi noči.

Pa še radovedno vprašanje: ali veš, koliko pesmi si napisala? Kdaj je nastala zadnja – in kdaj bo naslednja? Kako tvoje pesmi sploh nastajajo?

»Napisala sem lepo število pesmi, več kot tisoč, in nekaj otroških pesmi. Zadnja je nastala pred nekaj dnevi, naslednja pa mogoče danes, kdaj si bom to zaželela. Pesmi nastajajo v očeh, v duši, v srcu, na cesti, priletijo kot metulj. Veliko jih čaka, da jih ujame v svojo mrežo.«

Glej, metulj je zletel
iz rožnega cveta.
Nov metulj sredi poleta,
se dviga v nebo.

Kako se danes, sredi tega potrošniškega sveta, počuti pesnik?

Pesnik se sredi potrošniškega sveta počuti kot prodajalka vijolic na vogalu ulice.«

Z mokrimi krili ptice
polzim skozi noč.
Dvigujem se
in se spuščam.
Šepetam pesem
sanjavega oblaku.
Odmaknjen
ne sliši moje tožbe.
Ob meni lebdi
kot srebrni metulj,
stkan iz meglic
kristalne rose.

Hvala za realne in poetične odgovore, ki nam takoj povedo, da je tvoj svet res nekaj posebnega. Čeprav se počutiš kot »prodajalka vijolic na vogalu ulice«, te naše okolje opazi in sprejema, kar dokazujejo številni tvoji nastopi – in poslušalci, ki pesmi radi prisluhnejo. Za marsikoga je sicer globina tvoje poezije težko dostopna, vendar človek ob njej vedno začuti, da je tvoj svet nekaj posebnega. Naj še dolgo vzletavajo tvoji metulji ...

➔ Majda Strašek Januš
📁 osebni arhiv

Jajčka presenečenja

Velikonočne dogodivščine na Pohorski tržnici in v Botaničnem vrtu

Obiskovalce Pohorske tržnice je na velikonočno soboto med 9. in 12. uro presenetil velikonočni zajček. Obiskovalci vseh generacij so lahko spretne prste preizkusili na tematskih delavnicah Društva ljubiteljev Botaničnega vrta. Izdelovali so zajčke, barvali in lepili pirhe in vse izdelke odnesli v prikupno izdelanih ekovrečkah. Otroci pa so se lahko skupaj s starši podali tudi na raziskovalno pot po Botaničnem vrtu ter poleg rastlinskih vrst so odkrivali jajčka s presenečenji.

Za okrepčilo ob delavnicah in nakupih sta poskrbela Jože Pehar s pecivom in vinom ter Kmetijska zadruga Rače z narezki. Obiskovalci so izbirali med pestro ponudbo, ki so jo ob predprazničnem dnevu pripravili ponudniki na tržnici: prvič letos pa so se lahko okrepčali s domačim točenim pivom ter kupili iskane izdelke iz kozjega sira. Za praznično vzdušje sta poskrbela DJ Jure in Matjaž Šeško. Velikonočna sobota na Pohorski tržnici je minila v nepozabnem vzdušju.

➡ Vanja Jus

Inovativnost zaposlenih

Občina je sredi maja izvedla že 13. podjetniški forum

Trinajsti podjetniški forum Občine Hoče-Slivnica se je odvijal v četrtek, 16. maja 2019, v sejni sobi na Občini Hoče-Slivnica. Osrednja tema foruma je bilo predavanje izredne prof. dr. Andreje Primec z naslovom Intelektualna lastnina/inovativnost zaposlenih – ključ razvoja in ustvarjanja dodane vrednosti podjetij. Sledili sta še dve predavanji: Kako izboljšati delovno klimo v podjetju – primeri dobrih praks predavateljic Helene Cenc, Alje Drovenik in Tine Vollmeier, ter predavanje z naslovom Oblikova-

nje turističnih produktov za Botanični vrt Univerze v Mariboru predavateljice dr. Sonje Sibila Lebe. Udeleženci so na vseh predstavitev lahko aktivno sodelovali ter podali svoje predloge za nadaljnji razvoj Občine Hoče-Slivnica na področju gospodarstva. Uradnemu delu je sledilo tradicionalno poslovno mreženje ob lokalnih prigrizkih.

➡ Metka Oberlajt

POSVETOVALNICE V LOKALNI SKUPNOSTI

Zdravstveni dom dr. Adolfa Drolca Maribor bo v okviru projekta Nadgradnja in razvoj preventivnih programov ter njihovo izvajanje v primarnem zdravstvenem varstvu in lokalni skupnosti izvajal posvetovalnice. Patronažna medicinska sestra, ki deluje v naši lokalni skupnosti bo:

- **izvajala individualna svetovanja** (izbira osebnega zdravnika, zobozdravnika, pediatra, ginekologa, pomoč žrtvam nasilja in drugo),
- **vam pomagala pri urejanju zdravstvenega zavarovanja,**
- izvajala **meritve krvnega sladkorja in krvnega tlaka,**
- vas seznanila z **delavnicami** v Centrih za krepitev zdravja,
- na podlagi vašega zanimanja samostojno izvedla **krajša predavanja** ali v sodelovanju z izvajalci Centra za krepitev zdravja,
- ali pa vam le prisluhnila.

Vse storitve so brezplačne.

LOKACIJA:

Hoče

pričetek 07. 05. 2019, Občina Hoče Slivnica, Pohorska cesta 15, 2311 Hoče, pisarna v pritličju (vsak prvi torek v mesecu med 11. in 13. uro)

Slivnica

pričetek 14. 05. 2019, Brunarica DU Slivnica, Mariborska cesta 10, 2312 Orehova vas (vsak drugi torek v mesecu med 11. in 13. uro)

Patronažna služba Maribor

V slovo Vladu Fergolu

Sončna velikonočna sobota nam je vzela čudovitega prijatelja, nepogrešljivega člana čitalnice, poletel je kot bel golob iz gnezda Pohorskih abuhov. Vladek, kot smo mu radi rekli, je bil z nami od prvega dne, ko smo si začeli graditi svoje gnezdo v Zg. Hočah – Zaforštu. Bil je naša duša, bil je naš vodič, skromen, nasmejan, vedno pripravljen pomagati, vedno z nami v dobrem in slabem. Bil je pravi oče nas abuhov, imeli smo ga radi, ga spoštovali in cenili kot dobrega prijatelja. Z nami »Pohorci«, z motoristi Enduro kluba iz Maribora, bo ostal kot sonce, ki nas greje, ostal kot luna, ki nam sveti, ostal kot angel varuh na motorističnih poteh. Hvaležni ter ponosni smo, da si bil del naše družbe, del našega motorističnega življenja. »Vlado, R.I.P., rest in peace,« ti želijo tvoji motoristi in nasvidenje nekje na cesti tam med zvezdami. Vlado je bil tudi dolgoletni član Upravnega odbora Društva za upravljanje vodovoda Reka Pohorje, zadnje leto pa predsednik vodovodnega odbora Zg. Hoč. Vzorno je skrbel za delovanje društva kot tudi za vzdrževanje vodovodnih zajetij. Vsaj enkrat na teden se je v družbi svojih kužkov in otrok sprehodil do glavnega zajetja na Hergotovem bregu ter preveril, ali je vse v redu. S svojo dobro voljo, znanjem, pripravljenostjo pomagati je nesebično, tiho in skromno sodeloval v vseh velikih in malih akcijah v kraju. Vlado je bil človek, ki ni znal reči »Ne«, ampak njegove besede »Bomo že porihntali, vse se da«, so nas vedno pripeljale do rešitve in cilja. Dragi Vlado, pogrešali bomo tvoje znanje, tvoje delo, vendar obljubljam, da bomo naprej skrbeli za našo čisto pohorsko vodo, za zajetja in nadaljevali s tvojim delom. V imenu MK Pohorskih abuhov, Enduro kluba Maribor, Vodovodnega društva krajanov Reka Pohorje, krajanov KS Reka Pohorje se poslavljamo z besedami:

*Iz preteklosti se lahko mnogo naučimo,
prihodnost je neznana in se je kar malce bojimo.
In ko pridemo do konca svoje poti,
bi želeli na začetek,
pa nazaj ni več poti.
Smo kakor ogenj, ki počasi ugaša,
ostane pepel,
ki veter ga odnaša na mnoge nove poti.*

➡ Zdenka Trinko

Dedeju Tončku v zadnje slovo

*Kjer se Pohorje vidi,
slika moja iz davnih dni,
spremlja me, lajša mi poti,
me vabi, kliče domov ...
Kjer se Pohorje vidi,
tudi tebi, prijatelj, naj -
da se vračal boš še nazaj
tja, kjer se Pohorje vidi ...*

Tam, kjer se Pohorje vidi, je za belimi zidovi mariborske bolnišnice v ponedeljek, 13. maja 2019, prenehalo biti plemenito srce zlatemu očetu, dedku, pradedku, tastu, stricu, sosеду, nadvse spoštovanem prijatelju, našemu Tončku.

Tam, kjer se Pohorje vidi, stoji velika prijazna hiša, stoji stara gostilna, stoji dom, kateremu si, dragi ata in deda dal svoje srce, dal svoje

življenje, dal svojo dobro voljo, znanje, dobroto, vse pa si znal deliti med vse nas domače kot tudi med vse druge ljudi.

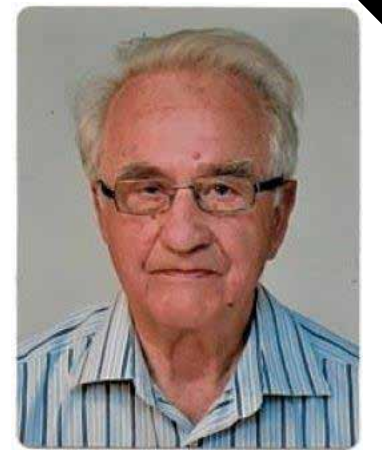
Utihnil je tvoj glas, vse je tako boleče tiho, tišina v sobi, nikjer ni slišati listanja časopisa, zvoka televizije, drsanja copat po hodniku, tihe hoje po stopnišču. Vrata gostilne so še zaprta, pa spet boleči preblisk skozi srce: »Saj res, dedeja ni, da bi odprl vrata, se sprehodil po dvorišču, prinesel časopis, vklopil avtomat za kavo, vprašal »Ste naredile vse papirje, že veste, kaj boste kuhali za malico, je Rado pripeljal meso, Helena je že prišla, kdo je Ano peljal v šolo, kaj pa Jure, je še doma, kdaj gre Lila v službo, da me še prej malo porihnta, ali sta Jerica in Jože že prišla, Slavica, si kaj vidla Zdravka...« In še in

Poslovil se je Anton Kobalej - Kastelčev Tonček

Na polovici maja 2019 se je od svojih dragih za vedno poslovil Anton Kobalej, častni občan Občine Hoče-Slivnica, ustanovni član Avto-moto društva Reka-Pohorje, pobudnik vzpostavitve vodovodnega sistema, gostilničar, prijatelj, znanec. Anton Kobalej, Kastelčev Tonček, se je rodil leta 1930 v Planici na Pohorju. Osnovno šolo je obiskoval v Reki in že od malih nog je pomagal v domači gostilni. Poklicna pot ga je sicer vodila do trgovca. V prostem času pa se je posvečal kraju in soljudem. Leta 1962 je bil soustanovitelj krožka AMD Orehova vas. Postal je društveni blagajnik in to ostal okoli 40 let. Bil je tudi pobudnik za izgradnjo doma AMD nasproti gostilne v Zg. Hočah. Ker so se gradnje lotili družno, s pozitivno energijo in delovnim elanom, je bilo leta 1964 je že odprtje novega doma. Vedno je rad sodeloval z ljudmi, tako je bilo tudi pri projektu vodovod. Prvi izvir, ki bi omogočal napajanje vodovodnega sistema, so našli nad njegovo hišo, a je bil žal premajhen. Dovolj velik izvir so kasneje odkrili pri Gabršku in leta 1967 so pričeli z domačini delati rezervoarje na Hergotovem bregu. V začetku je bilo na sistem priključenih 40 gospodinjstev - in ko so se priključevali še drugi, je bilo treba zgraditi še nov rezervoar. Kastelčev Tonček je poskrbel za potrebno dokumentacijo. Poleg tega, da je rad delal za kraj, je bil znan kot pohodnik in njegova priljubljena pot je bila od doma do Areha. Večkrat je šel tudi do Hoške koče, mimo Ledine do Dolarjevih in Juričevih domov, prehodil celo Pohorje ter obiskal Golico, Krim in se povzpел celo na Triglav. Kot izredno dober poznavalec Pohorja in okoliških krajev je bil izjemno pomemben član mobilizacijske skupine in zaradi tega se je aktivno vključil v osamosvojitveno vojno v letu 1991. Svojo nalogo je opravil odlično. V njegovi gostilni je vladalo prijetno in domače vzdušje. Četrtni zvečer in nedelje popoldne pa so bili že od nekdaj rezervirani za karte in osebna praznovanja. Ves čas so v gostilni Kobalej-Gajser delali kot družina in gostinska dejavnost se je prenašala iz roda v rod. Težka bolezen mu je leta 2010 iz objema iztrgala ženo. Kljub temu je ohranjal svojo vedrino, pozitivizem in povezovanje

s soljudmi ter se trudil, da je še naprej bil v oporo družini, sosedom in sorodnikom. Leta 2017 je postal častni občan Občine Hoče-Slivnica in ob tem je povedal: »Vesel sem, ker mi s tem priznavajo, da sem naredil veliko dobrega tudi za druge ljudi. Vedno sem bil strpen, raje sem se umaknil, kadar je bilo prevroče - ali pa sem konflikte skušal pomiriti. Danes komaj verjamem, da smo lahko toliko naredili prostovoljno: največ je bila vredna povezanost z ljudmi. To me je izpopolnjevalo, bili smo dobri sosede, sovaščani, z vsemi sem sodeloval, če so le bili pripravljeni. Hvaležen sem za to. Hvaležen sem za družino, v kateri se počutim dobro in varno, Bogu hvala za leta, ki jih preživljam v miru in blagostanju.«

Anton Kobalej, Kastelčev Tonček, bo za vedno ostal del nas. Na zadnjo pot ga je pospremila misel:

*»Končane naše skupne so poti,
čas ohranja nam spomine, ko te več ni,
brez pomena so čas, kraj in razdalje,
ker ostale so vezi.«*

Naj počiva v miru.

➡ Vanja Jus

še in še ... Neskončno vprašanj, vsak dan.

O, kaj vse bi dali zdaj, da bi se le za trenutek vrnil, odprl vrata, si zaželel kave, se usedel za mizo in s prijatelji zaigral karte, tako kot si to naredil še zadnji petek, ko si zadnjič s prijatelji Jožetom, Borisom in Cvetom igral karte. Vse bi dali, da bi ponovno lahko povedali, kako neskončno smo te imeli radi, kako neskončno smo ponosni, da si bil naš oče, deda, tast in stric.

Zdaj te ni več - toda to ni res, še vedno si tu med nami, še vedno boš pazil na nas, nas gledal od tam zgoraj kot naš angel varuh. Zdaj boš našel svoj mir, ponovno se boš tam nekje med zvezdami srečal s svojo ženo, našo babico Marico, srečal vse svoje, ki si jih tako pogrešal, in v tolažbo nam je, da greš na lepše, med svoje, v tihi svet brez bolečin. Na tisoče besed bi ti želeli povedati, od tebe, dragi naš deda, se še zadnjič poslavljamo z besedami:

*Za dobroto tvojih rok,
modre misli,
ostala je beseda hvala,
ki v srcih bo ostala
in večno lep spomin nam nate je dala.
Ostal boš z nami kot svetla luč, ki nam sveti,
kot toplo sonce, ki nas greje,
kot blede luna, ki nas boža ponoči,
kot drobna zvezdica tam nekje nad nami.
Ostal boš z nami.*

In še zadnjič, hvala ti za vse, neizmerno smo te imeli radi in neizmerno te bomo pogrešali - tvoji domači.

➡ Zdenka Trinko

podelitek nagrad po posameznih kategorijah

10km

**TEKMUJTE
Z NAMI
TO
NEDELJO!!!**

Osvoji

3. TEK POD POHORJEM

2. 6. 2019

štart in cilj pri VŠD Hoče

otroški tek ob 9.30

10 km tek ob 10.00

ŠTARTNINA

od 11. 5. 2019 do 29. 5. 2019 - 10 EUR in na dan teka 15 EUR, otroški teki (brezplačno)

Več na:

www.hoce-slivnica.si/tretjitekpodpohorjem

organizator dogodka

podporniki in prijatelji

